

Publicatieblad

van de Europese Unie

C 417

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

63e jaargang

2 december 2020

Inhoud

I Resoluties, aanbevelingen en adviezen

AANBEVELINGEN

Raad

2020/C 417/01	Aanbeveling van de Raad van 24 november 2020 inzake beroepsonderwijs en -opleiding voor duurzaam concurrentievermogen, sociale rechtvaardigheid en veerkracht	1
---------------	---	---

II Mededelingen

MEDEDELINGEN VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

Europese Commissie

2020/C 417/02	Mededeling van de Commissie met betrekking tot de interpretatie van bepaalde wettelijke bepalingen van het herziene kader voor de afwikkeling van banken in antwoord op vragen van de autoriteiten van de lidstaten (tweede mededeling van de Commissie)	17
2020/C 417/03	Besluit om geen bezwaar aan te tekenen tegen een aangemelde concentratie (Zaak M.9787 — Česká Spořitelna/Československá Obchodní Banka/Komerční Banka/JV) ⁽¹⁾	51

IV Informatie

INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

Europese Commissie

2020/C 417/04	Wisselkoersen van de euro 1 december 2020	52
---------------	---	----

NL

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst.

2020/C 417/05	Nieuwe nationale zijde van voor circulatie bestemde euromuntstukken	53
2020/C 417/06	Nieuwe nationale zijde van voor circulatie bestemde euromuntstukken	54

V Bekendmakingen

PROCEDURES IN VERBAND MET DE UITVOERING VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK MEDEDINGINGSBELEID

Europese Commissie

2020/C 417/07	Voorafgaande aanmelding van een concentratie (Zaak M.10069 — HDI Assicurazioni/Amissima Assicurazioni) Voor de vereenvoudigde procedure in aanmerking komende zaak ⁽¹⁾	55
2020/C 417/08	Voorafgaande aanmelding van een concentratie (Zaak M.9977 — EPGC/Metro) Voor de vereenvoudigde procedure in aanmerking komende zaak ⁽¹⁾	57
2020/C 417/09	Voorafgaande aanmelding van een concentratie (Zaak M.9981 — Bain Capital/Ahlstrom-Munksjö) ⁽¹⁾	58

ANDERE HANDELINGEN

Europese Commissie

2020/C 417/10	Bekendmaking van een aanvraag overeenkomstig artikel 17, lid 6, van Verordening (EG) nr. 110/2008 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de definitie, de aanduiding, de presentatie, de etikettering en de bescherming van geografische aanduidingen van gedistilleerde dranken en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1576/89 van de Raad	59
---------------	--	----

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst.

I

(Resoluties, aanbevelingen en adviezen)

AANBEVELINGEN

RAAD

AANBEVELING VAN DE RAAD

van 24 november 2020

inzake beroepsonderwijs en -opleiding voor duurzaam concurrentievermogen, sociale rechtvaardigheid en veerkracht

(2020/C 417/01)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name de artikelen 166 en 165,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

1. In het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie ⁽¹⁾ worden onderwijs en toegang tot beroepsopleiding en bijscholing als een recht erkend. Met de doelstellingen voor duurzame ontwikkeling van de Verenigde Naties wordt voor 2030 gestreefd naar gelijke toegang voor alle vrouwen en mannen tot betaalbaar en kwalitatief hoogwaardig technisch, beroeps- en tertiair onderwijs, waaronder universitair onderwijs, en een aanzienlijke toename van het aantal jongeren en volwassenen met relevante vaardigheden, waaronder technische en beroepsvaardigheden voor werk, fatsoenlijke banen en ondernemerschap.
2. De Europese pijler van sociale rechten ⁽²⁾, die op 17 november 2017 is geproclameerd, omvat een aantal beginselen ter ondersteuning van billijke en goed functionerende arbeidsmarkten en socialezekerheidsstelsels, waaronder beginsel 1 inzake het recht op hoogwaardige en inclusieve voorzieningen voor onderwijs, opleiding en een leven lang leren, en beginsel 4 inzake actieve ondersteuning bij het vinden van werk.
3. Hoogwaardige en innovatieve stelsels voor beroepsonderwijs en -opleiding rusten mensen uit met vaardigheden voor werk, persoonlijke ontwikkeling en burgerschap, die hen helpen zich aan te passen aan en resultaten te boeken in de duale digitale en groene transitie en om te gaan met noodsituaties en economische schokken. Tegelijkertijd ondersteunen ze de economische groei en de sociale cohesie en bieden ze zo mensen de vaardigheden waarmee ze een baan kunnen vinden of banen kunnen scheppen waarnaar vraag is op de arbeidsmarkt.
4. Een doeltreffend beleid op het gebied van beroepsonderwijs en -opleiding is van essentieel belang om het doel in artikel 145 VWEU te verwezenlijken, te weten de bevordering van de scholing, de opleiding en het aanpassingsvermogen van de werknemers en arbeidsmarkten die soepel reageren op economische veranderingen.

⁽¹⁾ PB C 326 van 26.10.2012, blz. 391.

⁽²⁾ Doc. 13129/17.

5. De mededeling van de Commissie over de Europese Green Deal ⁽³⁾ is de nieuwe groeistrategie die de economie en de samenleving van de EU moet omvormen en duurzamer moet maken. Scholen, opleidingsinstellingen en universiteiten zijn bij uitstek geschikt om het gesprek met studenten, ouders, bedrijven en de bredere gemeenschap aan te gaan over de veranderingen die nodig zijn voor een geslaagde transitie. Er is behoefte aan proactieve om- en bijscholing om de voordelen van de groene transitie te benutten.
6. In de mededeling van de Commissie over een sterk sociaal Europa voor rechtvaardige transities ⁽⁴⁾ wordt gewezen op de noodzaak om vaardigheden, inzetbaarheid en menselijk kapitaal centraal te stellen via de Europese vaardighedenagenda voor duurzaam concurrentievermogen, sociale rechtvaardigheid en veerkracht ⁽⁵⁾, vergezeld van een voorstel voor een aanbeveling van de Raad inzake beroepsonderwijs en -opleiding. Er werden ook verdere werkzaamheden aan de Europese onderwijsruimte en een nieuw kader voor samenwerking op het gebied van onderwijs en opleiding met de lidstaten aangekondigd.
7. In de mededeling van de Commissie over een nieuwe industriestrategie voor Europa ⁽⁶⁾ wordt aangedrongen op doortastende maatregelen om een leven lang leren voor iedereen werkelijkheid te maken en ervoor te zorgen dat onderwijs en opleiding gelijke tred houden met de duale transitie. Ook wordt erop aangedrongen dat hoger onderwijs en beroepsonderwijs en -opleiding meer wetenschappers, ingenieurs en technici voor de arbeidsmarkt zouden afleveren. Het nieuwe actieplan voor een circulaire economie ⁽⁷⁾ en de EU-biodiversiteitsstrategie voor 2030 ⁽⁸⁾ benadrukken de belangrijke rol die vaardigheden spelen bij de transitie naar een groene en schone economie.
8. In de mededeling van de Commissie over een kmo-strategie voor een duurzaam en digitaal Europa ⁽⁹⁾ wordt benadrukt dat de beschikbaarheid van geschoold personeel of ervaren managers voor een kwart van de kleine, middelgrote en micro-ondernemingen (kmo's) in de EU het belangrijkste probleem is geworden en dat het gebrek aan geschoolde werknemers het belangrijkste obstakel is voor nieuwe investeringen overal in de EU. Beroepsonderwijs en -opleiding zijn bijzonder relevant voor kmo's om ervoor te zorgen dat hun personeel over de nodige vaardigheden beschikt.
9. In de mededeling van de Commissie over "een Unie van gelijkheid: strategie voor gendergelijkheid 2020-2025" ⁽¹⁰⁾ wordt gewezen op het belang van beroepsonderwijs en -opleiding voor vrouwen en mannen om te zorgen voor een genderevenwicht in beroepen die traditioneel door mannen of door vrouwen worden gedomineerd, en om genderstereotypen aan te pakken.
10. De mededeling van de Commissie over de EU-begroting als drijvende kracht achter het herstelplan voor Europa ⁽¹¹⁾ schetst een ambitieus en uitgebreid plan voor Europees herstel, op basis van een noodinstrument voor Europees herstel ("NextGenerationEU") en een versterkt meerjarig financieel kader voor 2021-2027. Dit plan is gebaseerd op solidariteit en rechtvaardigheid, en is diep verankerd in de gedeelde beginselen en waarden van de Unie. Het plan beschrijft hoe een nieuwe impuls kan worden gegeven aan de groene en de digitale transitie en aan de Europese economie en hoe deze rechtvaardiger, veerkrachtiger en duurzamer kan worden gemaakt voor de komende generaties.
11. Sinds 2013 helpt de jongerengarantie ⁽¹²⁾ jongeren de arbeidsmarkt te betreden door hun binnen vier maanden nadat zij werkloos zijn geworden of de school hebben verlaten, een kwalitatief aanbod te doen voor werk, voortgezet onderwijs, een leerlingplaats of een stage. Beroepsonderwijs en -opleiding zijn doeltreffend gebleken om de overgang naar de arbeidsmarkt te vergemakkelijken voor jongeren die met uitsluiting worden bedreigd. In de toekomst kunnen aantrekkelijke en arbeidsmarktrelevante voorzieningen voor beroepsonderwijs en -opleiding, en met name leerlingplaatsen, een nog sterkere rol spelen bij de jongerengarantie door te voorkomen dat jongeren werkloos worden en hen voor te bereiden op de toekomstige mogelijkheden op de arbeidsmarkt, met name in het kader van de groene en de digitale transitie.
12. Het voorstel van de Commissie voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende het Europees Sociaal Fonds+ (ESF+) is erop gericht onderwijs- en opleidingsstelsels relevanter voor de arbeidsmarkt te maken en te zorgen voor gelijke toegang tot mogelijkheden voor een leven lang leren voor iedereen, via om- en bijscholingstrajecten.

⁽³⁾ COM(2019) 640 final.

⁽⁴⁾ COM(2020) 14 final.

⁽⁵⁾ COM(2020) 274 final.

⁽⁶⁾ COM(2020) 102 final.

⁽⁷⁾ COM(2020) 98 final.

⁽⁸⁾ COM(2020) 380 final.

⁽⁹⁾ COM(2020) 103 final.

⁽¹⁰⁾ COM(2020) 152 final.

⁽¹¹⁾ COM(2020) 442 final.

⁽¹²⁾ Aanbeveling van de Raad van 22 april 2013 tot invoering van een jongerengarantie (PB C 120 van 26.4.2013, blz. 1).

13. Het voorstel van de Commissie voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van “Erasmus: het programma van de Unie voor onderwijs, opleiding, jeugd en sport”, en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 1288/2013 strekt ertoe het geïntegreerde karakter van het programma 2014-2020, dat leren in alle soorten omgevingen — formeel, niet-formeel en informeel leren — en in alle levensfasen bestrijkt, te handhaven ter bevordering van flexibele leertrajecten die mensen in staat stellen de bekwaamheden te ontwikkelen die nodig zijn om de uitdagingen van de eenentwintigste eeuw aan te gaan.
14. Deze aanbeveling bouwt voort op een aantal op Europees niveau ontwikkelde initiatieven op het gebied van onderwijs en opleiding en vaardigheden, die zijn samengevat in bijlage I, en zal bijdragen aan de Europese vaardighedenagenda voor duurzaam concurrentievermogen, sociale rechtvaardigheid en veerkracht, het geactualiseerde actieplan voor digitaal onderwijs, de Europese onderwijsruimte en het strategisch kader voor Europese samenwerking op het gebied van onderwijs en opleiding.
15. Het doel van deze aanbeveling is de doelstelling van de Europese onderwijsruimte te realiseren, namelijk om een echte Europese leerruimte te ontwikkelen waarin hoogwaardig en inclusief onderwijs en hoogwaardige en inclusieve opleiding niet worden belemmerd door grenzen, en die gericht is op het wegnemen van obstakels voor de erkenning van kwalificaties van hoger onderwijs en hogere voortgezette/secundaire onderwijs- en opleidingsvormen en leerperioden in het buitenland, en op het toewerken naar een vlottere grensoverschrijdende validatie van leerresultaten voor opleiding en een leven lang leren.
16. Voortbouwend op de prioriteiten van een versterkte Europese samenwerking op het gebied van beroepsonderwijs en -opleiding (het proces van Kopenhagen), die op 19 december 2002 als een resolutie van de Raad zijn aangenomen ⁽¹³⁾, zijn de doelstellingen van hoogwaardig en flexibel beroepsonderwijs en hoogwaardige en flexibele beroepsopleiding en van transnationale mobiliteit centraal blijven staan in de algemene visie op de modernisering van beroepsonderwijs en -opleiding die de bevoegde ministers in 2010 in het communiqué van Brugge hebben gedefinieerd.
17. In de conclusies van Riga van 22 juni 2015 hebben de ministers die bevoegd waren voor beroepsonderwijs en -opleiding, overeenstemming bereikt over een reeks prioriteiten ter verwezenlijking van die visie, die zijn opgenomen in het gezamenlijk verslag 2015 van de Raad en de Commissie over de uitvoering van het strategisch kader voor Europese samenwerking op het gebied van onderwijs en opleiding (ET 2020) ⁽¹⁴⁾ en in de nieuwe agenda voor vaardigheden voor Europa uit 2016 ⁽¹⁵⁾ die het beleid van de Unie op het gebied van beroepsonderwijs en -opleiding een sterke impuls heeft gegeven met een sterkere nadruk op aantrekkelijkheid en kwaliteit.
18. De aanbeveling van het Europees Parlement en de Raad van 18 juni 2009 tot vaststelling van een Europees referentiekader voor kwaliteitsborging in beroepsonderwijs en -opleiding ⁽¹⁶⁾ (“Eqavet”) biedt een referentiekader om de lidstaten te ondersteunen bij het verbeteren van de kwaliteit van hun stelsels voor beroepsonderwijs en -opleiding en om bij te dragen tot meer transparantie tussen de lidstaten in verband met de beleidsontwikkelingen op het gebied van beroepsonderwijs en -opleiding. Gedurende de tien jaar van de implementatie heeft Eqavet hervormingen van nationale kwaliteitsborgingssystemen gestimuleerd, maar niet in aanzienlijke mate bijgedragen tot de verbetering van de transparantie van de kwaliteitsborgingsregelingen. Daarenboven werd het meestal toegepast in initieel beroepsonderwijs en -opleiding op scholen. Daarom moet het Eqavet-kader 2009 in deze aanbeveling worden geïntegreerd en moeten elementen worden toegevoegd die oplossingen bieden voor de tekortkomingen van de implementatie ervan in verband met de kwaliteit van de leerresultaten, certificering en beoordeling, raadpleging van belanghebbenden, de rol van leerkrachten en opleiders, werkplekleren en de flexibiliteit van beroepsonderwijs en -opleiding. Om wederzijds leren te verbeteren, de regelingen voor kwaliteitsborging in beroepsonderwijs en -opleiding transparanter en consistentere te maken en het wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten te versterken, moeten op EU-niveau collegiale toetsingen van kwaliteitsborging op het niveau van de stelsels worden ingevoerd.
19. De aanbeveling van het Europees Parlement en de Raad van 18 juni 2009 betreffende de invoering van het Europees systeem voor studiepuntenoverdracht voor beroepsonderwijs en -opleiding ⁽¹⁷⁾ (Ecvet) heeft als doel de erkenning, accumulatie en overdracht van leerresultaten te verbeteren, mobiliteit en een leven lang leren evenals de invoering van een systeem van studiepuntenoverdracht voor beroepsonderwijs en -opleiding te ondersteunen. Gedurende de tien jaar van de uitvoering, heeft Ecvet een brede bijdrage geleverd aan de ontwikkeling van een kwalitatief betere mobiliteitservaring door het gebruik en de documentatie van eenheden van leerresultaten. Het concept van Ecvet-punten werd echter niet algemeen toegepast en Ecvet heeft niet geleid tot de ontwikkeling van een Europees

⁽¹³⁾ PB C 13 van 18.1.2003, blz. 2.

⁽¹⁴⁾ PB C 417 van 15.12.2015, blz. 25.

⁽¹⁵⁾ COM(2016) 381 final.

⁽¹⁶⁾ PB C 155 van 8.7.2009, blz. 1.

⁽¹⁷⁾ PB C 155 van 8.7.2009, blz. 11.

studiepuntenoverdrachtsysteem in beroepsonderwijs en -opleiding. Daarom moet deze aanbeveling van de Raad de belangrijkste Ecvet-beginselen (bv. eenheden van leerresultaten) in verband met de flexibiliteit omvatten. De Ecvet-instrumenten (bv. leerovereenkomsten en intentieverklaringen) die de mobiliteit van lerenden in beroepsonderwijs en -opleiding ondersteunen, moeten verder worden ontwikkeld in het kader van andere EU-instrumenten zoals die met steun van het Erasmus+-programma. Voor beroepskwalificaties op postsecundair en tertiair niveau kan het Europees systeem voor het overdragen en verzamelen van studiepunten, dat al in gebruik is, worden toegepast.

20. In de aanbeveling van de Raad van 15 maart 2018 voor een Europees kader voor hoogwaardige en doeltreffende leerlingplaatsen ⁽¹⁸⁾ worden 14 belangrijke criteria genoemd die de lidstaten en belanghebbenden moeten gebruiken om hoogwaardige en doeltreffende leerlingplaatsen te ontwikkelen en te zorgen voor de ontwikkeling van werkgerelateerde vaardigheden en voor de persoonlijke ontwikkeling van leerlingen.
21. Uit de monitoring door Cedefop van de in de conclusies van Riga op 22 juni 2015 overeengekomen prioriteiten komen een aantal gebieden naar voren waar de landen vooruitgang hebben geboekt met de moderniseringsagenda van beroepsonderwijs en -opleiding, met name met betrekking tot leerlingplaatsen en werkplekleren, kwaliteitsborging, het opzetten van mechanismen voor het anticiperen op vaardigheden en van adviesorganen waarbij de sociale partners betrokken zijn, het vergroten van doorstroommogelijkheden en flexibiliteit en recent meer aandacht voor digitale vaardigheden. In het licht van de groene en de digitale transitie is het echter noodzakelijk het aanbod voor beroepsonderwijs en -opleiding zowel voor jongeren als voor volwassenen aanzienlijk uit te breiden en te verbeteren, en tegelijkertijd het initieel beroepsonderwijs en de initiële beroepsopleiding aantrekkelijker en beter te maken.
22. Vele landen beschikken over initiatieven om excellentie in beroepsonderwijs en -opleiding te bevorderen en beroepsonderwijs en -opleiding beter te koppelen aan innovatie- en vaardighedenecosystemen. Voortbouwend op deze voorbeelden wordt het concept van de kenniscentra voor beroepsopleiding momenteel getest met de bedoeling deze centra referentiepunten van wereldklasse te laten worden voor opleiding op specifieke gebieden, zowel voor initiële opleiding als voor voortgezette om- en bijscholing.
23. In zijn advies over de toekomst van beroepsonderwijs en -opleiding, aangenomen in december 2018, heeft het Raadgevend Comité voor de beroepsopleiding de visie vastgesteld voor uitstekende, inclusieve en levenslange voorzieningen voor beroepsonderwijs en -opleiding die voldoen aan de eisen van de toekomst die door economische, technologische en maatschappelijke veranderingen ontstaan. In dit advies werd de Commissie verzocht een voorstel voor te bereiden om het EU-beleidskader voor beroepsonderwijs en -opleiding, de governance en bestaande instrumenten ervan te stroomlijnen en te consolideren in de vorm van een overkoepelende aanbeveling van de Raad.
24. Aangezien deze aanbeveling niet bindend is, is zij in overeenstemming met de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid en moet zij worden toegepast overeenkomstig het Europees recht en de nationale wetgeving en praktijk. Deze aanbeveling doet met name geen afbreuk aan Richtlijn 2005/36/EG ⁽¹⁹⁾ als gewijzigd bij Richtlijn 2013/55/EU ⁽²⁰⁾ betreffende de erkenning van beroepskwalificaties, noch aan de daarin opgenomen regeling voor automatische erkenning.

Rekening houdend met de volgende definitie van “beroepsonderwijs en -opleiding”:

Voor de toepassing van deze aanbeveling moet onder beroepsonderwijs en -opleiding worden verstaan: onderwijs en opleiding die erop gericht zijn jongeren en volwassenen uit te rusten met de kennis, vaardigheden en bekwaamheden die in bepaalde beroepen of meer in het algemeen op de arbeidsmarkt zijn vereist ⁽²¹⁾ en die in formele en niet-formele omgevingen, op alle niveaus van het Europees kwalificatiekader (EKK), indien van toepassing ook op tertiair niveau, kunnen worden aangeboden,

⁽¹⁸⁾ PB C 153 van 2.5.2018, blz. 1.

⁽¹⁹⁾ Richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties (PB L 255 van 30.9.2005, blz. 22).

⁽²⁰⁾ Richtlijn 2013/55/EU van het Europees Parlement en de Raad van 20 november 2013 tot wijziging van Richtlijn 2005/36/EG betreffende de erkenning van beroepskwalificaties en Verordening (EU) nr. 1024/2012 betreffende de administratieve samenwerking via het Informatiesysteem interne markt (“de IMI-verordening”) (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 132).

⁽²¹⁾ Gebaseerd op de definitie van Cedefop: Europees Centrum voor de ontwikkeling van de beroepsopleiding: “Terminology of European Education and Training Policy”, 2014.

BEVEELT AAN DAT DE LIDSTATEN:

Overeenkomstig de nationale en de Uniewetgeving, naargelang de beschikbare middelen, de nationale prioriteiten en omstandigheden, waaronder de sociaal-economische situatie en de kenmerken van nationale stelsels voor beroepsonderwijs en -opleiding, en in nauwe samenwerking met alle relevante belanghebbenden:

- a) werk maken van de uitvoering van een beleid op het gebied van beroepsonderwijs en -opleiding dat:
 - jongeren en volwassenen uitrust met de kennis, vaardigheden en bekwaamheden om te gedijen op de veranderende arbeidsmarkt en in de veranderende samenleving, teneinde het herstel en de rechtvaardige transitie naar een groene en digitale economie in goede banen te leiden in tijden van demografische verandering en in alle economische cycli;
 - inclusie en gelijke kansen bevordert en bijdraagt aan veerkracht, sociale rechtvaardigheid en welvaart voor iedereen, en
 - Europese stelsels voor beroepsonderwijs en -opleiding in een internationale context bevordert zodat ze wereldwijd worden erkend als referentiepunt voor lerenden in beroepsonderwijs en -opleiding;
- b) activiteiten en investeringen inzetten voor de uitvoering van dit beleid, overeenkomstig de in de punten 1 tot en met 21 omschreven beginselen, en
- c) toewerken naar de verwezenlijking in 2025 van de volgende doelstellingen op EU-niveau ⁽²²⁾, die deel uitmaken van de relevante Europese monitoringkaders, onder meer op het gebied van onderwijs en opleiding en sociaal en werkgelegenheidsbeleid:
 - het aandeel werkende afgestudeerden in beroepsonderwijs en -opleiding zou ten minste 82 % moeten bedragen ⁽²³⁾;
 - 60 % van de recent afgestudeerden in beroepsonderwijs en -opleiding zou tijdens hun onderwijs of opleiding de kans moeten krijgen om te leren op de werkplek ⁽²⁴⁾. Deze doelstelling heeft betrekking op alle vormen van werkplekleren en zal ook bijdragen tot een toename van de mogelijkheden voor leerlingplaatsen die via de jongerengarantie kunnen worden ondersteund;
 - 8 % van de lerenden in beroepsonderwijs en -opleiding zou de kans moeten krijgen om een leerervaring in het buitenland op te doen ⁽²⁵⁾.

Beroepsonderwijs en -opleiding passen zich flexibel aan veranderingen op de arbeidsmarkt aan

1. De programma's voor beroepsonderwijs en -opleiding bieden een evenwichtige mix van beroepsvaardigheden, technische vaardigheden inbegrepen, die is afgestemd op alle economische cycli, voortdurend evoluerende banen en werkmethoden en sleutelcompetenties ⁽²⁶⁾, waaronder stevige basisvaardigheden, digitale, transversale, groene en andere levensvaardigheden die een stevige basis vormen voor veerkracht, een leven lang leren, levenslange inzetbaarheid, sociale inclusie, actief burgerschap en persoonlijke ontwikkeling.

⁽²²⁾ De doelstellingen worden geformuleerd als gemiddelde EU-waarden die collectief door de lidstaten moeten worden verwezenlijkt. Bij de voortgangsrapportage over deze doelstellingen, onder meer waar relevant in het kader van het Europees Semester, zou de Commissie rekening moeten houden met de kenmerken van de verschillende nationale stelsels en omstandigheden. De lidstaten zouden, afhankelijk van hun nationale omstandigheden, prioriteiten en uitdagingen, ten volle gebruik moeten maken van de Uniefinancieringsmogelijkheden. De drie kwantitatieve doelstellingen lopen niet vooruit op besluiten over de wijze van uitvoering van financieringsinstrumenten van de Unie in de context van het meerjarig financieel kader 2021-2027 en NextGenerationEU.

⁽²³⁾ Hierbij gaat het om de leeftijdsgroep 20-34 jaar die 1-3 jaar geleden zijn afgestudeerd in beroepsonderwijs en -opleiding in het hoger secundair/voortgezet of postsecundair niet-tertiair onderwijs.

⁽²⁴⁾ Hierbij gaat het om de leeftijdsgroep van 20-34 jaar die 1-3 jaar geleden is afgestudeerd. De indicator zal worden gebaseerd op gegevens die vanaf 2021 in het kader van de arbeidskrachtenquête van de Europese Unie (EU AKE) worden verzameld, als gedefinieerd onder de identificatiecode "HATWORK" in Uitvoeringsverordening (EU) 2019/2240 van de Commissie. Hierbij gaat het om gegevens over werkervaring op een werkplek in een markt- of niet-markteenheid (d.w.z. in een bedrijf, een overheidsinstantie of een non-profitorganisatie) die deel uitmaakte van het leerplan van het formele programma dat heeft geleid tot het hoogste met succes voltooide onderwijsniveau. Indien een respondent meerdere werkervaringen had, wordt de cumulatieve duur van alle werkervaringen in aanmerking genomen. De werkervaringen moeten worden uitgedrukt in voltijdequivalenten.

⁽²⁵⁾ Dit zal worden gemeten als het aandeel mobiele lerenden in een kalenderjaar, als percentage van een cohort afgestudeerden van beroepsonderwijs en -opleiding in hetzelfde jaar. De indicator wordt gebaseerd op de mobiliteitsgegevens afkomstig van Erasmus+-gegevens en gegevens over afgestudeerden van beroepsonderwijs en -opleiding afkomstig van Unesco-OESO-Eurostat. Indien beschikbaar en uitsluitend indien de geleverde gegevens vergelijkbaar zijn met Erasmus+-gegevens, met inbegrip van de mobiliteitsduur, kunnen gegevens van mobiliteitsprogramma's van nationale overheden ook worden gebruikt ter aanvulling van de Erasmus+-gegevens. Indien gegevens van nationale overheden worden gebruikt, moeten die transparant worden weergegeven.

⁽²⁶⁾ De aanbeveling van de Raad van 22 mei 2018 inzake sleutelcompetenties voor een leven lang leren vermeldt de volgende sleutelcompetenties: geletterdheid; meertaligheid; wiskundige competentie en competentie in wetenschap, technologie en techniek; digitale competentie; persoonlijke, sociale en leren-om-te-leren-competentie; burgerschapscompetentie; ondernemerscompetentie en competentie inzake cultureel bewustzijn en culturele expressie.

2. De leerplannen van beroepsonderwijs en -opleiding, de aangeboden programma's en kwalificaties worden regelmatig geactualiseerd, voor zover toepasselijk, door voort te bouwen op inzicht in vaardigheden (d.w.z. systemen voor het volgen van afgestudeerden en mechanismen voor het anticiperen op vaardigheden, ook op sectoraal en op regionaal niveau).
3. Aanbieders van beroepsonderwijs en -opleiding hebben, naargelang de nationale context, een passende mate van autonomie, flexibiliteit, ondersteuning en financiering om zich te kunnen aanpassen aan de veranderende behoeften aan vaardigheden, aan de groene en de digitale transitie en economische cycli, en waarborgen tegelijk kwaliteit.
4. Programma's voor beroepsonderwijs en -opleiding op alle niveaus omvatten elementen van werkplekleren die ook in het voortgezet beroepsonderwijs en de voortgezette beroepsopleiding worden uitgebreid; stelsels voor leerlingplaatsen⁽²⁷⁾ worden verder ontwikkeld om jongerengarantie-aanbiedingen te verbeteren⁽²⁸⁾ en worden aangevuld met passende steun⁽²⁹⁾ en maatregelen om het aanbod van leerlingplaatsen te stabiliseren en de specifieke problemen van kleine ondernemingen aan te pakken; om mogelijkheden voor werkplekleren in verschillende sectoren van de economie te creëren, zou kunnen worden voorzien in stimulansen voor werkgevers naargelang de nationale context.

Flexibiliteits- en progressiemogelijkheden vormen de kern van beroepsonderwijs en -opleiding

5. De programma's voor beroepsonderwijs en -opleiding stellen lerenden centraal, bieden toegang tot contactonderwijs en digitaal of blended leren, flexibele en modulaire trajecten op basis van de erkenning van de resultaten van niet-formeel en informeel leren, en maken de weg vrij voor loopbaan- en leerprogressie; de programma's voor voortgezette beroepsopleiding zijn zo opgezet dat zij kunnen worden aangepast aan de arbeidsmarkt-, sectorale of persoonlijke behoeften voor bij- en omscholing.
6. De programma's voor beroepsonderwijs en -opleiding zijn gebaseerd op modules of eenheden van leerresultaten en er zijn validatiemechanismen die het mogelijk maken de leerresultaten van individuen over te dragen, te erkennen en te accumuleren met het oog op het behalen van een kwalificatie, een gedeeltelijke kwalificatie, al naargelang de nationale context⁽³⁰⁾. In initieel beroepsonderwijs en initiële beroepsopleiding is het primaire doel stappen te zetten naar een volwaardige kwalificatie.

Beroepsonderwijs en -opleiding zijn een motor voor innovatie en groei en bereiden voor op de digitale en de groene transitie en op beroepen waarnaar veel vraag is

7. Beroepsonderwijs en -opleiding worden veerkrachtig gemaakt door als onderdeel te worden opgenomen in economische, industriële en innovatiestrategieën, onder meer in verband met herstel en de groene en de digitale transitie. Daarom moet het aanbod van beroepsonderwijs en -opleiding aanzienlijk worden aangepast en/of uitgebreid, met name voor volwassenen, door het bevorderen van de verwerving van ondernemersvaardigheden, digitale en groene vaardigheden.
8. Kenniscentra voor beroepsopleiding fungeren als katalysatoren voor lokale bedrijfsinvesteringen, de ondersteuning van het herstel, van de groene en de digitale transitie, Europese en regionale innovatie en strategieën voor slimme specialisatie, de ontwikkeling van beroepsonderwijs en -opleiding, ook op hogere kwalificatieniveaus (EKK-niveaus 5-8) naargelang de nationale context, en bieden innovatieve diensten zoals clusters en centra voor startende ondernemingen en technologische innovatie voor kmo's, alsook innovatieve omscholingsoplossingen voor met ontslag bedreigde werknemers.
9. Beroepsonderwijs en -opleiding hebben toegang tot de allernieuwste infrastructuur, hebben digitaliseringsstrategieën⁽³¹⁾ naargelang de nationale context en bedden ecologische en sociale duurzaamheid in hun programma's en organisatorisch beheer in. Zo dragen ze bij tot de uitvoering van de doelstellingen voor duurzame ontwikkeling van de VN.

Beroepsonderwijs en -opleiding zijn een aantrekkelijke keuze die gebaseerd is op moderne en gedigitaliseerde verstrekking van opleiding/vaardigheden

10. Initieel en voortgezet beroepsonderwijs en initiële en voortgezette beroepsopleiding maken deel uit van een leven lang leren. Er zijn flexibele trajecten met doorstroommogelijkheden tussen initieel en voortgezet beroepsonderwijs en initiële en voortgezette beroepsopleiding, algemeen onderwijs en hoger onderwijs.

⁽²⁷⁾ Zoals omschreven in de aanbeveling van de Raad van 15 maart 2018 voor een Europees kader voor hoogwaardige en doeltreffende leerlingplaatsen.

⁽²⁸⁾ Zoals omschreven in de aanbeveling van de Raad van 22 april 2013 tot invoering van een jongerengarantie.

⁽²⁹⁾ Het kan hierbij gaan om centra voor interbedrijfsopleiding.

⁽³⁰⁾ Overeenkomstig de aanbeveling van de Raad van 20 december 2012 betreffende de validatie van niet-formeel en informeel leren.

⁽³¹⁾ Bijvoorbeeld het Selfie-instrument voor zelfreflectie ondersteunt instellingen voor beroepsonderwijs en -opleiding bij het doeltreffend gebruik van digitale onderwijs- en leertechnologieën en bij het vergroten van hun samenwerking met werkgevers op het gebied van werkgebaseerde leerprogramma's.

11. Programma's voor beroepsonderwijs en -opleiding op de EKK-niveaus 5 tot en met 8 worden verder ontwikkeld om de toenemende behoefte aan hogere beroepsvaardigheden te ondersteunen naargelang de nationale context.
12. De programma's voor beroepsonderwijs en -opleiding worden aangeboden via een passende mix van open, digitale en participatieve leeromgevingen, waaronder werkomgevingen die bevorderlijk zijn voor leren en worden ondersteund door geavanceerde en toegankelijke infrastructuur, uitrusting en technologie, en veelzijdige didactische methoden en hulpmiddelen, bijvoorbeeld op ICT gebaseerde simulators, virtuele en verhoogde realiteit die de toegankelijkheid en efficiëntie van het opleidingsaanbod vergroten, ook voor kleine ondernemingen ⁽³²⁾.
13. Leerkrachten, opleiders en ander personeel in beroepsonderwijs en -opleiding werken aan hun initiële en voortgezette professionele ontwikkeling om: een opleiding van hoge kwaliteit te kunnen geven; technische en digitale vaardigheden en doeltreffende innovatieve opleidingsmethoden, waaronder lesgeven in een virtuele omgeving, te bevorderen; te kunnen werken met digitale leermiddelen in lijn met geavanceerde beroeps- en digitale didactiek, en in diverse en multiculturele omgevingen. Hun loopbaantrajecten worden aantrekkelijker door bredere wervingsprocedures, betere loopbaanmogelijkheden ⁽³³⁾ en versterkte samenwerking tussen leerkrachten/opleiders en bedrijven en andere werkplekken.
14. Strategieën voor internationalisering ondersteunen een strategische benadering van internationale samenwerking op het gebied van beroepsonderwijs en -opleiding, onder meer in de grensregio's van de EU; zulke strategieën bevorderen wereldwijd succesvolle nationale praktijken en kunnen op verschillende manieren worden uitgevoerd, onder meer via mobiliteit van lerenden en leerkrachten/opleiders, en via deelname aan en gezamenlijke voorbereiding op internationale vaardighedenwedstrijden.
15. Er zijn mogelijkheden voor leermobiliteit van lerenden en personeel in beroepsonderwijs en -opleiding, waaronder virtuele mobiliteit, mobiliteit van lange duur en mobiliteit naar derde landen. Ze worden bevorderd door het gebruik en de erkenning van eenheden van leerresultaten en van relevante Europese instrumenten ⁽³⁴⁾.
16. In de hele EU wordt gezorgd voor duidelijke en gebruikersvriendelijke informatie over leer- en loopbaanmogelijkheden en validatiemogelijkheden door een leven lang leren van hoge kwaliteit en loopbaanbegeleidingsdiensten, waarbij ten volle gebruik wordt gemaakt van Europass en andere digitale diensten.

Beroepsonderwijs en -opleiding bevorderen gelijke kansen

17. Programma's voor beroepsonderwijs en -opleiding zijn inclusief en toegankelijk voor kwetsbare groepen, zoals mensen met een handicap, laaggekwalificeerde/-geschoolde personen, minderheden, mensen met een migratieachtergrond en kansarmen vanwege hun geografische situatie en/of hun sociaal-economische achterstand; Gerichte maatregelen en flexibele opleidingsvormen voorkomen voortijdige uitval en ondersteunen de overgang van school naar werk.
18. De programma's voor beroepsonderwijs en -opleiding zijn toegankelijk via platforms voor digitaal leren die worden ondersteund met instrumenten, apparaten en een internetverbinding, met name voor kwetsbare groepen en mensen in afgelegen of landelijke gebieden.
19. Gerichte maatregelen bevorderen het genderevenwicht in traditioneel "mannelijke" of "vrouwelijke" beroepen en gaan gendergerelateerde en andere soorten stereotypen tegen.

Beroepsonderwijs en -opleiding worden ondersteund door een cultuur van kwaliteitsborging

20. Het Europees referentiekader voor kwaliteitsborging in beroepsonderwijs en -opleiding (het Eqavet-kader), zoals beschreven in bijlage II, wordt gebruikt in de nationale kwaliteitsborgingssystemen, zowel voor initieel beroepsonderwijs en initiële beroepsopleiding als voor voortgezet beroepsonderwijs en voortgezette beroepsopleiding; het bestrijkt beroepsonderwijs en -opleiding in alle leeromgevingen (in scholen en op de werkplek, onder meer leerlingplaatsen) en alle soorten leren (digitaal, contactonderwijs of blended leren) die worden aangeboden door zowel publieke als particuliere aanbieders, en wordt geschraagd door een reeks indicatieve descriptoren en gemeenschappelijke referentie-indicatoren voor kwaliteitsborging in beroepsonderwijs en -opleiding die naargelang de nationale context zowel op het niveau van de stelsels als op het niveau van de aanbieders worden toegepast, zoals vermeld in bijlage II.

⁽³²⁾ Dit kan verder ook omvatten: gezamenlijk lesgeven, interdisciplinair en projectmatig leren, nieuwe organisatiemethoden in opleidingsinstellingen en bedrijven en artificiële intelligentie.

⁽³³⁾ Hieronder vallen meerdere loopbaantrajecten, erkenning van eerdere beroepservaring, hybride leerkrachten/opleiders, al naargelang de nationale context.

⁽³⁴⁾ Bijvoorbeeld modellen voor de intentieverklaring en de leerovereenkomst.

21. Een nationaal referentiepunt voor kwaliteitsborging in beroepsonderwijs en -opleiding blijft alle relevante belanghebbenden op nationaal en regionaal niveau samenbrengen om:
- concrete initiatieven te nemen om het Eqavet-kader te implementeren en verder te ontwikkelen;
 - een breed scala van belanghebbenden, waaronder de kenniscentra voor beroepsopleiding, te informeren en te mobiliseren om bij te dragen aan de implementatie van het Eqavet-kader;
 - zelfevaluatie te ondersteunen als aanvullend en doeltreffend kwaliteitsborgingsinstrument, dat de mogelijkheid biedt succes te meten en punten voor verbetering aan te wijzen, onder meer op het gebied van de digitale paraatheid van de stelsels en instellingen voor beroepsonderwijs en -opleiding;
 - actief deel te nemen aan het Europees netwerk voor kwaliteitsborging in beroepsonderwijs en -opleiding;
 - een geactualiseerde beschrijving te maken van de nationale kwaliteitsborgingsregelingen op basis van het Eqavet-kader;
 - op EU-niveau deel te nemen aan collegiale toetsingen⁽³⁵⁾ van kwaliteitsborging om de transparantie en de consistentie van kwaliteitsborgingsregelingen te verhogen en het vertrouwen tussen de lidstaten te versterken.

Uitvoering op nationaal niveau

Het verdient aanbeveling dat de lidstaten maatregelen nemen om dit beleid op nationaal niveau uit te voeren, samen met de sociale partners en andere relevante belanghebbenden. Daarbij zouden zij:

22. duurzame partnerschappen voor de governance van beroepsonderwijs en -opleiding moeten steunen naargelang de nationale context en, waar relevant, via publiek-private partnerschappen; sociale partners en alle relevante belanghebbenden moeten betrekken, waaronder instellingen voor beroepsonderwijs en -opleiding, bedrijfstakken en ondernemingen ongeacht hun omvang, publieke en particuliere diensten voor arbeidsvoorziening, leerkrachten en opleiders uit beroepsonderwijs en -opleiding en hun vertegenwoordigers, intermediaire instanties zoals de kamers van koophandel, industrie en ambachten, beroeps- en brancheorganisaties, nationale coördinatoren voor de jongerengarantie, het ESF en andere EU-initiatieven, de informatietechnologiesector, kenniscentra voor beroepsonderwijs, clusters, leerling- en ouderverenigingen, en lokale, regionale en nationale autoriteiten; dergelijke partnerschappen op regionaal en sectoraal niveau moeten bevorderen;
23. optimaal gebruik moeten maken van de Europese transparantie-instrumenten, zoals het Europees kwalificatiekader, het Europees systeem voor het overdragen en verzamelen van studiepunten (ECTS), Europass en de Europese classificatie van vaardigheden, competenties, kwalificaties en beroepen (ESCO), de automatische wederzijdse erkenning van kwalificaties en de resultaten van leerperioden in het buitenland moeten faciliteren⁽³⁶⁾ en lerenden in staat moeten stellen gebruik te maken van verschillende mogelijkheden van Europass (bv. Hun ervaring, vaardigheden en kwalificaties in een onlineprofiel registreren dat kan worden gebruikt voor loopbaanbegeleiding en mobiliteitservaring, het ontvangen van digitaal ondertekende credentials, het krijgen van tips en het zoeken naar leer- en werkgelegenheidskansen, kwalificaties, validatie, erkenning enz.);
24. optimaal gebruik moeten maken van fondsen en instrumenten van de Europese Unie die hervormingen en/of investeringen in beroepsonderwijs en -opleiding ondersteunen, onder meer op het gebied van digitalisering en ecologische duurzaamheid, zoals NextGenerationEU (faciliteit voor herstel en veerkracht, React-EU), het Europees Sociaal Fonds +, SURE, het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, InvestEU, Erasmus+, Horizon Europa, Interreg, Digitaal Europa, het mechanisme voor een rechtvaardige transitie, het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling en het moderniseringsfonds; verdere investeringen in beroepsonderwijs en -opleiding zowel van de publieke als de private sector moeten stimuleren;
25. op basis van relevante nationale regelingen en financieringskaders maatregelen moeten uitstippelen voor de uitvoering van deze aanbeveling op nationaal niveau binnen 18 maanden na de aanneming ervan en voor de follow-up van de uitvoering moeten zorgen, onder meer met toewijzingen van nationale middelen voor zover passend op nationaal niveau, en met veel aandacht voor het mainstreamen van digitalisering en ecologische duurzaamheid in de hele beroepsopleidings- en beroepsopleidingssector, met inachtneming van de bevoegdheden/autonomie van onderwijs- en opleidingsinstellingen naargelang de nationale context.

⁽³⁵⁾ Een collegiale toetsing is een soort vrijwillige wederzijdse leeractiviteit ter ondersteuning van de verbetering en de transparantie van kwaliteitsborgingsregelingen op systeemniveau die niet leidt tot accreditatieprocedures, op basis van een specifieke methode die door het Europees netwerk voor kwaliteitsborging in beroepsonderwijs en -opleiding moet worden ontwikkeld.

⁽³⁶⁾ Overeenkomstig de aanbeveling van de Raad van 26 november 2018 betreffende de bevordering van automatische wederzijdse erkenning van kwalificaties van hoger onderwijs, hoger secundair onderwijs en opleiding en de resultaten van leerperioden in het buitenland.

IS VERHEUGD OVER HET VOORNEMEN VAN DE COMMISSIE OM, MET INACHTNEMING VAN HET SUBSIDIARITEITSBEGINSEL:

het beleid van de Unie op het gebied van beroepsonderwijs en -opleiding uit te voeren, en het optreden van de lidstaten te ondersteunen, onder meer door:

26. te zorgen voor een doeltreffende governance van het EU-beleid op het gebied van beroepsonderwijs en -opleiding via het tripartiete Raadgevend Comité voor de beroepsopleiding, op basis van een voortschrijdend werkprogramma en in samenwerking met de directeuren-generaal voor beroepsonderwijs en -opleiding⁽³⁷⁾, vertegenwoordigers van lerenden en aanbieders van beroepsonderwijs en -opleiding;
27. ervoor te zorgen dat het EU-beleid inzake beroepsonderwijs en -opleiding volledig tot uiting komt in de verdere ontwikkeling van het herstelplan van de EU, de Europese Green Deal, de nieuwe industriestrategie voor Europa en de kmo-strategie voor een duurzaam en digitaal Europa, en consistent en coherent deel uitmaakt van de Europese vaardighedenagenda voor duurzaam concurrentievermogen, sociale rechtvaardigheid en veerkracht, het actieplan voor digitaal onderwijs, het algemene Europese samenwerkingskader voor onderwijs en opleiding en de Europese onderwijsruimte;
28. verder steun te verlenen voor structurele hervormingen op het gebied van leerlingplaatsen via de ondersteunende dienst voor leerlingplaatsen en de Europese Alliantie voor leerlingplaatsen een nieuwe impuls te geven in synergie met de jongerengarantie; de ondersteunende diensten voor beroepsonderwijs en -opleiding geleidelijk uit te breiden in samenwerking met Cedefop;
29. het concept en het gebruik van microcredentials te onderzoeken, ook in beroepsonderwijs en -opleiding, in samenwerking met de lidstaten en relevante belanghebbenden, onder meer in het kader van de EKK-adviesgroep, zoals voorgesteld in de Europese vaardighedenagenda;
30. het doel van de geleidelijke totstandbrenging en ontwikkeling van Europese platforms voor kenniscentra voor beroepsopleiding te ondersteunen en, in samenwerking met de lidstaten en relevante belanghebbenden, Europese beroepskernprofielen te onderzoeken als onderdeel van het Europass-platform en waar mogelijk aangevuld met digitale inhoud voor beroepsopleiding die is ontwikkeld in het kader van Europese transparantie-instrumenten, met het doel de mobiliteit van lerenden en werknemers en de transparantie en erkenning van kwalificaties te faciliteren;
31. de kwalitatieve en doeltreffende digitalisering van het aanbod van beroepsonderwijs en -opleiding te ondersteunen in het leren op school en op de werkplek via de aanmoediging van het gebruik van Europese competentiekaders⁽³⁸⁾ en zelfbeoordelingsinstrumenten⁽³⁹⁾, en de haalbaarheid te onderzoeken van een EU-brede enquête voor scholen voor beroepsonderwijs en -opleiding;
32. de Europese Alliantie voor leerlingplaatsen en de coalities voor digitale vaardigheden en banen te versterken, zoals aangekondigd in de Europese vaardighedenagenda;
33. Europese beroepsonderwijs- en beroepsopleidingsstelsels te propageren in een internationale context zodat ze wereldwijd worden erkend als een referentiepunt voor lerenden in beroepsonderwijs en -opleiding, onder meer door de internationalisering van beroepsonderwijs- en beroepsopleidingsstelsels te ondersteunen, ook ten aanzien van kandidaat-lidstaten van de EU en landen van het Europees nabuurschap in samenwerking met de Europese Stichting voor opleiding, vaardighedenwedstrijden en voorlichtingscampagnes om de aantrekkelijkheid en het imago van beroepsonderwijs en -opleiding te verbeteren en gebruikersvriendelijke toegang te bieden tot informatie over beroepsonderwijs en -opleiding en daarmee verband houdende loopbaanmogelijkheden, en de mogelijkheden van Europass verder uit te bouwen en te ontwikkelen;
34. samen te werken met internationale organisaties, met name de OESO, de IAO, Unesco en de Wereldbank, op het gebied van beroepsonderwijs en -opleiding;
35. de inspanningen van de lidstaten voor de uitvoering van deze aanbeveling te ondersteunen, de capaciteit van instellingen voor beroepsonderwijs en -opleiding te versterken, onder meer op het gebied van digitalisering en ecologische duurzaamheid, en onderzoek in beroepsonderwijs en -opleiding zowel op nationaal als op EU-niveau te bevorderen via financiering uit de relevante fondsen en programma's van de Unie (NextGenerationEU (faciliteit voor herstel en veerkracht en React-EU), het Europees Sociaal Fonds +, SURE, het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, InvestEU, Erasmus+, Horizon Europa, Interreg, Digitaal Europa, het mechanisme voor een rechtvaardige transitie, het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling en het moderniseringsfonds);

⁽³⁷⁾ De directeuren-generaal voor beroepsonderwijs en -opleiding worden aangewezen door de lidstaten.

⁽³⁸⁾ Zoals het digitalecompetentiekader voor burgers (DigComp), het digitalecompetentiekader voor leerkrachten (DigCompEdu) en het digitalecompetentiekader voor organisaties (DigCompO).

⁽³⁹⁾ Zoals Selfie.

36. te zorgen voor kwalitatieve en kwantitatieve monitoring in overeenstemming met de in deze aanbeveling omschreven doelstellingen en met andere relevante gegevens, onder meer in verband met investeringen, en deze gegevens in het Europees Semester en de relevante Europese kaders voor monitoring en rapportage te verwerken en om de vijf jaar verslag uit te brengen bij de Raad over de uitvoering van de aanbeveling op basis van de op nationaal en Europees niveau beschikbare gegevens en de jaarlijkse monitoring door Cedefop.

Deze aanbeveling vervangt de aanbeveling van het Europees Parlement en de Raad van 18 juni 2009 tot vaststelling van een Europees referentiekader voor kwaliteitsborging in beroepsonderwijs en -opleiding (Eqavet) en de aanbeveling van het Europees Parlement en de Raad van 18 juni 2009 betreffende de invoering van het Europees systeem voor studiepunten-overdracht voor beroepsonderwijs en -opleiding (Ecvet).

Gedaan te Brussel, 24 november 2020.

Voor de Raad

De voorzitter

M. ROTH

BIJLAGE I

Relevante Uniehandelingen op het gebied van vaardigheden, onderwijs en opleiding

1. Aanbeveling van de Raad van 28 juni 2011 inzake beleid ter bestrijding van voortijdig schoolverlaten ⁽¹⁾
2. Aanbeveling van de Raad van 20 december 2012 betreffende de validatie van niet-formeel en informeel leren ⁽²⁾
3. Gezamenlijk verslag 2015 van de Raad en de Commissie over de uitvoering van het strategisch kader voor Europese samenwerking op het gebied van onderwijs en opleiding (ET 2020) — Nieuwe prioriteiten voor Europese samenwerking op het gebied van onderwijs en opleiding ⁽³⁾
4. Aanbeveling van de Raad van 19 december 2016 tot invoering van bijscholingstrajecten: nieuwe mogelijkheden voor volwassenen ⁽⁴⁾
5. Aanbeveling van de Raad van 22 mei 2017 inzake het Europees kwalificatiekader voor een leven lang leren en tot intrekking van de aanbeveling van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2008 tot vaststelling van een Europees kwalificatiekader voor een leven lang leren ⁽⁵⁾
6. Aanbeveling van de Raad van 20 november 2017 over het volgen van afgestudeerden ⁽⁶⁾
7. Besluit (EU) 2018/646 van het Europees Parlement en de Raad van 18 april 2018 betreffende een gemeenschappelijk kader voor het verstrekken van betere diensten voor vaardigheden en kwalificaties (Europass) en houdende intrekking van Beschikking nr. 2241/2004/EG ⁽⁷⁾
8. Aanbeveling van de Raad van 22 mei 2018 inzake sleutelcompetenties voor een leven lang leren ⁽⁸⁾
9. Conclusies van de Raad over toewerken naar een visie op een Europese onderwijsruimte ⁽⁹⁾
10. Aanbeveling van de Raad van 26 november 2018 betreffende de bevordering van automatische wederzijdse erkenning van kwalificaties van hoger onderwijs en hoger secundair onderwijs en opleiding en de resultaten van leerperioden in het buitenland ⁽¹⁰⁾
11. Conclusies van de Raad over de uitvoering van de aanbeveling van de Raad tot invoering van bijscholingstrajecten: nieuwe mogelijkheden voor volwassenen ⁽¹¹⁾
12. Resolutie van de Raad over het verder ontwikkelen van de Europese onderwijsruimte ter ondersteuning van toekomstgerichte onderwijs- en opleidingsstelsels ⁽¹²⁾
13. Conclusies van de Raad over de economie van het welzijn ⁽¹³⁾
14. Mededeling van de Commissie over de “jaarlijkse strategie voor duurzame groei 2020” ⁽¹⁴⁾.

⁽¹⁾ PB C 191 van 1.7.2011, blz. 1.

⁽²⁾ PB C 398 van 22.12.2012, blz. 1.

⁽³⁾ PB C 417 van 15.12.2015, blz. 25.

⁽⁴⁾ PB C 484 van 24.12.2016, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB C 189 van 15.6.2017, blz. 15.

⁽⁶⁾ PB C 423 van 9.12.2017, blz. 1.

⁽⁷⁾ PB L 112 van 2.5.2018, blz. 42.

⁽⁸⁾ PB C 189 van 4.6.2018, blz. 1.

⁽⁹⁾ PB C 195 van 7.6.2018, blz. 7.

⁽¹⁰⁾ PB C 444 van 10.12.2018, blz. 1.

⁽¹¹⁾ PB C 189 van 5.6.2019, blz. 23.

⁽¹²⁾ PB C 389 van 18.11.2019, blz. 1.

⁽¹³⁾ Doc. 13432/19.

⁽¹⁴⁾ COM(2019) 650 final.

BIJLAGE II

Het Eqavet-kader

Deel A. *Indicatieve descriptoren van het Eqavet-kader*

Deze bijlage stelt indicatieve descriptoren voor om lidstaten en aanbieders van beroepsonderwijs en -opleiding te ondersteunen, voor zover zij dit passend achten, bij de implementatie van het Eqavet-kader. Zij zijn gestructureerd in de volgende fasen van de kwaliteitscyclus: *Planning — Implementatie — Evaluatie — Herziening*. Zij kunnen zowel op initieel beroepsonderwijs en initiële beroepsopleiding als op voortgezet beroepsonderwijs en voortgezette beroepsopleiding worden toegepast en gelden voor alle leeromgevingen: schoolonderwijs en werkplekleren, met inbegrip van leerlingstelsels.

Kwaliteitscriteria	Indicatieve descriptoren op het niveau van de beroepsonderwijs- en beroepsopleidingsstelsels	Indicatieve descriptoren op het niveau van de aanbieders van beroepsonderwijs en -opleiding
<p>De planning is gebaseerd op een gemeenschappelijke strategische visie van de belanghebbenden en omvat expliciete doelstellingen, maatregelen en indicatoren.</p>	<p>De doelstellingen van beroepsonderwijs en -opleiding worden voor de middellange en lange termijn gedefinieerd en gekoppeld aan Europese en duurzameontwikkelingsdoelstellingen, rekening houdend met overwegingen inzake milieuduurzaamheid.</p> <p>De sociale partners en alle andere betrokken belanghebbenden nemen op de verschillende niveaus deel aan de vaststelling van de doelstellingen van het beroepsonderwijs en de beroepsopleiding.</p> <p>Door middel van specifieke indicatoren (succescriteria) worden streefcijfers vastgesteld en gemonitord.</p> <p>Er zijn mechanismen en procedures vastgesteld om de opleidingsbehoeften van de arbeidsmarkt en de samenleving in kaart te brengen.</p>	<p>De Europese, nationale en regionale doelstellingen van het beroepsopleidingsbeleid zijn terug te vinden in de lokale doelstellingen van de aanbieders van beroepsonderwijs en -opleiding.</p> <p>Er worden expliciete doelstellingen en streefcijfers vastgesteld en gemonitord, en de programma's strekken ertoe die te halen.</p> <p>Er vindt doorlopend overleg met de sociale partners en alle andere betrokken belanghebbenden plaats om specifieke lokale/ individuele behoeften in kaart te brengen.</p> <p>De verantwoordelijkheden voor kwaliteitsbeheer en -ontwikkeling zijn expliciet toegewezen.</p> <p>Het personeel wordt in een vroeg stadium bij de planning, ook ten aanzien van kwaliteitsverbetering, betrokken.</p>
	<p>Er is een informatiestrategie opgesteld om in overeenstemming met de nationale/regionale gegevensbeschermingsbepalingen een optimale verspreiding van de kwaliteitsresultaten te garanderen.</p> <p>Er zijn normen en richtsnoeren vastgesteld voor de erkenning, validatie en certificering van competenties van individuele personen.</p> <p>De beroepsonderwijs- en beroepsopleidingskwalificaties worden beschreven aan de hand van leerresultaten.</p> <p>Er zijn mechanismen ingesteld voor de kwaliteitsborging van het ontwerp, de beoordeling en de herziening van kwalificaties.</p> <p>De programma's voor beroepsonderwijs en -opleiding zijn bedoeld om flexibele leertrajecten mogelijk te maken en snel te reageren op veranderende behoeften van de arbeidsmarkt.</p>	<p>De aanbieders plannen samenwerkingsinitiatieven met de betrokken belanghebbenden.</p> <p>De betrokken belanghebbenden nemen deel aan de analyse van lokale behoeften.</p> <p>De aanbieders van beroepsonderwijs en -opleiding beschikken over een expliciet en transparant kwaliteitsborgingssysteem.</p> <p>De maatregelen zijn erop gericht de naleving van de regels inzake gegevensbescherming te waarborgen.</p>

Kwaliteitscriteria	Indicatieve descriptoren op het niveau van de beroepsonderwijs- en beroepsopleidingsstelsels	Indicatieve descriptoren op het niveau van de aanbieders van beroepsonderwijs en -opleiding
<p>In overleg met de belanghebbenden worden uitvoeringsplannen opgesteld met expliciete beginselen.</p>	<p>De uitvoeringsplannen worden opgesteld in samenwerking met de sociale partners, de aanbieders van beroepsonderwijs en -opleiding en andere betrokken belanghebbenden op de verschillende niveaus.</p> <p>In de uitvoeringsplannen wordt rekening gehouden met de vereiste middelen, de capaciteiten van de gebruikers en de benodigde instrumenten en richtsnoeren voor ondersteuning.</p> <p>Er zijn richtsnoeren en normen vastgesteld voor de toepassing op verschillende niveaus. Deze richtsnoeren en normen omvatten de beoordeling, validatie en certificering van kwalificaties.</p> <p>De uitvoeringsplannen voorzien in specifieke ondersteuning voor de opleiding van leraren en opleiders, onder meer voor digitale vaardigheden en milieuduurzaamheid.</p>	<p>De middelen worden intern zo verdeeld/toegewezen dat de doelstellingen van de uitvoeringsplannen worden gehaald.</p> <p>Relevante en inclusieve partnerschappen, met name tussen leraren en opleiders, worden expliciet gesteund om de geplande maatregelen uit te voeren.</p> <p>Het strategisch plan voor de ontwikkeling van de competenties van het personeel vermeldt de opleidingsbehoeften voor leraren en opleiders.</p> <p>Het personeel volgt regelmatig opleidingen en werkt samen met externe belanghebbenden om de capaciteitsopbouw en kwaliteitsverbetering te ondersteunen en de prestaties te verbeteren.</p>
	<p>De verantwoordelijkheden van de aanbieders van beroepsonderwijs en -opleiding voor de uitvoering zijn expliciet beschreven en transparant.</p> <p>Er is een nationaal en/of regionaal kader voor kwaliteitsborging opgesteld met richtsnoeren en kwaliteitsnormen op het niveau van de aanbieders van beroepsonderwijs en -opleiding om permanente verbetering en zelfregulering te bevorderen.</p>	<p>De programma's van aanbieders van beroepsonderwijs en -opleiding stellen lerenden in staat de verwachte leerresultaten te behalen en bij het leerproces betrokken te worden.</p> <p>De aanbieders van beroepsonderwijs en -opleiding beantwoorden aan de leerbehoeften van de individuele personen door een leerdergerichte aanpak te hanteren, die de leerders in staat stelt de verwachte leerresultaten te behalen.</p> <p>De aanbieders van beroepsonderwijs en -opleiding bevorderen innovatie in onderwijs- en leermethoden, op school en op de werkplek, waarbij gebruik wordt gemaakt van digitale technologieën en onlineleermiddelen.</p> <p>De aanbieders van beroepsonderwijs en -opleiding gebruiken geldige, nauwkeurige en betrouwbare methoden om de leerresultaten van de individuele personen te beoordelen.</p>
<p>De resultaten en procedures worden regelmatig aan de hand van metingen geëvalueerd.</p>	<p>Er is een methode voor interne en externe evaluatie ontwikkeld.</p> <p>Er worden duidelijke afspraken gemaakt over de deelname van belanghebbenden aan het controle- en evaluatieproces.</p> <p>De nationale/regionale normen en procedures voor kwaliteitsverbetering en -borging zijn relevant en afgestemd op de behoeften van de sector.</p> <p>De systemen worden aan zelfevaluatie en aan interne en externe toetsing onderworpen, naargelang het geval.</p>	<p>Overeenkomstig de nationale en regionale regelingen/kaders of op initiatief van de aanbieders van beroepsonderwijs en -opleidingen vindt op gezette tijden een zelfevaluatie plaats, ook wat digitale paraatheid en de milieuduurzaamheid van de instellingen voor beroepsonderwijs en -opleiding betreft.</p> <p>De evaluatie en het onderzoek hebben betrekking op de procedures en resultaten van het onderwijs en de opleidingen, alsook op de tevredenheid van de lerenden en de prestaties en de tevredenheid van het personeel.</p>

Kwaliteitscriteria	Indicatieve descriptoren op het niveau van de beroepsonderwijs- en beroepsopleidingsstelsels	Indicatieve descriptoren op het niveau van de aanbieders van beroepsonderwijs en -opleiding
	<p>Er worden systemen voor vroegtijdige waarschuwing ingevoerd.</p> <p>Er worden prestatie-indicatoren toegepast.</p> <p>Er worden regelmatig relevante en coherente gegevens verzameld om het succes te meten en voor verbetering vatbare gebieden aan te wijzen. Voor de gegevensverzameling zijn passende methoden ontwikkeld, bv. vragenlijsten en indicatoren/meetbare grootheden.</p>	<p>De evaluatie en herziening omvatten het verzamelen en gebruik van gegevens en adequate en doeltreffende mechanismen om interne en externe belanghebbenden erbij te betrekken.</p> <p>Er worden systemen voor vroegtijdige waarschuwing ingevoerd.</p>
Herziening	<p>Procedures, mechanismen en instrumenten voor de herziening worden gedefinieerd en gebruikt om de kwaliteit van de verstrekking van onderwijs en opleiding op alle niveaus te verbeteren.</p> <p>De procedures worden regelmatig herzien en er worden actieplannen voor veranderingen opgesteld. De systemen worden dienovereenkomstig aangepast.</p> <p>De evaluatieresultaten worden openbaar gemaakt.</p>	<p>Van de lerenden wordt feedback over hun individuele leerervaringen en over de leer- en onderwijsomgeving verzameld. Samen met de feedback van de leerkrachten, opleiders en andere betrokken belanghebbenden wordt deze voor andere maatregelen gebruikt.</p> <p>De herzieningsresultaten worden op ruime schaal openbaar gemaakt.</p> <p>De procedures voor feedback en herziening maken deel uit van een strategisch leerproces binnen de organisatie, ondersteunen de ontwikkeling van hoogwaardige verstrekking van onderwijs en opleiding en verbeteren de kansen voor de lerenden.</p> <p>De evaluatieresultaten worden met de betrokken belanghebbenden besproken en er worden passende actieplannen opgesteld.</p>

Deel B. De referentiereeks van indicatoren van het Eqavet-kader

Dit deel stelt een reeks van geselecteerde referentie-indicatoren voor ter ondersteuning van de evaluatie en verbetering van de kwaliteit van nationale/regionale beroepsonderwijs- en beroepsopleidingsstelsels en/of aanbieders van beroepsonderwijs of -opleiding bij de uitvoering van het Eqavet-kader.

Indicator	Type indicator	Doel van het beleid
Overkoepelende indicatoren voor kwaliteitsborging		
Getal 1		
<p>Relevantie van kwaliteitsborgingsystemen voor aanbieders van beroepsonderwijs en -opleiding:</p> <p>a) percentage aanbieders van beroepsonderwijs en -opleiding die krachtens de wet of op eigen initiatief interne kwaliteitsborgingsystemen toepassen;</p> <p>b) percentage geaccrediteerde aanbieders van beroepsonderwijs en -opleiding.</p>	Context-/inputindicator	<p>Bevordering van een cultuur van kwaliteitsverbetering bij de aanbieders van beroepsonderwijs en -opleiding</p> <p>Vergroting van de transparantie van de opleidingskwaliteit</p> <p>Verbetering van het wederzijds vertrouwen in het opleidingsaanbod</p>
Getal 2		
<p>Investerings in de opleiding van leraren en opleiders:</p> <p>a) percentage leraren en opleiders die bij- en nascholing volgen;</p>	Input-/procesindicator	<p>Ervoor zorgen dat het proces van kwaliteitsverbetering in beroepsonderwijs en -opleiding door de leraren en opleiders zelf gedragen wordt</p>

Indicator	Type indicator	Doel van het beleid
b) geïnvesteerd bedrag, ook voor digitale vaardigheden.		Beroepsonderwijs en -opleiding beter laten inspelen op de veranderende vraag van de arbeidsmarkt Individuele leercapaciteiten vergroten De prestaties van de lerenden verbeteren

Indicatoren ter ondersteuning van de kwaliteitsdoelstellingen voor het beroepsonderwijs en -opleidingsbeleid

Getal 3

Participatie in beroepsonderwijs- en beroepsopleidingsprogramma's: aantal deelnemers aan beroepsonderwijs- en beroepsopleidingsprogramma's ⁽¹⁾ naar soort programma en individuele criteria ⁽²⁾ .	Input-/proces-/outputindicator	Op systeem- en aanbiedersniveau basisinformatie verkrijgen over de aantrekkelijkheid van beroepsonderwijs en -opleiding Gerichte ondersteuning ter verbetering van de toegang tot beroepsonderwijs en -opleidingen, ook voor kansarme groepen
--	--------------------------------	--

Getal 4

Aantal leerlingen dat beroepsonderwijs- en beroepsopleidingsprogramma's afmaakt: aantal personen dat beroepsonderwijs- en beroepsopleidingsprogramma's met succes heeft voltooid/heeft afgebroken, naar soort programma en individuele criteria.	Proces-/output-/resultaatsindicator	Basisinformatie verkrijgen over de opleidingsniveaus en de kwaliteit van opleidingsmethoden Berekening van het percentage voortijdige schoolverlaters ten opzichte van het aantal deelnemers Ondersteuning van een succesvolle voltooiing als een van de hoofddoelstellingen voor kwaliteit in het beroepsonderwijs en de beroepsopleiding Ondersteuning van een aangepast opleidingsaanbod, ook voor kansarme groepen
---	-------------------------------------	---

Getal 5

Plaatsingspercentage na afronding van een beroepsonderwijs- en beroepsopleidingsprogramma: a) beroepssituatie van lerenden uit beroepsonderwijs en -opleiding op een bepaald tijdstip na voltooiing van de opleiding, naar soort programma en individuele criteria ⁽³⁾ ; b) percentage dat op een bepaald tijdstip na voltooiing van de opleiding een baan heeft, naar soort programma en individuele criteria.	Resultaatsindicator	Ondersteuning van de inzetbaarheid Verbetering van het aanpassingsvermogen van het beroepsonderwijs of de beroepsopleiding aan de veranderende behoeften van de arbeidsmarkt Ondersteuning van een aangepast opleidingsaanbod, ook voor kansarme groepen
--	---------------------	--

⁽¹⁾ Initiële beroepsopleiding: een lerende wordt pas na zes weken opleiding als deelnemer aangemerkt. Een leven lang leren: percentage van de bevolking dat tot formele beroepsonderwijs- en beroepsopleidingsprogramma's is toegelaten.

⁽²⁾ Naast algemene informatie over geslacht en leeftijd kunnen ook andere sociale criteria worden gehanteerd, zoals voortijdige schoolverlaters, hoogste opleidingsniveau, migranten, personen met een handicap, duur van de werkloosheid.

⁽³⁾ Initiële beroepsopleiding: inclusief informatie over de situatie van voortijdige schoolverlaters.

Indicator	Type indicator	Doel van het beleid
Getal 6		
Gebruik van verworven vaardigheden op het werk: a) informatie over het beroep dat na voltooiing van de opleiding wordt uitgeoefend, naar soort opleiding en individuele criteria; b) tevredenheid van de werknemers en werkgevers over de verworven vaardigheden/competenties.	Resultaatsindicator (combinatie van kwalitatieve en kwantitatieve gegevens)	Vergroting van de inzetbaarheid Verbetering van het aanpassingsvermogen van het beroepsonderwijs en de beroepsopleiding aan de veranderende behoeften van de arbeidsmarkt Ondersteuning van een aangepast opleidingsaanbod, ook voor kansarme groepen
Contextinformatie		
Getal 7		
Werkloosheidspercentage (*) naar individuele criteria	Contextindicator	Achtergrondinformatie voor besluitvorming op het niveau van de beroepsonderwijs- en beroepsopleidingsstelsels
Getal 8		
Prevalentie van kwetsbare groepen: a) percentage deelnemers aan beroepsonderwijs en -opleiding die (in een bepaalde regio of arbeidsmarktregio) tot kansarme groepen gerekend worden, naar leeftijd en geslacht; b) succespercentage van kansarme groepen naar leeftijd en geslacht.	Contextindicator	Achtergrondinformatie voor besluitvorming op het niveau van de beroepsonderwijs- en beroepsopleidingsstelsels Ondersteuning van de toegang tot beroepsonderwijs en -opleiding voor kansarme groepen Ondersteuning van een aangepast opleidingsaanbod voor kansarme groepen
Getal 9		
Mechanismen om de opleidingsbehoeften op de arbeidsmarkt in kaart te brengen: a) informatie over de ingevoerde mechanismen om de veranderende behoeften op verschillende niveaus in kaart te brengen; b) bewijs van het gebruik en de doeltreffendheid van dergelijke mechanismen.	Context-/inputindicator (kwalitatieve informatie)	Verbetering van het aanpassingsvermogen van het beroepsonderwijs en de beroepsopleiding aan de veranderende behoeften van de arbeidsmarkt Ondersteuning van de inzetbaarheid
Getal 10		
Regelingen die worden gebruikt om een betere toegang tot beroepsonderwijs en -opleiding te bevorderen en begeleiding te bieden aan (potentiële) lerenden van beroepsonderwijs en -opleiding: a) informatie over bestaande programma's op verschillende niveaus; b) gegevens over de doeltreffendheid daarvan.	Procesindicator (kwalitatieve informatie)	Verbetering van de toegang tot beroepsonderwijs en -opleiding, ook voor kansarme groepen Begeleiding bieden aan (potentiële) lerenden van beroepsonderwijs en -opleiding Ondersteuning van een aangepast opleidingsaanbod

(*) Definitie volgens IAO: personen tussen 15 en 74 jaar die geen werk hebben, actief werk zoeken en direct aan het werk kunnen.

II

*(Mededelingen)*MEDEDELINGEN VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN
DE EUROPESE UNIE

EUROPESE COMMISSIE

MEDEDELING VAN DE COMMISSIE

met betrekking tot de interpretatie van bepaalde wettelijke bepalingen van het herziene kader voor de afwikkeling van banken in antwoord op vragen van de autoriteiten van de lidstaten (tweede mededeling van de Commissie)

(2020/C 417/02)

Het door de Europese Commissie in november 2016 voorgestelde hervormingspakket voor het bankwezen is op 20 mei 2019 door het Europees Parlement en de Raad goedgekeurd en op 7 juni 2019 in het Publicatieblad bekendgemaakt. Dit pakket omvat onder meer wijzigingen van het Uniekader voor bankafwikkeling door middel van Richtlijn (EU) 2019/879 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ tot wijziging van Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾ (richtlijn herstel en afwikkeling van banken — BRRD (“Bank Recovery and Resolution Directive”)) en Verordening (EU) 2019/877 van het Europees Parlement en de Raad ⁽³⁾ tot wijziging van Verordening (EU) nr. 806/2014 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁴⁾ (verordening betreffende het gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme — GAMV). Met deze hervorming wordt in de Unie de internationale TLAC-norm (totale verliesabsorptiecapaciteit (“Total Loss-Absorbing Capacity”)) voor mondiaal opererende systeemrelevante banken, die in november 2015 door de Raad voor financiële stabiliteit is vastgesteld, uitgevoerd en wordt de toepassing van het minimumvereiste voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva (MREL) voor alle banken verbeterd. Het herziene kader moet de verliesabsorptiecapaciteit van banken versterken en hun herkapitalisatie met particuliere middelen vereenvoudigen zodra zij in financiële moeilijkheden komen en vervolgens worden afgewikkeld.

Volgens artikel 3, lid 1, van Richtlijn (EU) 2019/879 moeten de lidstaten de bepalingen van die richtlijn uiterlijk op 28 december 2020 in hun nationale wetgeving hebben omgezet. Om een tijdige, consistente en nauwkeurige omzetting te vergemakkelijken, heeft de Commissie op 29 september 2020 een mededeling goedgekeurd met de antwoorden op de

⁽¹⁾ Richtlijn (EU) 2019/879 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2019 tot wijziging van Richtlijn 2014/59/EU met betrekking tot de verliesabsorptie- en herkapitalisatiecapaciteit van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en Richtlijn 98/26/EG (PB L 150 van 7.6.2019, blz. 296).

⁽²⁾ Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Richtlijn 82/891/EEG van de Raad en de Richtlijnen 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EU, 2011/35/EU, 2012/30/EU en 2013/36/EU en de Verordeningen (EU) nr. 1093/2010 en (EU) nr. 648/2012, van het Europees Parlement en de Raad (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 190).

⁽³⁾ Verordening (EU) 2019/877 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2019 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 806/2014 met betrekking tot de verliesabsorptie- en herkapitalisatiecapaciteit van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen (PB L 150 van 7.6.2019, blz. 226).

⁽⁴⁾ Verordening (EU) nr. 806/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 juli 2014 tot vaststelling van eenvormige regels en een eenvormige procedure voor de afwikkeling van kredietinstellingen en bepaalde beleggingsondernemingen in het kader van een gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme en een gemeenschappelijk afwikkelingsfonds en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1093/2010 (PB L 225 van 30.7.2014, blz. 1).

vragen van de autoriteiten van de lidstaten over de interpretatie van bepaalde BRRD-bepalingen en over hun wisselwerking met de GAMV, Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁵⁾ (verordening kapitaalvereisten — VKV) en Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁶⁾ (richtlijn kapitaalvereisten — RKV) ⁽⁷⁾.

In het licht van de bijkomende vragen van de autoriteiten van de lidstaten is de Commissie voornemens om in de bijlage bij deze tweede mededeling antwoord te geven op die vragen.

Tegen deze achtergrond keurt de Commissie in deze mededeling antwoorden goed met betrekking tot de volgende rechtshandelingen:

- Richtlijn 2014/59/EU (BRRD), zoals gewijzigd bij Richtlijn (EU) 2019/879;
- Verordening (EU) nr. 806/2014 (GAMV), zoals gewijzigd bij Verordening (EU) 2019/877;
- Verordening (EU) nr. 575/2013 (VKV), zoals gewijzigd bij Verordening (EU) 2019/876 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁸⁾;
- Richtlijn 2013/36/EU (RKV), zoals gewijzigd bij Richtlijn (EU) 2019/878 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁹⁾.

In deze mededeling worden de bepalingen die al in de toepasselijke wetgeving zijn opgenomen, nader toegelicht. De rechten en verplichtingen die in deze wetgeving zijn vervat, worden op geen enkele wijze uitgebreid, noch worden de betrokken exploitanten en bevoegde autoriteiten aanvullende eisen opgelegd. Deze mededeling is alleen bedoeld om de autoriteiten van de lidstaten te helpen bij de omzetting in nationaal recht en de uitvoering van de relevante wettelijke bepalingen. Alleen het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft de bevoegdheid om een bindende interpretatie van de Uniewetgeving te geven. De zienswijzen in deze mededeling lopen niet vooruit op eventuele standpunten die de Europese Commissie bij uniale en nationale rechtbanken zou kunnen innemen.

Deze tweede mededeling vormt een aanvulling op de mededeling die reeds op 29 september 2020 door de Commissie is aangenomen.

—

⁽⁵⁾ Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 1).

⁽⁶⁾ Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende toegang tot het bedrijf van kredietinstellingen en het prudentieel toezicht op kredietinstellingen en beleggingsondernemingen, tot wijziging van Richtlijn 2002/87/EG en tot intrekking van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 338).

⁽⁷⁾ Mededeling van de Commissie met betrekking tot de interpretatie van bepaalde wettelijke bepalingen van het herziene kader voor de afwikkeling van banken in antwoord op vragen van de autoriteiten van de lidstaten (PB C 321 van 29.9.2020, blz. 1).

⁽⁸⁾ Verordening (EU) 2019/876 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2019 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 575/2013 wat betreft de hefboomratio, de nettostabielefinancieringsratio, vereisten inzake eigen vermogen en in aanmerking komende passiva, tegenpartijkredietrisico, marktrisico, blootstellingen aan centrale tegenpartijen, blootstellingen aan instellingen voor collectieve belegging, grote blootstellingen, rapportage- en openbaarmakingsvereisten, en van Verordening (EU) nr. 648/2012 (PB L 150 van 7.6.2019, blz. 1).

⁽⁹⁾ Richtlijn (EU) 2019/878 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2019 tot wijziging van Richtlijn 2013/36/EU met betrekking tot vrijgestelde entiteiten, financiële holdings, gemengde financiële holdings, beloning, toezichtsmaatregelen en -bevoegdheden en kapitaalconserveringsmaatregelen (PB L 150 van 7.6.2019, blz. 253).

BIJLAGE

Afkortingen

Abi-beheerders — beheerders van alternatieve beleggingsinstellingen;

AT1-instrumenten — aanvullende tier 1-instrumenten als bedoeld in artikel 52, lid 1, VKV;

BRRD — Richtlijn (EU) 2014/59 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾, zoals gewijzigd bij Richtlijn (EU) 2019/879 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen (“Bank Recovery and Resolution Directive”) ⁽²⁾;

BRRD I — Richtlijn (EU) 2014/59, zonder wijzigingen;

CBR — gecombineerde buffervereiste (“combined buffer requirement”) als omschreven in artikel 128, lid 6, RKV;

CET1-kapitaal — tier 1-kernkapitaal (“Common Equity Tier 1 capital”) als bedoeld in artikel 50 VKV;

RKV — Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad ⁽³⁾, zoals gewijzigd bij Richtlijn (EU) 2019/878 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁴⁾;

VKV — Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁵⁾, zoals gewijzigd bij Verordening (EU) 2019/876 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁶⁾;

EBA — Europese Bankautoriteit;

ESMA — Europese Autoriteit voor effecten en markten;

Externe MREL — minimumvereiste voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva (“minimum requirement for own funds and eligible liabilities”) dat van toepassing is op de af te wikkelen entiteiten bedoeld in artikel 45 sexies BRRD;

MSI — mondiaal systeemrelevante instelling;

Interne MREL — minimumvereiste voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva (“minimum requirement for own funds and eligible liabilities”) dat van toepassing is op dochterondernemingen van een af te wikkelen entiteit of van een entiteit van een derde land, maar die zelf geen af te wikkelen entiteiten zijn als bedoeld in artikel 45 septies BRRD;

M-MDA — maximaal uitkeerbaar bedrag (“Maximum Distributable Amount”) in verband met het minimumvereiste voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva als bedoeld in artikel 16 bis BRRD;

MiFID — Richtlijn 2014/65/EU van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁷⁾;

MPE — meervoudig toegangspunt (“multiple point of entry”);

⁽¹⁾ Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Richtlijn 82/891/EEG van de Raad en de Richtlijnen 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EU, 2011/35/EU, 2012/30/EU en 2013/36/EU en de Verordeningen (EU) nr. 1093/2010 en (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 190).

⁽²⁾ Richtlijn (EU) 2019/879 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2019 tot wijziging van Richtlijn 2014/59/EU met betrekking tot de verliesabsorptie- en herkapitalisatiecapaciteit van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en Richtlijn 98/26/EG (PB L 150 van 7.6.2019, blz. 296).

⁽³⁾ Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende toegang tot het bedrijf van kredietinstellingen en het prudentieel toezicht op kredietinstellingen en beleggingsondernemingen, tot wijziging van Richtlijn 2002/87/EG en tot intrekking van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 338).

⁽⁴⁾ Richtlijn (EU) 2019/878 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2019 tot wijziging van Richtlijn 2013/36/EU met betrekking tot vrijgestelde entiteiten, financiële holdings, gemengde financiële holdings, beloning, toezichtsmaatregelen en -bevoegdheden en kapitaalconserveringsmaatregelen (PB L 150 van 7.6.2019, blz. 253).

⁽⁵⁾ Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 1).

⁽⁶⁾ Verordening (EU) 2019/876 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2019 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 575/2013 wat betreft de hefboomratio, de nettostabielefinancieringsratio, vereisten inzake eigen vermogen en in aanmerking komende passiva, tegenpartijkredietrisico, marktrisico, blootstellingen aan centrale tegenpartijen, blootstellingen aan instellingen voor collectieve belegging, grote blootstellingen, rapportage- en openbaarmakingsvereisten, en van Verordening (EU) nr. 648/2012 (PB L 150 van 7.6.2019, blz. 1).

⁽⁷⁾ Richtlijn 2014/65/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende markten voor financiële instrumenten en tot wijziging van Richtlijn 2002/92/EG en Richtlijn 2011/61/EU (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 349).

MREL — minimumvereiste voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva (“minimum requirement for own funds and eligible liabilities”);

NCWO — beginsel dat geen enkele crediteur slechter af mag zijn dan bij normale insolventie (“no creditor worse off”);

SEL — achtergesteld, in aanmerking komend passivum (“subordinated eligible liability”) dat voldoet aan de voorwaarden die zijn uiteengezet in artikel 72 bis VKV, met uitzondering van de voorwaarden die zijn uiteengezet in artikel 72 bis, lid 1, onder b), en in artikel 72 ter, leden 3 tot en met 5, VKV;

GAR — gemeenschappelijke afwikkelingsraad;

GAM — gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme;

GAMV — Verordening (EU) 806/2014 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁸⁾, zoals gewijzigd bij Verordening (EU) 2019/877 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁹⁾;

GAMV I — Verordening (EU) nr. 806/2014, zonder wijzigingen;

TEM — maatstaf van totale blootstelling (“total exposure measure”) berekend overeenkomstig de artikelen 429 en 429 bis VKV;

T2-instrumenten — tier 2-instrumenten als bedoeld in artikel 2, lid 1, punt 73, BRRD;

TLAC — totale verliesabsorptiecapaciteit (“Total Loss-Absorbing Capacity”);

TLAC-minimumvereiste — geharmoniseerd minimumniveau van de TLAC-norm voor MSF's als bedoeld in de artikelen 92 bis en 92 ter VKV en artikel 45 quinquies, lid 1, onder a), en artikel 45 quinquies, lid 2, onder a), BRRD;

TLAC-standaard — TLAC-modaliteiten gepubliceerd door de Raad voor financiële stabiliteit in november 2015;

Top-tier banken — af te wikkelen entiteiten van af te wikkelen groepen met activa van meer dan 100 miljard EUR als bedoeld in artikel 45 quater, lid 5, BRRD;

TREA — totale risicoblootstelling (“Total Risk Exposure Amount”) berekend overeenkomstig artikel 92, lid 3, VKV;

Icbe — instelling voor collectieve belegging in effecten.

Tenzij anders bepaald, moeten alle verwijzingen naar wettelijke bepalingen in deze bijlage worden opgevat als verwijzingen naar wettelijke bepalingen van de BRRD.

A. VRAGEN IN VERBAND MET DE DEFINITIES

1. Vraag (artikel 2)

Vallen onder “achtergestelde in aanmerking komende instrumenten” als omschreven in artikel 2, lid 1, punt 71 ter, ook de “achtergestelde in aanmerking komende passiva” als bedoeld in artikel 44 bis?

Antwoord

De “achtergestelde in aanmerking komende passiva” als bedoeld in artikel 44 bis BRRD vallen onder het begrip “achtergestelde in aanmerking komende instrumenten” als omschreven in artikel 2, lid 1, punt 71 ter, BRRD. Het laatstgenoemde begrip is ruimer dan het eerstgenoemde, aangezien onder “achtergestelde in aanmerking komen instrumenten” ook de T2-instrumenten vallen die voldoen aan de voorwaarden van artikel 72 bis, lid 1, onder b), VKV.

2. Vraag (artikel 2)

Welke entiteiten uit derde landen moeten worden opgenomen in de af te wikkelen groep bij de toepassing van de definitie van “af te wikkelen groep” als vastgelegd in artikel 2, lid 1, punt 83 ter, en onder welke voorwaarden gebeurt dat?

⁽⁸⁾ Verordening (EU) nr. 806/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 juli 2014 tot vaststelling van eenvormige regels en een eenvormige procedure voor de afwikkeling van kredietinstellingen en bepaalde beleggingsondernemingen in het kader van een gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme en een gemeenschappelijk afwikkelingsfonds en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1093/2010 (PB L 225 van 30.7.2014, blz. 1).

⁽⁹⁾ Verordening (EU) 2019/877 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2019 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 806/2014 met betrekking tot de verliesabsorptie- en herkapitalisatiecapaciteit van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen (PB L 150 van 7.6.2019, blz. 226).

Antwoord

Of entiteiten uit derde landen in een af te wikkelen groep worden opgenomen of niet, hangt af van de afwikkelingsstrategie die in het groepsafwikkelingsplan is bepaald. Deze strategie wordt bepaald bij besluit van de relevante afwikkelingsautoriteit in overeenstemming met artikel 12, leden 1 en 3, en artikel 45 sexies, lid 2, *in fine*.

Als in het groepsafwikkelingsplan is bepaald dat de EU-moederonderneming steun zal verlenen aan een dochteronderneming in een derde land wanneer die failliet gaat, moet die dochteronderneming worden opgenomen in de af te wikkelen groep die wordt geleid door die EU-moederonderneming. Indien het faillissement van de dochteronderneming in het derde land volgens het groepsafwikkelingsplan echter door de relevante autoriteiten van het derde land zal worden behandeld via een afwikkelings- of andere procedure in het derde land, mag die dochteronderneming niet worden opgenomen in de af te wikkelen groep die wordt geleid door de EU-moederonderneming.

3. **Vraag (artikel 2)**

In de definitie van “dochteronderneming” in artikel 2, lid 1, punt 5 wordt verwezen naar artikel 7. Wat is daar de bedoeling van?

Antwoord

De definitie van “dochteronderneming” in de BRRD werd gewijzigd in artikel 2, lid 1, punt 5, bij Richtlijn (EU) 2019/879 om te verduidelijken hoe kredietinstellingen die blijvend aangesloten zijn bij een centraal orgaan, het centrale orgaan zelf en hun respectieve dochterondernemingen worden behandeld door rekening te houden met de specifieke structuur van hun groep.

Door een tweede deel toe te voegen aan de definitie van “dochteronderneming” wordt verduidelijkt dat, wanneer de artikelen 7, 12, 17, 18, 45 tot en met 45 quaterdecies, 59 tot en met 62, 91 en 92 worden toegepast, elke vermelding van “dochteronderneming” moet worden geïnterpreteerd als met inbegrip van de entiteiten die deel uitmaken van de af te wikkelen groepen waarnaar in artikel 2, lid 1, punt 83 ter, onder b), wordt verwezen, met name kredietinstellingen die blijvend aangesloten zijn bij een centraal orgaan, het centrale orgaan zelf en hun respectieve dochterondernemingen. Door de specifieke eigendomsstructuur van deze groepen vallen deze entiteiten doorgaans niet onder het eerste deel van de definitie van “dochteronderneming”. Deze verruiming van het begrip “dochteronderneming” mag evenwel alleen waar nodig en indien passend worden gebruikt, rekening houdend met welke entiteiten uit zulke af te wikkelen groepen moeten voldoen aan artikel 45 sexies, lid 3, in overeenstemming met het besluit van de afwikkelingsautoriteit.

Door in het tweede deel van de definitie van “dochteronderneming” naar artikel 7 te verwijzen, wordt verduidelijkt dat het vereiste voor de opstelling van groepsherstelplannen met maatregelen die kunnen worden uitgevoerd op het niveau van de EU-moederonderneming en van elke individuele dochteronderneming, ook geldt voor de entiteiten die deel uitmaken van de in artikel 2, lid 1, punt 83 ter, onder b), vermelde af te wikkelen groepen. Herstelplannen worden weliswaar opgemaakt voor de volledige groep en niet voor de af te wikkelen groepen die door de afwikkelingsautoriteit in de groepsafwikkelingsplannen zijn geïdentificeerd, maar de wetgever wenste te verduidelijken dat verwijzingen naar “dochteronderneming” in artikel 7, waar nodig en indien passend, ook betrekking kunnen hebben op de entiteiten die tot de bovengenoemde af te wikkelen groepen behoren.

4. **Vraag (artikel 2)**

Wat is de definitie van “centraal orgaan” waarnaar in artikel 2, lid 1, onder a), punt 5, BRRD wordt verwezen?

Antwoord

In de BRRD wordt geen definitie gegeven van “centraal orgaan” aangezien dat begrip kan variëren naargelang de nationale wetgeving van de lidstaat. Elke lidstaat kan in zijn wetgeving definiëren wat een centraal orgaan is op voorwaarde dat er meerdere instellingen bij aangesloten zijn. Hoewel de in artikel 10, lid 1, VKV genoemde en in artikel 45 octies, onder a) tot en met d), BRRD weerspiegelde kenmerken kunnen worden gebruikt als referentie, geven zij geen definitie van “centraal orgaan”, maar eerder de kenmerken van een aansluiting bij een centraal orgaan. In de praktijk betekent dit dat aan entiteiten die volgens de nationale wetgeving als centrale organen kunnen worden beschouwd, alleen de in die bepalingen vastgestelde ontheffing kan worden verleend indien aan de bijbehorende voorwaarden is voldaan.

Verwijzingen naar centrale organen zijn niet nieuw, aangezien deze al waren opgenomen in BRRD I, met name in artikel 4, leden 8 en 9.

B. VRAGEN IN VERBAND MET DE BEVOEGDHEID OM BEPAALDE UITKERINGEN TE VERBIEDEN, ALS BEDOELD IN ARTIKEL 16 BIS BRRD**5. Vraag (artikel 16 bis)**

Hoe moet artikel 16 bis worden toegepast op entiteiten waarvan het afwikkelingsplan voorziet in hun liquidatie volgens normale insolventieprocedures en wanneer hun respectieve MREL hoger is ingesteld dan het in artikel 45 quater, lid 2, tweede alinea, gedefinieerde verliesabsorptiebedrag?

Antwoord

Artikel 16 bis, lid 1, BRRD bepaalt dat de bevoegdheid om bepaalde uitkeringen te beperken van toepassing is wanneer de entiteit naast de in artikel 141 bis, lid 1, onder a), b) en c), RKV bedoelde eigenvermogensvereisten aan haar CBR voldoet, maar niet aan haar CBR voldoet naast de in artikel 45 quater en 45 quinquies BRRD bedoelde vereisten (d.w.z. het MREL). Deze bepaling geldt ook voor de entiteiten waarnaar in artikel 45 quater, lid 2, tweede alinea, BRRD wordt verwezen, aangezien deze entiteiten niet zijn uitgesloten van het toepassingsgebied van artikel 16 bis, lid 1, BRRD.

6. Vraag (artikel 16 bis)

Artikel 16 bis verleent de afwikkelingsautoriteiten ook de discretionaire bevoegdheid om uitkeringen boven het M-MDA te verbieden, maar alleen wanneer de betrokken instelling niet voldoet aan het CBR wanneer dit vereiste in beschouwing wordt genomen naast het op basis van de TREA berekende MREL.

Geldt dit ook voor de gevallen waarin een entiteit niet voldoet aan het CBR naast het in artikel 45 quaterdecies, lid 1, tweede alinea, bepaalde tussentijds streefniveau voor het MREL? Moet die bevoegdheid uitsluitend gelden wanneer de entiteit niet voldoet aan het CBR naast het uiteindelijke streefniveau voor het MREL?

Antwoord

De bevoegdheid van de afwikkelingsautoriteiten om bepaalde uitkeringen van entiteiten te beperken waarin artikel 16 bis, lid 1, voorziet, wordt alleen geactiveerd wanneer de entiteit voldoet aan haar CBR in combinatie met de relevante eigenvermogensvereisten, maar niet in combinatie met het MREL. Aangezien het in artikel 45 quaterdecies, lid 1, tweede alinea, genoemde tussentijds streefniveau voor het MREL in overeenstemming met die bepaling bindend is voor de entiteit, wordt de bevoegdheid van de afwikkelingsautoriteiten waarin artikel 16 bis, lid 1, voorziet, eveneens geactiveerd wanneer de entiteit voldoet aan haar CBR in combinatie met de relevante eigenvermogensvereisten, maar niet in combinatie met het MREL. Deze bevoegdheid is discretionair en is onderworpen aan de in artikel 16 bis, leden 2 en 3, vastgestelde voorwaarden.

7. Vraag (artikel 16 bis)

Impliceert de toepassing van artikel 16 bis, lid 1, onder b), dat de verplichting tot het betalen van variabele beloning niet kan worden verboden wanneer zij werd aangegaan voordat de entiteit niet langer voldeed aan haar CBR zoals in die bepaling is beschreven?

Antwoord

Indien is voldaan aan de voorwaarden voor het uitoefenen van de bevoegdheid van de afwikkelingsautoriteiten om bepaalde uitkeringen te verbieden, kan de afwikkelingsautoriteit de entiteit verbieden om meer dan het M-MDA uit te keren door:

- uitkeringen te verrichten in verband met CET1-kapitaal;
- variabele beloning of uitkeringen uit hoofde van discretionair pensioen te betalen;
- betalingen te verrichten op AT1-instrumenten.

In artikel 16 bis, lid 1, onder b), wordt uitdrukkelijk vermeld dat er beperkingen gelden voor nieuwe verplichtingen om variabele beloning te betalen of voor bestaande verplichtingen om variabele beloning te betalen "als de verplichting tot betalen werd aangegaan op het ogenblik dat de entiteit niet aan het gecombineerde buffervereiste voldeed". Als de verplichting tot betalen van variabele beloning werd aangegaan voordat de entiteit niet aan het CBR voldeed, is die betaling niet onderworpen aan de in artikel 16 bis, lid 1, vastgestelde beperkingen.

C. VRAGEN IN VERBAND MET DE PLANNING VAN DE AFWIKKELING**8. Vraag (artikel 12)**

In artikel 12, lid 3, onder e), BRRD is bepaald dat een groepsafwikkelingsplan het volgende moet beschrijven: “eventuele niet in deze richtlijn vermelde aanvullende maatregelen die de desbetreffende afwikkelingsautoriteiten van plan zijn te nemen met betrekking tot de entiteiten binnen elke af te wikkelen groep”. Welke soorten maatregelen vallen onder deze bepaling?

Antwoord

De in artikel 12, lid 3, onder e), BRRD genoemde aanvullende maatregelen in het groepsafwikkelingsplan hebben doorgaans betrekking op instrumenten en bevoegdheden die in de nationale wetgeving zijn vastgelegd en die niet voortvloeien uit de BRRD krachtens artikel 1, lid 2, en artikel 37, lid 9, BRRD.

Dit element van het groepsafwikkelingsplan was reeds bepaald in BRRD I. In de wijzigingen die bij Richtlijn (EU) 2019/879 werden doorgevoerd aan artikel 12, lid 3, onder e), werd alleen de verwijzing naar af te wikkelen groepen toegevoegd.

9. Vraag (artikelen 17 en 18)

In Richtlijn (EU) 2019/879 werden de artikelen 17 en 18 BRRD met betrekking tot de bevoegdheid van de afwikkelingsautoriteiten om de belemmeringen voor de afwikkelbaarheid aan te pakken of weg te nemen gewijzigd door de term “instelling” te vervangen door “entiteit”.

Rekening houdend met het feit dat “instelling” uitsluitend verwijst naar kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en dat “entiteit” betrekking heeft op alle in artikel 1, lid 1, onder a) tot en met d), BRRD genoemde entiteiten, betekent dit dat de gewijzigde artikelen 17 en 18 BRRD nu voorzien in de toepassing van de bevoegdheden om de belemmeringen voor de afwikkelbaarheid in verband met een van de in artikel 1, lid 1, onder a) tot en met d), BRRD genoemde entiteiten aan te pakken of weg te nemen?

Antwoord

Door de wijziging in Richtlijn (EU) 2019/879 is het toepassingsgebied van de artikelen 17 en 18 uitgebreid en kunnen de afwikkelingsautoriteiten de bepalingen ervan nu toepassen op de in artikel 1, lid 1, onder a) tot en met d), genoemde entiteiten (d.w.z. instellingen, financiële instellingen en bepaalde holdings).

10. Vraag (artikel 17)

In overeenstemming met artikel 17, lid 3, moet, indien een entiteit in kennis is gesteld van materiële belemmeringen voor de afwikkelbaarheid, de betrokken entiteit bij de afwikkelingsautoriteit eventuele maatregelen voorleggen om die belemmeringen aan te pakken of weg te nemen. De afwikkelingsautoriteit moet vervolgens beoordelen of de voorgestelde maatregelen volstaan om de desbetreffende materiële belemmeringen doeltreffend aan te pakken of weg te nemen.

Zijn de voorgestelde maatregelen, indien zij worden aanvaard door de afwikkelingsautoriteit, bindend ten aanzien van de entiteit en kunnen zij door de afwikkelingsautoriteit worden afgedwongen?

Antwoord

In de BRRD wordt niet uitdrukkelijk vermeld wat de rechtsgevolgen zijn van de door een entiteit voorgestelde maatregelen om de materiële belemmeringen voor de afwikkelbaarheid aan te pakken of weg te nemen, nadat deze maatregelen door de afwikkelingsautoriteit doeltreffend zijn bevonden.

Om ervoor te zorgen dat de materiële belemmeringen doeltreffend worden aangepakt of weggenomen, moeten de door de entiteit voorgestelde maatregelen evenwel bindend en afdwingbaar zijn op dezelfde wijze als de alternatieve maatregelen die uit hoofde van artikel 17, leden 4 en 5, door de afwikkelingsautoriteit worden geïdentificeerd. Daarom moet de afwikkelingsautoriteit de entiteit kunnen verplichten om een eventuele onjuiste of ontoereikende uitvoering van de door de entiteit voorgestelde maatregelen te verhelpen.

In de BRRD wordt niet aangegeven hoe de handhaving moet worden gewaarborgd. Dit wordt dan ook overgelaten aan de nationale wetgevers. Een lidstaat kan bijvoorbeeld in het nationaal recht waarin de BRRD is omgezet, bepalen dat de door de entiteit voorgestelde maatregelen bindend worden zodra zij door de afwikkelingsautoriteit zijn aanvaard. In de nationale wetgeving kan ook worden vereist dat afwikkelingsautoriteiten een aan de betrokken entiteiten gericht administratief besluit goedkeuren dat de voorgestelde maatregelen onderschrijft en de uitvoering ervan verplicht stelt.

11. Vraag (artikel 17)

In artikel 17, lid 4, is in verband met bepaalde maatregelen om belemmeringen voor de afwikkelbaarheid weg te nemen het volgende bepaald: “De afwikkelingsautoriteit houdt rekening met de bedreiging welke van die belemmeringen voor de afwikkelbaarheid uitgaat voor de financiële stabiliteit, en met de gevolgen van de maatregelen voor de bedrijfsactiviteiten van de entiteit, haar stabiliteit en haar vermogen om een bijdrage te leveren aan de economie.”

Welke zijn de in de laatste zin van artikel 17, lid 4, tweede alinea, bedoelde maatregelen waarmee de afwikkelingsautoriteit rekening moet houden: de door de entiteit voorgestelde maatregelen om belemmeringen voor de afwikkelbaarheid weg te nemen of de alternatieve maatregelen die door de afwikkelingsautoriteit worden voorgesteld?

Antwoord

De in de laatste zin van artikel 17, lid 4, tweede alinea, bedoelde maatregelen die gevolgen hebben voor de bedrijfsactiviteiten en de stabiliteit van de betrokken entiteit en voor haar vermogen om een bijdrage te leveren aan de economie en waarmee de afwikkelingsautoriteit rekening moet houden, hebben betrekking op de alternatieve maatregelen die de afwikkelingsautoriteit moet identificeren krachtens de eerste zin van diezelfde bepaling. Artikel 17, lid 4, tweede alinea, is van toepassing op de identificatie van alternatieve maatregelen door de afwikkelingsautoriteit.

12. Vraag (artikel 18)

Wanneer het gaat om het wegnemen van belemmeringen voor de afwikkelbaarheid op groepsniveau, worden in artikel 18, lid 4, tweede zin, “afwikkelingsautoriteiten op groepsniveau” genoemd. Is het de bedoeling dat onder deze term ook de afwikkelingsautoriteit van de relevante af te wikkelen entiteit valt?

Antwoord

Artikel 18, lid 4, tweede zin, heeft betrekking op de afwikkelingsautoriteiten van de moederonderneming en van alle dochterondernemingen die binnen het toepassingsgebied van de BRRD vallen. De afwikkelingsautoriteiten van de af te wikkelen entiteiten die zelf geen EU-moederonderneming zijn, vallen onder de term “de afwikkelingsautoriteiten van de dochterondernemingen”.

13. Vraag (artikel 18)

In overeenstemming met artikel 18, leden 6, 6 bis en 7, met betrekking tot het wegnemen van belemmeringen voor de afwikkelbaarheid op groepsniveau moeten, indien een afwikkelingsautoriteit aan het einde van de betrokken periode voor het bereiken van een gezamenlijk besluit als bedoeld in lid 5 van dat artikel een in lid 9 van dat artikel bedoelde zaak voor bindende bemiddeling aan de EBA heeft voorgelegd, de afwikkelingsautoriteit op groepsniveau, de afwikkelingsautoriteit van de af te wikkelen entiteit en de afwikkelingsautoriteit van de dochteronderneming, naargelang het geval, hun besluit uitstellen en een eventueel door de EBA genomen besluit afwachten.

Kunnen de in artikel 18, lid 9, genoemde zaken aan de EBA worden voorgelegd door eender welke afwikkelingsautoriteit, waaronder degene die het besluit moet nemen bij ontstentenis van een gezamenlijk besluit?

Antwoord

De in artikel 18, leden 6, 6 bis en 7, bedoelde besluiten moeten worden opgeschort indien een afwikkelingsautoriteit een in artikel 18, lid 9, bedoelde zaak binnen de in artikel 18, lid 5, genoemde periode voor bindende bemiddeling aan de EBA heeft voorgelegd. Die afwikkelingsautoriteit kan elke afwikkelingsautoriteit zijn, waaronder degene die een in artikel 18, leden 6, 6 bis of 7, bedoeld besluit neemt bij ontstentenis van een gezamenlijk besluit.

14. Vraag (artikelen 13, 16, 18 en 45 nonies)

In overeenstemming met artikel 13, lid 4, artikel 16, lid 3, en artikel 18, lid 1, gebeuren de vaststelling van het groepsafwikkelingsplan, de beoordeling van de afwikkelbaarheid van een groep en het treffen van maatregelen om materiële belemmeringen voor de afwikkelbaarheid aan te pakken of weg te nemen door middel van een gezamenlijk besluit dat op het niveau van de volledige groep wordt genomen.

In artikel 45 nonies daarentegen, is bepaald dat de gezamenlijke besluiten met betrekking tot het MREL worden genomen op het niveau van de af te wikkelen groep, maar dat de afwikkelingsautoriteit op groepsniveau daar altijd bij betrokken is, zelfs indien deze verschillend is van de afwikkelingsautoriteit van de af te wikkelen entiteit.

Betekent dit dat, voor groepen met een MPE-strategie, de afwikkelingsautoriteiten die verantwoordelijk zijn voor dochterondernemingen die niet tot een af te wikkelen groep behoren, niet worden betrokken bij de gezamenlijke besluiten betreffende het MREL voor die af te wikkelen groep?

Antwoord

In de bij Richtlijn (EU) 2019/879 ingevoerde wijzigingen van de BRRD is een andere besluitvormingsprocedure vastgelegd voor afwikkelingsplannen en voor de vaststelling van het MREL voor MPE-groepen (d.w.z. wanneer een groep meer dan één af te wikkelen entiteit bevat).

Volgens artikel 12, lid 3, onder a) en a bis), moeten groepsafwikkelingsplannen de afwikkelingsmaatregelen beschrijven die voor elke af te wikkelen entiteit in die groep moeten worden genomen. Dienovereenkomstig is in artikel 13, lid 4, bepaald dat groepsafwikkelingsplannen moeten worden aangenomen door middel van een gezamenlijk besluit van de afwikkelingsautoriteit op groepsniveau en de afwikkelingsautoriteiten van dochterondernemingen, en dat de planning van de afwikkelingsmaatregelen voor elke af te wikkelen entiteit in de groep in dat gezamenlijke besluit moet worden opgenomen. Er is bijgevolg slechts één groepsafwikkelingsplan dat door middel van een gezamenlijk besluit wordt aangenomen, ongeacht het aantal af te wikkelen groepen. Dit geldt ook voor de beoordeling van de afwikkelbaarheid van een groep krachtens artikel 16 en voor het treffen van maatregelen om de in artikel 18 genoemde belemmeringen voor de afwikkelbaarheid aan te pakken of weg te nemen.

Voor de vaststelling van het MREL wijzigt de besluitvormingsprocedure evenwel: hierbij is het niet de algemene groepsstructuur die als basis wordt genomen, maar wel de structuur van elke af te wikkelen groep. In artikel 45 nonies, lid 1, is immers bepaald dat het MREL van elke af te wikkelen entiteit en van de dochterondernemingen ervan die deel uitmaken van dezelfde af te wikkelen groep, door middel van een gezamenlijk besluit moet worden vastgesteld. Dat gezamenlijk besluit moet worden vastgesteld door de afwikkelingsautoriteit van de af te wikkelen entiteit, de afwikkelingsautoriteit op groepsniveau (indien deze verschilt van de eerste) en de afwikkelingsautoriteiten die verantwoordelijk zijn voor de dochterondernemingen van een af te wikkelen groep en die op individuele basis aan het MREL onderworpen zijn. In het geval van een MPE-strategie betekent dit dat de afwikkelingsautoriteit op groepsniveau weliswaar altijd betrokken wordt bij de procedure voor het nemen van een gezamenlijk besluit voor het MREL voor elke af te wikkelen groep, maar dat de afwikkelingsautoriteiten van dochterondernemingen die tot een andere af te wikkelen groep behoren niet bij die procedure worden betrokken.

D. VRAGEN IN VERBAND MET INSOLVENTIEPROCEDURES TEN AANZIEN VAN INSTELLINGEN EN ENTITEITEN DIE NIET AAN EEN AFWIKKELINGSMAATREGEL ONDERWORPEN ZIJN

15. Vraag (artikel 32 ter)

In artikel 32 ter is bepaald dat een instelling of entiteit op ordelijke wijze wordt geliquideerd overeenkomstig het toepasselijk nationaal recht als deze faalt of waarschijnlijk zal falen en wanneer alternatieve maatregelen van de particuliere sector of maatregelen van een toezichthouder dit falen niet tijdig kunnen voorkomen en afwikkelingsmaatregelen niet in het algemeen belang zouden zijn.

In artikel 32 ter wordt verwezen naar de in artikel 32, lid 1, onder a) tot en met c), genoemde voorwaarden met betrekking tot de in artikel 1, lid 1, onder b), c) en d), vermelde entiteiten. Artikel 32, lid 1, is evenwel alleen van toepassing op instellingen (d.w.z. in artikel 1, lid 1, onder a), genoemde entiteiten). Artikel 32, lid 1, is alleen van toepassing op de entiteiten die onder b), c) en d), worden genoemd, indirect, via een verwijzing naar deze bepaling in artikel 33. Moet voor deze entiteiten in artikel 32 ter niet worden verwezen naar artikel 33 in plaats van naar artikel 32?

Antwoord

Artikel 32 ter heeft alleen betrekking op de in artikel 32, lid 1, onder a) tot en met c), genoemde voorwaarden, en niet op het volledige artikel 32, lid 1. De verwijzing naar artikel 32, lid 1, is correct aangezien de in deze bepaling genoemde voorwaarden ook gelden voor entiteiten die in artikel 1, lid 1, onder b), c) en d), worden genoemd door eraan te verwijzen in artikel 33.

16. Vraag (artikel 32 ter)

Hoe moeten de lidstaten artikel 32 ter BRRD in hun nationale wetgeving uitvoeren en wat is de interactie van dat artikel met de intrekking van de vergunning van een entiteit?

Antwoord

Artikel 32 ter BRRD is ruim geformuleerd om rekening te houden met de verschillen tussen de nationale wetten inzake de insolventie van instellingen en andere financiële entiteiten die in artikel 1, lid 1, onder b), c) en d), BRRD worden genoemd. Daarom moeten, wanneer van algemeen belang voor de afwikkeling van een falende entiteit geen sprake is, de op nationaal niveau beschikbare insolventieprocedures worden toegepast voor zover zij:

- voldoen aan de in artikel 2, lid 47, BRRD gedefinieerde criteria voor de omschrijving van normale insolventieprocedures, en
- leiden tot de liquidatie van de entiteit in overeenstemming met artikel 32 ter BRRD.

Wat betreft de intrekking van de vergunning van een entiteit die voldoet aan de voorwaarden die zijn beschreven in artikel 32 ter BRRD, stelt die bepaling geen specifieke vereisten vast voor de intrekking van de vergunning zodra aan die voorwaarden is voldaan en wijzigt zij evenmin de bepalingen die de intrekking van de vergunning regelen. Daarom blijft de basis voor de intrekking van de vergunning dezelfde als de basis die werd gehanteerd vóór de inwerkingtreding van artikel 32 ter BRRD, met name artikel 18 RKV en eventuele geldende nationale voorschriften.

Het is aan de lidstaten om te beoordelen of het niet intrekken van een vergunning de correcte uitvoering van artikel 32 ter BRRD verhindert en of maatregelen op nationaal niveau in dit opzicht mogelijk en noodzakelijk zijn.

E. VRAGEN IN VERBAND MET DE BEVOEGDHEID TOT OPSCHORTING VAN BETALINGS- OF LEVERINGS-VERPLICHTINGEN OP GROND VAN DE ARTIKELEN 33 bis EN 69

17. Vraag (artikel 33 bis)

In artikel 33 bis, lid 1, worden de lidstaten verplicht ervoor te zorgen “dat afwikkelingsautoriteiten, na raadpleging van de bevoegde autoriteiten, die tijdig antwoorden, de bevoegdheid hebben om betalings- of leveringsverplichtingen [...] op te schorten”.

Daarnaast wordt in artikel 45 quinquies, lid 4, gesteld dat “de betrokken afwikkelingsautoriteiten, indien twee of meer MSI-entiteiten die tot dezelfde MSI behoren af te wikkelen entiteiten zijn, het in lid 3 bedoelde bedrag” berekenen.

Kan de BRRD, in geval van een grensoverschrijdende financiële instelling of groep, de lidstaten verplichten om in de omzettingwetgeving een bindend vereiste op te leggen aan bevoegde of afwikkelingsautoriteiten buiten het rechtsgebied van een lidstaat?

Antwoord

Bij de omzetting van de BRRD zijn de verplichtingen voor een lidstaat beperkt tot hetgeen binnen de jurisdictie en bevoegdheden van die lidstaat mogelijk is.

Daarom wordt een lidstaat volgens artikel 33 bis, lid 1, en artikel 45 quinquies, lid 4, niet verplicht om de erin opgenomen verplichtingen op te leggen aan autoriteiten buiten zijn rechtsgebied.

18. Vraag (artikel 33 bis)

Artikel 33 bis BRRD verleent de nationale regelgevende instanties de bevoegdheid om bepaalde verplichtingen op te schorten (uitstel van betaling) nadat is vastgesteld dat een entiteit faalt of waarschijnlijk zal falen. Volgens artikel 33 bis, lid 3, kunnen lidstaten bepalen dat afwikkelingsautoriteiten ervoor moeten zorgen dat depositanten toegang hebben tot een passend bedrag per dag.

Afhankelijk van de wijze waarop artikel 33 bis in nationaal recht wordt omgezet, is het mogelijk dat de nationale wetgeving precies regelt hoe de bevoegdheid om de toegang tot een passend bedrag per dag te waarborgen, moet worden uitgeoefend, met een directe vaststelling van dat bedrag in de wet, of dat er in plaats daarvan criteria worden vastgesteld aan de hand waarvan de afwikkelingsautoriteit dat bedrag per dag voor elk geval afzonderlijk kan definiëren. De afwikkelingsautoriteit moet dan bij de uitoefening van de bevoegdheid aan deze criteria voldoen.

In de context van het GAM moeten de nationale afwikkelingsautoriteiten voor instellingen die onder de directe verantwoordelijkheid van de GAR vallen, de bevoegdheid tot uitstel van betaling uitoefenen om alle besluiten die de GAR tot hen richt, uit te voeren.

Welke autoriteit neemt in lidstaten die artikel 33 bis, lid 3, zodanig omzetten dat de afwikkelingsautoriteiten kunnen beslissen of en in welke mate het dagelijkse bedrag voor deposito's moet worden gewaarborgd, deze besluiten voor entiteiten die onder de directe verantwoordelijkheid van de GAR vallen: de nationale afwikkelingsautoriteiten of de GAR zelf?

Antwoord

Wanneer artikel 33 bis zodanig wordt omgezet dat de afwikkelingsautoriteit de bevoegdheid heeft om te beslissen of de toegang van de deposant tot een dagelijks bedrag wordt gewaarborgd en welk bedrag dat moet zijn, kan deze bevoegdheid worden uitgeoefend door de GAR overeenkomstig de in de GAMV vastgestelde procedures voor entiteiten die onder de directe verantwoordelijkheid van de GAR vallen. In elk geval belet deze bepaling niet dat de GAR het besluit omtrent het dagelijkse bedrag overdraagt aan de nationale afwikkelingsautoriteiten, zonder dat verdere goedkeuring van de GAR met betrekking tot het bedrag nodig is.

Gezien de bijzondere aard van deze taak en rekening houdend met het feit dat de bepaling van het passende bedrag samenhangt met specifieke nationale kenmerken, moet de GAR samenwerken met de nationale afwikkelingsautoriteiten om het relevante bedrag te bepalen in lijn met artikel 30 GAMV.

19. Vraag (artikelen 33 bis en 69)

Volgens artikel 33 bis, lid 3, en artikel 69, lid 5, derde alinea, kunnen de lidstaten “bepalen dat, indien de bevoegdheid tot opschorting van betalings- of leveringsverplichtingen wordt uitgeoefend ten aanzien van in aanmerking komende deposito's, de afwikkelingsautoriteiten ervoor zorgen dat deposanten toegang hebben tot een passend bedrag per dag van deze deposito's”. Hoe moet dit dagelijkse bedrag worden berekend?

Daarnaast wordt op pagina 3 en 4 van het advies van de EBA inzake uitbetalingen onder depositogarantiestelsels van 30 oktober 2019 verklaard dat het wenselijk is het EU-rechtskader te wijzigen om ervoor te zorgen dat deposanten die geen toegang hebben tot deposito's die verschuldigd en betaalbaar zijn, maar wier deposito's niet als onbeschikbaar zijn aangemerkt, toegang hebben tot een passend dagelijks bedrag van hun deposito's. Voor zo'n passend dagelijks bedrag mogen geen middelen van de depositogarantiestelsels worden gebruikt, maar moeten de middelen van de instelling worden gebruikt. Betekent dit dat het niet mogelijk is om de middelen uit het depositogarantiestelsel te gebruiken om het in artikel 33 bis en artikel 69 bedoelde dagelijkse bedrag te betalen?

Antwoord

De lidstaat moet bepalen hoe het dagelijkse bedrag wordt vastgesteld. Dit kan geschieden door dat bedrag nauwkeuriger te bepalen in de omzettingwet of door de afwikkelingsautoriteit de taak te geven om per geval een besluit te nemen.

Het principe achter het verlenen van een dagelijks bedrag bestaat erin deposanten tijdens de afwikkeling toegang te blijven geven tot een deel van hun deposito's in de instelling. De middelen ter ondersteuning van deze uitbetaling moeten dan ook van de instelling komen, binnen de grenzen van het bedrag dat op de rekening van de deposant beschikbaar is. Artikel 11 van Richtlijn 2014/49/EU van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁰⁾ lijkt geen grondslag te verstrekken voor de ondersteuning van een tussenkomst door het depositogarantiestelsel om het dagelijks bedrag gedurende de afwikkeling van een instelling te betalen.

20. Vraag (artikel 33 bis)

Zijn in artikel 33 bis, lid 8, ook de gevallen opgenomen waarin is vastgesteld dat een entiteit als bedoeld in artikel 1, lid 1, onder b), c) of d) (financiële instellingen of bepaalde holdings) faalt of waarschijnlijk zal falen?

Antwoord

Artikel 33 bis, met inbegrip van lid 8, is van toepassing op de entiteiten als bedoeld in artikel 1, lid 1, onder b), c) en d). Wat betreft de vaststelling dat die entiteiten falen of waarschijnlijk zullen falen, wordt in artikel 33 bis, lid 8, verwezen naar de in artikel 32, lid 1, onder a), genoemde voorwaarde die door de verwijzing in artikel 33 ook van toepassing is op deze entiteiten.

F. VRAGEN IN VERBAND MET DE VERKOOP VAN ACHTERGESTELDE IN AANMERKING KOMENDE PASSIVA AAN NIET-PROFESSIOELE CLIËNTEN**21. Vraag (artikel 44 bis)**

SEL's kunnen worden verkocht door elke persoon die het recht heeft om zulke passiva te verkopen en die zij in zijn bezit heeft, bv. een niet-financiële entiteit of een natuurlijk persoon. Moeten in dit geval alle entiteiten en personen voldoen aan artikel 44 bis, leden 1 tot en met 4?

Antwoord

Artikel 44 bis BRRD is van toepassing op beleggingsondernemingen in de zin van artikel 4, lid 1, punt 1, MiFID, kredietinstellingen, icbe-beheermaatschappijen en abi-beheerders die beleggingsdiensten aanbieden of beleggingsactiviteiten verrichten die leiden tot de overdracht van een SEL aan niet-professionele cliënten. Dergelijke entiteiten zijn “verkopers” in de zin van artikel 44 bis BRRD, aangezien alleen zulke entiteiten gekwalificeerd zijn om te voldoen aan de voorwaarden van artikel 44 bis, met name het verrichten van een geschiktheidstest overeenkomstig artikel 44 bis, lid 1 (zie vraag 10 van de mededeling van de Commissie van 29 september 2020). Daarom valt de verkoop van SEL's aan niet-professionele cliënten waarbij geen van die instellingen als verkoper optreden, niet binnen het toepassingsgebied van artikel 44 bis, leden 1 tot en met 4, en zijn, in dit geval, die verkopers van de SEL's niet onderworpen aan de vereisten ervan.

⁽¹⁰⁾ Richtlijn 2014/49/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 inzake de depositogarantiestelsels (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 149).

22. Vraag (artikel 44 bis)

Vraag 10 van de mededeling van de Commissie van 29 september 2020 neemt in het begrip “verkoper” dat wordt vermeld in artikel 44 bis, lid 1, BRRD ook het volgende op: “icbe-beheermaatschappijen en abi-beheerders die beleggingsdiensten aanbieden of beleggingsactiviteiten verrichten die leiden tot de overdracht van een SEL aan niet-professionele cliënten”. Bevestigt u dat dit uitsluitend betrekking heeft op gevallen waarin icbe-beheermaatschappijen en abi-beheerders MiFID-diensten aanbieden aan individuele niet-professionele cliënten en dat dit geen betrekking heeft op gevallen waarin zij collectief portefeuillebeheer aanbieden?

Antwoord

Artikel 44 bis BRRD is van toepassing op beleggingsondernemingen in de zin van artikel 4, lid 1, punt 1, MiFID, kredietinstellingen, icbe-beheermaatschappijen en abi-beheerders die beleggingsdiensten aanbieden of beleggingsactiviteiten verrichten die leiden tot de overdracht van een SEL aan niet-professionele cliënten. Zulke entiteiten zijn “verkopers” in de zin van artikel 44 bis BRRD (zie vraag 10 van de mededeling van de Commissie van 29 september 2020).

In deze context moeten de verkopers die als zodanig gedefinieerd zijn, om onder artikel 44 bis, leden 1 tot en met 4, te vallen, beleggingsdiensten aanbieden of beleggingsactiviteiten verrichten met betrekking tot een niet-professionele cliënt, ook wanneer zij de tegenpartij zijn in een verkoop van SEL's aan een niet-professionele cliënt.

23. Vraag (artikel 44 bis)

Hoe kunnen lidstaten, wat betreft de interpretatie van het begrip “verkoper” in vraag 10 van de mededeling van de Commissie van 29 september 2020, de in artikel 44 bis, leden 1 tot en met 4, geformuleerde verplichtingen opleggen aan beleggingsondernemingen, icbe-beheermaatschappijen en abi-beheerders, rekening houdend met het feit dat deze krachtens artikel 1 BRRD I niet binnen het toepassingsgebied van de BRRD vallen en dat die verplichtingen niet zijn opgenomen in de rechtshandelingen die op die entiteiten van toepassing zijn?

Antwoord

Artikel 44 bis vermeldt geen specifieke autoriteit die verantwoordelijk is voor de handhaving ervan. Dit betekent dat de lidstaten elke geschikte autoriteit of autoriteiten kunnen aanwijzen voor de handhaving van artikel 44 bis, met inbegrip van de autoriteiten die zijn aangewezen in het kader van de MiFID (autoriteiten voor marktgedrag). De autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor de handhaving van artikel 44 bis moeten alle maatregelen en sancties waarover zij beschikken, toepassen om te waarborgen dat artikel 44 bis op doeltreffende wijze wordt toegepast door verkopers en hun niet-professionele cliënten. Die sancties moeten evenredig zijn en zij moeten de grondrechten uit hoofde van het Unierecht eerbiedigen. Zie ook vraag 13 van de mededeling van de Commissie van 29 september 2020.

24. Vraag (artikel 44 bis)

In het antwoord op vraag 10 van de mededeling van de Commissie van 29 september 2020 staat dat artikel 44 bis BRRD van toepassing is op een aantal entiteiten, met inbegrip van beleggingsondernemingen, maar er wordt niets gezegd over “beleggingstussenpersonen”. Zijn de personen die van de MiFID zijn vrijgesteld krachtens artikel 3 van die richtlijn dan wel onderworpen aan artikel 44 bis BRRD?

Antwoord

Personen die van de MiFID zijn vrijgesteld op grond van artikel 3 van die richtlijn, zijn onderworpen aan een nationaal stelsel en beschikken niet over de uit hoofde van de MiFID verleende vrijheid om diensten te verlenen of activiteiten te verrichten waarbij zij bijkantoren mogen oprichten in andere lidstaten. Dit nationale stelsel moet ten minste evenwaardig zijn aan het MiFID-stelsel, onder meer voor wat betreft de geschiktheidstest vermeld in artikel 25, lid 2, MiFID.

Met name voor SEL's zijn deze geschiktheidseisen aangescherpt in artikel 44 bis BRRD. Om overeenkomstig artikel 3 MiFID een hoge mate van bescherming voor beleggers te kunnen waarborgen, moeten de lidstaten daarom ook eisen stellen die ten minste evenwaardig zijn aan de aangescherpte eisen vermeld in artikel 44 bis BRRD betreffende personen die zijn vrijgesteld van de MiFID (beleggingstussenpersonen) wanneer zij SEL's verkopen aan niet-professionele cliënten.

25. Vraag (artikel 44 bis)

Artikel 44 bis, lid 1, tweede alinea, biedt de lidstaten de mogelijkheid om de bepalingen van dat artikel uit te breiden naar andere instrumenten die als eigen vermogen of bail-inbare passiva zijn aangemerkt.

Stel dat een lidstaat bij de nationale omzetting van de BRRD de in artikel 44 bis, lid 1, geboden mogelijkheid aanwendt om aandelen op te nemen in het toepassingsgebied van die bepaling. Wat zou er dan gebeuren als een kredietinstelling bestaande aandeelhouders uitnodigt voor een emissie met voorkeurrecht waarbij de bestaande aandeelhouders kunnen inschrijven op nieuwe aandelen in plaats van dividenden te ontvangen? Moet de verkoper die inschrijvers in dit geval onderwerpen aan de geschiktheidstest uit hoofde van artikel 44 bis, lid 1?

Antwoord

In artikel 44 bis, lid 1, tweede alinea, wordt de lidstaten de mogelijkheid geboden om het toepassingsgebied van deze bepaling uit te breiden naar eigen vermogen of andere bail-inbare passiva als bedoeld in artikel 2, lid 1, punt 71 (zie vraag 14 van de mededeling van de Commissie van 29 september 2020). Het toepassingsgebied van artikel 44 bis, lid 1, zou kunnen worden uitgebreid met aandelen. In dat verband wordt in overweging 16 van Richtlijn (EU) 2019/879 het volgende bepaald:

“Daarnaast moeten de lidstaten ook de handel in en de verkoop van bepaalde andere instrumenten ten aanzien van bepaalde beleggers verder kunnen beperken.”

Elke transactie die leidt tot een overdracht van aandelen aan een niet-professionele cliënt kan derhalve binnen het uitgebreide toepassingsgebied van artikel 44 bis, lid 1, vallen waarbij de economische en eigendomsrechten van de aandeelhouders worden geëerbiedigd.

26. Vraag (artikel 44 bis)

Welke procedure moet worden gevolgd indien een verkoper op het moment van de in artikel 44 bis, lid 1, BRRD genoemde geschiktheidstest of achteraf vaststelt dat de door de niet-professionele cliënt verstrekte informatie krachtens lid 3 van dat artikel niet accuraat is? Zou het, aangezien de geschiktheidstest wordt uitgevoerd uit hoofde van de bepalingen van de MiFID, passend zijn om de procedure in artikel 25, lid 3, MiFID te volgen, hetgeen zou betekenen dat de verkoper de cliënt alleen moet waarschuwen dat de beleggingsonderneming niet in staat is te bepalen of de beoogde dienst of het beoogde product passend is, maar de dienst wel nog kan verlenen?

Zou het voor de lidstaten mogelijk zijn om strengere maatregelen op te leggen indien de niet-professionele cliënt artikel 44 bis, lid 3, niet naleeft, d.w.z. weigeren om de dienst te verlenen, of impliceert artikel 44 bis, lid 3, BRRD dat de bevoegde autoriteiten een sanctie moeten opleggen aan niet-professionele klanten wanneer deze hun verplichting om accurate informatie te verstrekken aan de verkoper niet nakomen?

Antwoord

Overeenkomstig artikel 44 bis, lid 1, onder b), BRRD mogen SEL's alleen aan een niet-professionele cliënt worden verkocht indien de verkoper zich ervan heeft vergewist dat die passiva geschikt zijn voor die niet-professionele cliënt op basis van een geschiktheidstest die is uitgevoerd overeenkomstig artikel 25, lid 2, MiFID (zie het antwoord op vraag 15 van de mededeling van de Commissie van 29 september 2020).

Volgens artikel 44 bis, lid 2, BRRD moet de verkoper ervoor zorgen dat de beleggingen van niet-professionele cliënten in SEL's bepaalde limieten niet overschrijden.

Als de door de niet-professionele cliënt verstrekte informatie niet accuraat is of ontoereikend is om de geschiktheidstest te kunnen verrichten of de verificatie van de in artikel 44 bis, lid 2, BRRD genoemde limieten te kunnen uitvoeren, mag de verkoper de verkoop van SEL's aan die niet-professionele cliënt niet laten plaatsvinden.

De geschiktheidsvoorschriften voorzien niet in sancties die aan niet-professionele cliënten moeten worden opgelegd. De verkoper moet alle redelijke stappen ondernemen om ervoor te zorgen dat de informatie over cliënten die in het licht van de geschiktheidstest wordt verzameld betrouwbaar is. Dit omvat onder meer:

- ervoor zorgen dat cliënten zich bewust zijn van het belang van het verstrekken van accurate en actuele informatie;
- erop toezien dat alle instrumenten om de kennis en ervaring van een cliënt te beoordelen, geschikt zijn voor het beoogde doel en zodanig zijn ontworpen dat zij voor hun cliënten kunnen worden gebruikt;
- ervoor zorgen dat de vragen door de cliënten worden begrepen; en
- stappen ondernemen om de consistentie van de door de cliënt verstrekte informatie te waarborgen, door bijvoorbeeld na te gaan of deze geen evidente onjuistheden bevat.

In artikel 54 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2017/565 van de Commissie ⁽¹⁾ worden ook de gevolgen aangegeven voor gevallen waarin de onderneming de noodzakelijke informatie niet ontvangt: de onderneming mag de cliënt of potentiële cliënt geen beleggingsdiensten of financiële instrumenten aanbevelen.

Daarnaast verstrekken ESMA-richtsnoeren ⁽²⁾ met betrekking tot bepaalde aspecten van de MiFID-geschiktheidstest bijkomende informatie over de manier waarop beleggingsondernemingen objectieve criteria tegen de zelfbeoordeling door cliënten moeten plaatsen:

“Beleggingsondernemingen moeten echter redelijke stappen ondernemen om betrouwbaarheid, juistheid en samenhang van de over cliënten ingewonnen informatie te controleren. Beleggingsondernemingen blijven altijd zelf verantwoordelijk om te waarborgen dat zij beschikken over de noodzakelijke informatie om een geschiktheidstoets te kunnen uitvoeren. In dit opzicht worden door de cliënt ondertekende overeenkomsten of verklaringen van de beleggingsonderneming die strekken tot beperking van de aansprakelijkheid van de beleggingsonderneming voor de geschiktheidstoets niet in overeenstemming geacht met de relevante eisen van MiFID II en de bijbehorende gedelegeerde verordening.”

27. Vraag (artikel 44 bis)

Volgens artikel 44 bis, lid 2, moet de verkoper van SEL's ervoor zorgen dat de belegging van een niet-professionele cliënt in SEL's een bepaalde limiet van zijn portefeuille van financiële instrumenten niet overschrijdt.

Krachtens artikel 44 bis, lid 4, vallen kasdeposito's en financiële instrumenten binnen de portefeuille van financiële instrumenten van de niet-professionele cliënt, maar vallen in onderpand gegeven financiële instrumenten daarbuiten. Heeft het begrip “in onderpand gegeven financiële instrumenten” alleen betrekking op financiële instrumenten die de cliënt in onderpand heeft gegeven, of ook op financiële instrumenten die de cliënt als onderpand heeft ontvangen?

Antwoord

De tekst “in onderpand gegeven” in artikel 44 bis, lid 4, duidt op financiële instrumenten die als onderpand aan de niet-professionele cliënt zijn gegeven.

Financiële instrumenten die door een derde partij als onderpand aan de niet-professionele cliënt zijn gegeven, moeten uit diens portefeuille van financiële instrumenten worden uitgesloten met het oog op de limieten voor het aanhouden van SEL's uit hoofde van artikel 44 bis, lid 2. Een eventueel verlies op die financiële instrumenten heeft geen rechtstreekse gevolgen voor de financiële situatie van de niet-professionele cliënt, aangezien in onderpand gegeven instrumenten slechts een onderliggende waarborg zijn voor de schuld van de derde partij aan de niet-professionele cliënt. Daarom moeten de aan de niet-professionele cliënt in onderpand gegeven instrumenten worden uitgesloten van de portefeuille van financiële instrumenten met het oog op de berekening van de toegestane limieten voor beleggingen in SEL's.

Financiële instrumenten die door de niet-professionele cliënt in onderpand zijn gegeven ter waarborging van zijn eigen schuld aan een derde partij, mogen evenwel niet worden uitgesloten van de portefeuille van financiële instrumenten van een niet-professionele cliënt, aangezien een eventueel verlies op die instrumenten rechtstreeks ten laste van de niet-professionele cliënt komt. Die instrumenten moeten aan de niet-professionele cliënt worden teruggegeven zodra de schuld van de niet-professionele cliënt aan een derde partij is tenietgegaan. Daarom zijn de door de niet-professionele cliënt in onderpand gegeven instrumenten relevant voor de berekening van de toegestane limieten voor beleggingen in SEL's.

28. Vraag (artikel 44 bis)

Kunnen de mogelijkheden uit artikel 44 bis, leden 1 tot en met 4 en die uit lid 5 worden gecombineerd bij de omzetting van de BRRD in nationale wetgeving? Kan het in lid 5 vermelde minimumdenominatiebedrag bijvoorbeeld verder worden aangevuld met de voorwaarde dat de belegging niet meer dan 10 % van de totale portefeuille van financiële instrumenten mag bedragen, zoals in artikel 44 bis, lid 2, onder a), wordt vermeld?

Antwoord

In overweging 16 van Richtlijn (EU) 2019/879 wordt verduidelijkt dat artikel 44 bis, leden 1 tot en met 4, en artikel 44 bis, lid 5, niet cumulatief mogen worden omgezet, maar dat dit twee alternatieve mogelijkheden zijn. Om niet-professionele beleggers evenwel beter te beschermen, kunnen lidstaten een minimumdenominatiebedrag voor SEL's vaststellen dat hoger is dan 50 000 EUR indien zij besluiten artikel 44 bis, lid 5, om te zetten (zie ook het antwoord op vraag 16 van de mededeling van de Commissie van 29 september 2020).

⁽¹⁾ Gedelegeerde Verordening (EU) 2017/565 van de Commissie van 25 april 2016 houdende aanvulling van Richtlijn 2014/65/EU van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de door beleggingsondernemingen in acht te nemen organisatorische eisen en voorwaarden voor de bedrijfsuitoefening en wat betreft de definitie van begrippen voor de toepassing van genoemde richtlijn (PB L 87 van 31.3.2017, blz. 1).

⁽²⁾ Richtsnoeren met betrekking tot bepaalde aspecten van de MiFID II-geschiktheidseisen van 6 november 2018, ESMA35-43-1163.

29. Vraag (artikel 44 bis)

Heeft het in artikel 44 bis, lid 5, genoemde minimumdenominatiebedrag van ten minste 50 000 EUR betrekking op één passivum of op een groep passiva (als waarde per pakket)?

Antwoord

De minimumdenominatieregel geldt voor elk financieel instrument dat als SEL wordt aangemerkt. De motivering van deze regel is te vinden in overweging 16 van Richtlijn (EU) 2019/879:

“Om ervoor te zorgen dat niet-professionele beleggers niet buitensporig investeren in bepaalde schuldinstrumenten die in aanmerking komen voor het MREL, moeten de lidstaten erop toezien dat **het minimumdenominatiebedrag van zulke instrumenten** relatief hoog is (...) (beklemtoneering toegevoegd).”

30. Vraag (artikel 44 bis)

Als een lidstaat ervoor kiest om artikel 44 bis, lid 6, om te zetten, mag deze dan ook de vereisten vermeld in de leden 1, 2 onder a), 3 en 4 van datzelfde artikel omzetten?

Antwoord

Op de in artikel 44 bis, lid 6, geboden mogelijkheid kan alleen een beroep worden gedaan indien de erin genoemde drempel van 50 miljard EUR niet wordt overschreden (zie vraag 19 van de mededeling van de Commissie van 29 september 2020). Volgens die mogelijkheid mag de lidstaat het in artikel 44 bis, lid 2, onder b), genoemde vereiste met betrekking tot het minimale initiële beleggingsbedrag van 10 000 EUR alleen toepassen als aanvulling op de algemene regels ter bescherming van de beleggers waarin de MiFID voorziet.

Die lidstaat kan evenwel bepaalde aanvullende vereisten toepassen die in artikel 44 bis, leden 1 tot en met 5, zijn vastgesteld, zoals de in artikel 44 bis, lid 1, genoemde geschiktheidstest of een minimumdenominatieregel voor SEL's van minder dan 50 000 EUR. De motivering hiervoor is dat artikel 44 bis, lid 6, voorziet in een minder hoge mate van bescherming voor niet-professionele cliënten in vergelijking met de twee belangrijkste beschikbare alternatieven die worden geboden in artikel 44 bis, leden 1 tot en met 4, en artikel 44 bis, lid 5.

Tegelijkertijd moet deze mogelijkheid samen met een van de in artikel 44 bis, leden 1 tot en met 4, of artikel 44 bis, lid 5, genoemde mogelijkheden worden toegepast voor SEL's die zijn uitgegeven door entiteiten die in een andere lidstaat zijn gevestigd en die de behandeling waarin artikel 44 bis, lid 6, voorziet, niet benutten (zie vraag 12 van de mededeling van de Commissie van 29 september 2020).

31. Vraag (artikel 44 bis)

Indien een lidstaat ervoor kiest om artikel 44 bis, lid 6, BRRD om te zetten, is elke klant die een SEL wenst aan te kopen dan een cliënt krachtens artikel 44 bis, lid 2, onder b)?

Antwoord

Als de koper van SEL's geen niet-professionele cliënt is als bedoeld in artikel 4, lid 1, punt 11, MiFID, is artikel 44 bis, lid 6, niet van toepassing, aangezien de verkoop aan cliënten die geen niet-professionele cliënten zijn, niet binnen het toepassingsgebied valt van artikel 44 bis, lid 1, waarvan artikel 44 bis, lid 6, afwijkt. Bovendien zijn de in de MiFID vastgestelde vereisten ter bescherming van de beleggers eveneens van toepassing.

32. Vraag (artikel 44 bis)

Moet de in artikel 44 bis, lid 6, genoemde drempel van 50 miljard EUR worden berekend met inachtneming van de waarde van de totale activa van entiteiten vóór de afwikkeling, op het moment dat tot afwikkeling wordt overgegaan of op het moment dat SEL's worden uitgegeven?

Antwoord

Artikel 44 bis, lid 6, BRRD voorziet in een specifieke mogelijkheid voor een beperktere omzetting door lidstaten met kleine en minder liquide markten, zoals blijkt uit de drempel van 50 miljard EUR die daarvoor is vastgesteld. Deze drempel moet door de lidstaat worden beoordeeld op het moment dat Richtlijn (EU) 2019/879 wordt omgezet. Aangezien deze omzettingmogelijkheid is onderworpen aan de voorwaarde van de drempel, is het de plicht van de lidstaten om regelmatig te controleren en te beoordelen of hun markt voldoet aan de drempel van 50 miljard EUR en

of het gebruik van de in artikel 44 bis, lid 6, BRRD geboden mogelijkheid nog steeds gerechtvaardigd is. Als de drempel wordt overschreden, moet die lidstaat kiezen tussen de twee belangrijkste alternatieve mogelijkheden om artikel 44 bis BRRD om te zetten en deze regels in de nationale wetgeving vast te leggen (zie vraag 20 van de mededeling van de Commissie van 29 september 2020).

G. VRAGEN IN VERBAND MET HET MINIMUMVEREISTE VOOR EIGEN VERMOGEN EN IN AANMERKING KOMENDE PASSIVA

(a) *In aanmerking komende passiva*

33. Vraag (artikelen 45 ter en 45 septies)

In de artikelen 45 ter en 45 septies BRRD worden de criteria voor in aanmerking komende passiva gespecificeerd voor af te wikkelen entiteiten respectievelijk voor de dochterondernemingen van af te wikkelen entiteiten die zelf geen af te wikkelen entiteiten zijn. Aan welke criteria moet door entiteiten waarvan het afwikkelingsplan voorziet in hun liquidatie volgens normale insolventieprocedures worden voldaan om hiervoor in aanmerking te komen? Hoe moet worden omgegaan met de in artikel 104 bis RKV vastgelegde aanvullend-eigenvermogensvereisten wanneer het MREL-streefniveau voor die entiteiten wordt bepaald indien dergelijke aanvullend-eigenvermogensvereisten voor die entiteit niet op individuele basis zijn vastgesteld?

Antwoord

De BRRD voorziet in slechts twee reeksen criteria met het oog op naleving van het MREL:

- in artikel 45 ter, leden 1 tot en met 3, BRRD zijn de criteria vastgelegd die van toepassing zijn op af te wikkelen entiteiten, en
- in artikel 45 septies, lid 2, BRRD zijn de criteria vastgelegd die van toepassing zijn op instellingen die dochterondernemingen van een af te wikkelen entiteit of van een entiteit van een derde land zijn, maar die zelf geen af te wikkelen entiteiten zijn.

Bij gebrek aan specifieke criteria voor entiteiten waarvan het afwikkelingsplan voorziet in hun liquidatie overeenkomstig artikel 45 quater, lid 2, BRRD, moeten deze twee reeksen criteria dienovereenkomstig worden toegepast. Voor entiteiten die geen dochteronderneming van een af te wikkelen entiteit zijn, gelden de criteria in artikel 45 ter, leden 1 tot en met 3, BRRD. Dit is relevant voor entiteiten die moederondernemingen zijn, die geen deel uitmaken van een groep waarop toezicht op geconsolideerde basis wordt uitgeoefend of die dochterondernemingen zijn van een moederonderneming met een afwikkelingsplan dat voorziet in haar liquidatie. Voor entiteiten die dochterondernemingen van een af te wikkelen entiteit zijn, gelden de criteria in artikel 45 septies, lid 2, BRRD.

In elk geval moeten de criteria worden toegepast in het licht van de specifieke omstandigheden van de zaak. Voor entiteiten die geen dochterondernemingen van een af te wikkelen entiteit zijn, is bijvoorbeeld het criterium in artikel 72 ter, lid 2, onder b), punt i), VKV (van toepassing via artikel 45 ter, lid 1, BRRD), waardoor in aanmerking komende passiva niet in het bezit mogen zijn van entiteiten die tot dezelfde af te wikkelen groep behoren, mogelijk niet van toepassing, aangezien in dit geval de te liquideren entiteit geen deel uitmaakt van een af te wikkelen groep. Evenzo zijn voor entiteiten die dochterondernemingen van een af te wikkelen entiteit zijn, de beperkingen in artikel 45 septies, lid 2, BRRD, betreffende de eigendom van in aanmerking komende passiva door de af te wikkelen entiteit en door bestaande aandeelhouders en de eigendom van eigen vermogen door derden, niet relevant. In die gevallen is het niet nodig te waarborgen dat de uitoefening van afschrijvings- en omzettingsbevoegdheden geen gevolgen heeft voor de zeggenschap van de af te wikkelen entiteit over de dochteronderneming, aangezien de dochteronderneming in geval van faillissement zal worden geliquideerd.

Indien de bevoegde autoriteit geen aanvullend-eigenvermogensvereisten uit hoofde van artikel 104 bis RKV heeft opgelegd op dezelfde basis als die waarop het MREL-besluit wordt genomen, moeten de afwikkelingsautoriteiten de aanvullend-eigenvermogensvereisten voor die entiteit beschouwen als gelijk aan nul. Indien de afwikkelingsautoriteiten echter van mening zijn dat de vaststelling van het MREL, waarbij uitsluitend rekening wordt gehouden met de prudentiële vereisten die op individuele basis gelden, een ontoereikende weergave is van, onder meer, het bedrijfsmodel of het risicoprofiel van de entiteit als bedoeld in artikel 45 quater, lid 1, onder d), BRRD, dan kunnen zij overeenkomstig artikel 45 quater, lid 2, BRRD beoordelen of het MREL moet worden beperkt tot het verliesabsorptiebedrag en het MREL verhogen zodat het een adequate weergave is van het relevante deel van het door de bevoegde autoriteit uit hoofde van artikel 104 bis RKV vastgestelde geconsolideerd aanvullend-eigenvermogensvereiste. Zie ook het antwoord op vraag 35 in de bijlage bij de mededeling van de Commissie van 29 september ⁽¹³⁾.

⁽¹³⁾ Mededeling van de Commissie met betrekking tot de interpretatie van bepaalde wettelijke bepalingen van het herziene kader voor de afwikkeling van banken in antwoord op vragen van de autoriteiten van de lidstaten (PB C 321 van 29.9.2020, blz. 1).

34. Vraag (artikel 45 ter)

Wat is, in voorkomend geval, de interactie tussen de mogelijke verlaging van het vereiste gelijk aan 8 % van de totale passiva, met inbegrip van het eigen vermogen in artikel 45 ter, lid 4, BRRD en de mogelijke toelating om niet-achtergestelde verplichtingen tot 3,5 % te gebruiken om te voldoen aan het TLAC-minimumvereiste als bedoeld in artikel 72 ter, lid 3, VKV? Is het zo dat voor MSI's beide altijd samen moeten worden toegekend, zelfs indien slechts gedeeltelijk voor de toelating, indien dat is toegestaan in de NCWO-beoordeling?

Antwoord

De toelating om niet-achtergestelde passiva tot 3,5 % van de TREA te gebruiken om te voldoen aan het TLAC-minimumvereiste als bedoeld in artikel 72 ter, lid 3, VKV en de verlaging van het minimumvereiste voor achterstelling als bedoeld in artikel 45 ter, lid 4, BRRD, kunnen samen worden toegekend.

De redenen voor de toelating en de verlaging zijn dezelfde, met name de voorwaarden vermeld in artikel 72 ter, lid 3, onder a) tot en met c), VKV, die betrekking hebben op het ontbreken van een risico op schending van het NCWO-beginsel. De toelating en de verlaging zijn evenwel van toepassing op verschillende vereisten, die kunnen worden omgezet in verschillende nominale bedragen. Het is dus mogelijk dat wanneer aan de voorwaarden in artikel 72 ter, lid 3, VKV is voldaan voor één vereiste, er niet of slechts gedeeltelijk aan is voldaan voor het andere vereiste.

Daarom vereist de BRRD niet dat zij beide samen worden toegekend, hoewel de toelating en de verlaging inderdaad kunnen worden toegekend met het oog op de naleving van het TLAC-minimumvereiste uit hoofde van artikel 92 bis VKV respectievelijk de bepaling van het toepasselijke achterstellingsniveau uit hoofde van artikel 45 ter, lid 4, BRRD. In beide gevallen moet zijn voldaan aan de in artikel 72 ter, lid 3, onder a) tot en met c), VKV genoemde geldende wettelijke voorwaarden.

35. Vraag (artikel 45 ter)

In de BRRD wordt nu uitsluitend de uitdrukking “totale passiva, met inbegrip van het eigen vermogen” gebruikt, terwijl in artikel 45, lid 1, BRRD I de uitdrukking “totale passiva en eigen vermogen” werd gebruikt. Was dit een louter semantische wijziging of gaat het hier om een substantiële wijziging met betrekking tot de berekening van de bedragen?

Antwoord

In de Engelse versie van de BRRD I bevatte artikel 45, lid 1, de uitdrukking “total liabilities and own funds” (“totale passiva en eigen vermogen”), maar deze uitdrukking werd geannuleerd en vervangen door Richtlijn (EU) 2019/879. In Richtlijn (EU) 2019/879 werd de taal afgestemd op de overige bepalingen van de BRRD I en de BRRD, zoals gewijzigd bij Richtlijn (EU) 2019/879, waarin de uitdrukking “total liabilities, including own funds” (“totale passiva, met inbegrip van het eigen vermogen”) wordt gebruikt. Deze wijziging verandert niets aan de betekenis van deze uitdrukking, die bijgevolg in de volledige BRRD op dezelfde manier moet worden geïnterpreteerd.

(b) Bepaling van het MREL**36. Vraag (artikel 45 quater)**

Bevestigt u dat de uitdrukking “kritieke economische functies” in artikel 45 quater geen nieuw begrip is en dat de betekenis ervan dezelfde is als die van “kritieke functies”, een uitdrukking die reeds werd gebruikt en gedefinieerd in andere BRRD-bepalingen?

Antwoord

De uitdrukking “kritieke economische functies” die in artikel 45 quater, lid 3, achtste alinea, wordt gebruikt, moet op dezelfde manier worden geïnterpreteerd als de uitdrukking “kritieke functies” die in de BRRD en BRRD I wordt gebruikt volgens de definitie in artikel 2, lid 1, punt 35, BRRD I.

37. Vraag (artikel 45 quater)

Artikel 45 quater, lid 2, vereist dat, wanneer liquidatie de voorkeursafwikkelingsstrategie is, de afwikkelingsautoriteit beoordeelt “of het gerechtvaardigd is” het MREL “te beperken” tot het verliesabsorptiebedrag.

Wanneer de afwikkelingsautoriteit oordeelt dat het niet gerechtvaardigd is om het MREL van die entiteiten te beperken tot het verliesabsorptiebedrag, is het dan correct dat artikel 45 quater, lid 2, niet vereist dat de strategie in het afwikkelingsplan wordt gewijzigd van liquidatie in resolutie, maar in de plaats daarvan aan de afwikkelingsautoriteit de toelating geeft om een MREL vast te stellen dat hoger is dan het verliesabsorptiebedrag?

Antwoord

In artikel 45 quater, lid 2, tweede en derde alinea, is aangegeven hoe het MREL moet worden bepaald voor entiteiten waarvan het afwikkelingsplan voorziet in hun liquidatie indien zij falen.

Volgens die bepaling is de afwikkelingsautoriteit verplicht te beoordelen of het voor die entiteiten gerechtvaardigd is om het MREL te beperken tot het verliesabsorptiebedrag als bedoeld in artikel 45 quater, lid 2, eerste alinea, onder a). In die beoordeling moeten de afwikkelingsautoriteiten met name evalueren wat de eventuele gevolgen van dat MREL kunnen zijn voor de financiële stabiliteit en voor het risico op besmetting van het financiële stelsel. Indien de afwikkelingsautoriteit na die beoordeling besluit dat het niet gerechtvaardigd is om het MREL van die entiteiten te beperken tot het verliesabsorptiebedrag, kan zij een MREL vaststellen dat hoger ligt dan het bedrag dat zou voortvloeien uit artikel 45 quater, lid 3, onder a), punt i), en onder b), punt i), of uit hoofde van artikel 45 quater, lid 7, onder a), punt i), en onder b), punt i). Zie ook vraag 37 van de mededeling van de Commissie van 29 september 2020 ⁽¹⁴⁾.

38. Vraag (artikel 45 quater)

Volgens artikel 45 quater, lid 2, tweede alinea, moeten de afwikkelingsautoriteiten beoordelen of het gerechtvaardigd is het MREL voor entiteiten die moeten worden geliquideerd volgens een normale insolventieprocedure te beperken tot het verliesabsorptiebedrag. Volgens de derde alinea van die bepaling moeten de afwikkelingsautoriteiten voorts rekening houden met de mogelijke gevolgen voor de financiële stabiliteit en voor het risico op besmetting van het financiële stelsel.

Moet deze beoordeling worden uitgevoerd door middel van:

- een algemene benadering waarbij één enkele opslagfactor wordt berekend en vervolgens opgeteld bij het verliesabsorptiebedrag van elke entiteit die zou worden geliquideerd volgens een normale insolventieprocedure onder de bevoegdheid van de betreffende afwikkelingsautoriteit, of
- een specifieke benadering waarbij de besluiten tot de vaststelling van een opslagfactor en het iken ervan per geval wordt genomen?

Antwoord

Artikel 45 quater, lid 2, tweede en derde alinea, waarin is aangegeven hoe het MREL moet worden bepaald voor entiteiten waarvan het afwikkelingsplan voorziet in hun liquidatie indien zij falen, moeten per geval worden toegepast. Dat is het algemene onderliggende beginsel voor de BRRD-bepalingen betreffende de bepaling van het MREL.

Dit doet evenwel niets af aan de mogelijkheid voor afwikkelingsautoriteiten om hierover een intern beleid te hanteren, dat vervolgens op de individuele gevallen wordt toegepast.

39. Vraag (artikel 45 quater)

Is het bij de berekening van het herkapitalisatiebedrag wettelijk mogelijk om strikte plafonds te bepalen voor de eventuele verlaging van de TREA en de TEM na de afwikkeling voor de toepassing van artikel 45 quater, lid 3, vijfde alinea, of moeten de TREA en de TEM altijd worden berekend op basis van de feitelijke verlaging van de balans, rekening houdend met het verliesabsorptiebedrag?

Antwoord

In overeenstemming met artikel 45 quater, lid 3, eerste alinea, moet het herkapitalisatiebedrag na de toepassing van de voorkeursafwikkelingsstrategie de naleving herstellen van de totale eigenvermogens- en hefboomratiovereiste van de entiteit.

Bij de vaststelling van het herkapitalisatiebedrag als onderdeel van de MREL-kalibratie vereist artikel 45 quater, lid 3, vijfde alinea, dat de TREA en de TEM worden aangepast aan eventuele wijzigingen die voortvloeien uit afwikkelingsmaatregelen die zijn voorzien in het afwikkelingsplan (d.w.z. het besluit om een instelling af te wikkelen, de toepassing van een afwikkelingsinstrument of de uitoefening van een of meer afwikkelingsbevoegdheden als bedoeld in artikel 2, lid 1, punt 40).

Dit impliceert dat elke aanpassing aan het herkapitalisatiebedrag per geval moet gebeuren en consistent moet zijn met eventuele wijzigingen die voortvloeien uit geplande afwikkelingsmaatregelen. Op het moment van de planning van de afwikkeling en de MREL-kalibratie moet de aanpassing aan het herkapitalisatiebedrag worden gebaseerd op schattingen van de behoefte aan herkapitalisatie na afwikkeling (d.w.z. schattingen van een eventuele stijging of daling van de totale omvang van de balans en andere triggers voor veranderingen in de eigenvermogens- en hefboomratiovereisten van de

⁽¹⁴⁾ Mededeling van de Commissie met betrekking tot de interpretatie van bepaalde wettelijke bepalingen van het herziene kader voor de afwikkeling van banken in antwoord op vragen van de autoriteiten van de lidstaten (PB C 321 van 29.9.2020, blz. 1).

entiteit na de afwikkeling). Daarom zou de toepassing van artikel 45 quater, lid 3, op een wijze die consistent is met de bedoeling van de wetgever en de structuur van het MREL impliceren dat, bij de berekening van het herkapitalisatiebedrag, de verwachte verliezen bij afwikkeling waardoor de balans daalt, als bedoeld in de vijfde alinea, onder a), gelijk zijn aan het verliesabsorptiebedrag dat wordt berekend uit hoofde van de eerste alinea, onder a), punt i) en onder b), punt i).

40. Vraag (artikel 45 quater)

Krachtens artikel 45 quater, leden 3 en 7, is de kalibratie van het externe MREL identiek aan die van het interne MREL. Is het voor de entiteiten onder de bevoegdheid van een afwikkelingsautoriteit, wettelijk mogelijk dat die afwikkelingsautoriteit de in de zesde alinea van die bepalingen genoemde marktvertrouwenbuffer alleen opneemt in specifieke gevallen (bv. met gebruikmaking van criteria die verband houden met de mate waarin de dochteronderneming een beroep doet op wholesalefinanciering)?

Antwoord

Voor de kalibratie van het externe en het interne MREL bepaalt artikel 45 quater, leden 3 en 7, dat de afwikkelingsautoriteit de bevoegdheid heeft om het herkapitalisatiebedrag, wanneer dat wordt berekend op basis van de TREA, te verhogen met een bedrag dat volstaat om het marktvertrouwen in stand te houden. Uit hoofde van deze bepalingen gaat het hierbij om een discretionaire bevoegdheid die door de afwikkelingsautoriteit per geval moet worden uitgeoefend. Dit doet evenwel niets af aan de mogelijkheid voor afwikkelingsautoriteiten om hierover een intern beleid te hanteren, dat vervolgens op de individuele gevallen wordt toegepast.

41. Vraag (artikel 45 quater)

Kunt u verduidelijken hoe de afwikkelingsautoriteit de in artikel 45 quater, lid 6, genoemde criteria moet hanteren wanneer zij beoordeelt of de in lid 5 van dat artikel genoemde vereisten moeten worden toegepast op een af te wikkelen entiteit die geen MSI, deel van een MSI of top-tier bank is?

Antwoord

Bij het besluit om de in artikel 45 quater, lid 5, vastgelegde vereisten toe te passen op een af te wikkelen entiteit die geen MSI of deel van een MSI is of deel uitmaakt van een af te wikkelen groep waarvan de totale activa meer dan 100 miljard EUR bedragen (top-tier bank), is de beoordeling of de betrokken af te wikkelen entiteit in geval van falen waarschijnlijk een systeemrisico zal opleveren de belangrijkste factor in het besluit van de afwikkelingsautoriteit.

Naast deze beoordeling moet de afwikkelingsautoriteit ook rekening houden met de volgende criteria:

- het overwicht van deposito's en het ontbreken van schuldinstrumenten in het financieringsmodel;
- de mate waarin de toegang tot de kapitaalmarkten voor in aanmerking komende passiva beperkt is;
- de mate waarin de betrokken af te wikkelen entiteit een beroep moet doen op CET1-kapitaal om te voldoen aan haar MREL.

Rekening houdend met het feit dat het besluit dat door de afwikkelingsautoriteit moet worden genomen, impliceert dat de betrokken af te wikkelen entiteit wordt onderworpen aan strengere eisen op het gebied van MREL-kalibratie (artikel 45 quater, lid 5) en achterstelling (artikel 45 ter, leden 4, 7 en 8), helpen deze criteria te waarborgen dat dit besluit evenredig is met de nagestreefde doelstellingen en rekening houdt met de kenmerken van de betrokken entiteit. Daarom zou kunnen worden overwogen dat, indien aan de bovengenoemde criteria met betrekking tot een af te wikkelen entiteit is voldaan (d.w.z. overwicht van deposito's in het financieringsmodel, beperkte toegang tot schuldenmarkten, een beroep doen op CET1 om te voldoen aan het MREL), de afwikkelingsautoriteit de in artikel 45 quater, lid 5, vastgelegde vereisten niet mag toepassen op die entiteit indien dat zou leiden tot een onevenredig MREL. Deze conclusie mag niet automatisch worden genomen en hangt af van de specifieke situatie van het concrete geval.

De drie bovengenoemde criteria zijn ook te vinden in artikel 45 quaterdecies, lid 7, waar zij worden toegepast om, in het algemeen, een evenredige duur voor de overgangsperioden te bepalen. Naar de criteria van artikel 45 quaterdecies, lid 7, wordt verwezen in artikel 45 quaterdecies, lid 1, derde alinea, en zij worden ook gebruikt voor de vaststelling van overgangsperioden die verstrijken na 1 januari 2024. In dit specifieke besluit om de overgangsperiode uit te breiden tot na 1 januari 2024 moeten de afwikkelingsautoriteiten ook het volgende in overweging nemen:

- de ontwikkeling van de financiële situatie van de entiteit;
- het vooruitzicht dat de entiteit in staat zal zijn binnen een redelijke termijn te voldoen aan het MREL en de achterstellingscomponent ervan;

- de vraag of de entiteit in staat is te zorgen voor vervanging van passiva die niet langer voldoen aan de relevante criteria om in aanmerking te komen of de criteria inzake looptijd en, indien de entiteit daar niet toe in staat is, de vraag of dat onvermogen eigen aan de entiteit is, dan wel te wijten is aan marktbrede verstoring.

De vaststelling van overgangsperioden die eindigen na 1 januari 2024 uit hoofde van artikel 45 quaterdecies, lid 1, belet de afwikkelingsautoriteit derhalve niet om te besluiten de in artikel 45 quater, lid 5, vastgelegde vereisten toe te passen op diezelfde af te wikkelen entiteit. Evenzo kan voor een af te wikkelen entiteit waarop de in artikel 5 quater, lid 5, vastgelegde vereisten van toepassing zijn, een overgangsperiode gelden die eindigt na 1 januari 2024, zoals is bepaald overeenkomstig artikel 45 quaterdecies, lid 7.

42. **Vraag (artikel 45 quater)**

Is het volgens artikel 45 quater, lid 10, de bedoeling dat de afwikkelingsautoriteiten en de bevoegde autoriteiten elkaar raadplegen of moeten de afwikkelingsautoriteiten de nodige informatie ontvangen van de betrokken instelling?

Antwoord

In artikel 45 quater, lid 1, wordt verduidelijkt dat het MREL waarvan de kalibratie in de volgende leden van artikel 45 quater wordt uiteengezet, door de afwikkelingsautoriteit wordt bepaald na raadpleging van de bevoegde autoriteit. Om het MREL te kunnen kalibreren, kunnen de afwikkelingsautoriteiten bovendien de nodige informatie verlangen van de bevoegde autoriteiten om de taken uit hoofde van de BRRD overeenkomstig artikel 3, lid 4, en artikel 90, lid 1, te kunnen uitvoeren.

(c) **Bepaling van het MREL voor af te wikkelen entiteiten van MSI's**

43. **Vraag (artikel 45 quinquies)**

Wat betekent de uitdrukking "deel van een MSI" in artikel 45 quinquies, lid 1?

Antwoord

MSI's worden gedefinieerd in artikel 2, lid 1, punt 83 quater, BRRD met verwijzing naar artikel 4, lid 1, punt 133 VKV. Die laatstgenoemde bepaling definieert MSI's als instellingen die overeenkomstig artikel 131, leden 1 en 2, RKV als dusdanig zijn aangemerkt. Volgens artikel 131, lid 1, RKV moeten lidstaten een autoriteit aanwijzen die verantwoordelijk is voor het bepalen welke instellingen binnen hun rechtsgebied MSI's zijn. Artikel 131, lid 2, voorziet hiervoor in een methode.

Volgens artikel 131, lid 1, RKV kunnen MSI's zijn:

- a) een groep onder leiding van een EU-moederinstelling, een financiële EU-moederholding of een gemengde financiële EU-moederholding; of
- b) een instelling die geen dochteronderneming is van een EU-moederinstelling, van een financiële EU-moederholding of van een gemengde financiële EU-moederholding.

De bij bovengenoemde letter b) vermelde mogelijkheid werd opgenomen voor het theoretische geval dat een MSI een autonome bank zou zijn. Daarom is een af te wikkelen entiteit die "deel van een MSI" is, een entiteit die zelf geen MSI is overeenkomstig artikel 131, lid 1, onder b), RKV, maar die wel deel uitmaakt van het prudentiële toepassingsgebied van de consolidatie van de MSI overeenkomstig letter a) van die bepaling. In de praktijk wordt dit relevant wanneer niet alleen de in artikel 131, lid 1, RKV genoemde entiteit, maar ook een andere entiteit uit de groep van de MSI is aangemerkt als een af te wikkelen entiteit, waarvoor een MPE-afwikkelingsstrategie is opgezet. In dit geval zijn beide af te wikkelen entiteiten onderworpen aan artikel 45 quinquies BRRD.

44. **Vraag (artikelen 45 quinquies en 45 nonies)**

Wat zijn "MSI-entiteiten die tot dezelfde MSI behoren" als bedoeld in artikel 45 quinquies, lid 4, en artikel 45 nonies, lid 2, BRRD?

Antwoord

MSI's worden gedefinieerd in artikel 2, lid 1, punt 83 quater, BRRD en artikel 4, lid 1, punt 133, VKV met verwijzing naar artikel 131, leden 1 en 2 RKV.

In artikel 4, lid 1, punt 136, VKV wordt een MSI-entiteit gedefinieerd als "een entiteit met rechtspersoonlijkheid die een MSI of onderdeel van een MSI of een niet-EU-MSI is".

Deze definities zijn relevant wanneer artikel 45 quinquies, lid 4, en artikel 45 nonies, lid 2, BRRD worden toegepast. In de praktijk hebben deze bepalingen betrekking op de situatie waarin een groep onder leiding van een MSI meer dan één af te wikkelen entiteit bevat (doorgaans de MSI zelf en een of meer andere entiteiten), waarvoor een MPE-afwikkelingsstrategie is opgezet.

45. Vraag (artikel 45 quinquies)

Wat is de betekenis van het begrip “EU-moederonderneming” in artikel 45 quinquies, lid 4, onder b)? Heeft dit begrip betrekking op de EU-moederonderneming of de EU-moederinstelling?

Antwoord

De in artikel 45 quinquies, lid 4, onder b), genoemde “EU-moederonderneming” is een EU-moederonderneming als bedoeld in artikel 2, lid 1, punt 85, BRRD I.

(d) Toepassing van het interne MREL op entiteiten die zelf geen af te wikkelen entiteiten zijn

46. Vraag (artikel 45 septies)

Volgens artikel 45 septies, lid 2, onder a), punt ii), BRRD moeten passiva voldoen aan de in artikel 72 ter, lid 2, onder d), VKV genoemde achterstellingscriteria om in aanmerking te komen voor naleving van het interne MREL.

Tegelijk staat in artikel 45 septies, lid 2, onder a), punt iii), BRRD dat passiva die voor het interne MREL in aanmerking komen, passiva moeten zijn “die in normale insolventieprocedures van lagere rang zijn dan passiva die niet voldoen aan de in onder i) bedoelde voorwaarde en niet in aanmerking komen voor eigenvermogensvereisten”.

Het criterium in punt i) houdt evenwel geen verband met de insolventierangorde. Het verwijst naar passiva “die zijn uitgegeven aan en gekocht door de af te wikkelen entiteit, direct dan wel indirect via andere entiteiten in dezelfde af te wikkelen groep die de passiva van de onder dit artikel vallende entiteit hebben gekocht, of zijn uitgegeven aan en gekocht door een bestaande aandeelhouder die geen deel uitmaakt van dezelfde af te wikkelen groep, zolang de uitoefening van afschrijvings- of omzettingsbevoegdheden overeenkomstig de artikelen 59 tot en met 62 geen afbreuk doet aan de zeggenschap van de af te wikkelen entiteit over de dochteronderneming”. De in artikel 45 septies, lid 2, onder a), punt i), bedoelde passiva kunnen derhalve vrijwel elke rangorde hebben.

Is het correct dat de rangorde die samenhangt met artikel 45 septies, lid 2, onder a), punt iii), BRRD afhankelijk is van de rangorde van de instrumenten die niet voldoen aan het criterium in punt i) van diezelfde bepaling, d.w.z. dat de vereiste rangorde voor interne MREL-instrumenten afhankelijk is van de rangorde van instrumenten die de dochteronderneming werkelijk heeft uitgegeven buiten de af te wikkelen groep? Dit zou betekenen dat de vereiste rangorde voor het behalen van het interne MREL voor elke instelling afzonderlijk moet worden beoordeeld.

Antwoord

De gecombineerde interpretatie van artikel 45 septies, lid 2, onder a), punten i), ii) en iii), BRRD leidt tot de volgende vereisten met betrekking tot de insolventierangorde van in aanmerking komende passiva voor het interne MREL:

- zij moeten voldoen aan het algemene achterstellingscriterium van artikel 72 ter, lid 2, onder d), VKV, d.w.z. achterstelling voor uitgesloten passiva als bedoeld in artikel 72 bis, lid 2, VKV, krachtens artikel 45 septies, lid 2, onder a), punt ii), BRRD;
- zij moeten voldoen aan een aanvullend achterstellingscriterium krachtens artikel 45 septies, lid 2, onder a), punten i) en iii), BRRD, in de zin dat zij moeten worden achtergesteld bij alle passiva die niet in aanmerking komen voor het interne MREL en die geen eigen vermogen zijn.

De reden voor het specifieke vereiste voor achterstelling bestaat erin te waarborgen dat in aanmerking komende passiva voor het interne MREL niet op gelijke voet staan met andere achtergestelde passiva die niet in aanmerking komen voor het interne MREL uit hoofde van artikel 45 septies, lid 2, onder a), punt i). Dit zal de risico's voor NCWO-vorderingen verminderen indien in aanmerking komende passiva voor het interne MREL worden afgeschreven of omgezet uit hoofde van artikel 59, lid 1, onder a), en lid 1 bis, ongeacht de afwikkelingsmaatregel (d. w.z. op het punt van niet-levensvatbaarheid), aangezien in dat geval alleen die in aanmerking komende passiva kunnen worden afgeschreven of omgezet.

47. Vraag (artikel 45 septies)

Zijn de in artikel 45 septies, lid 2, onder b), BRRD genoemde bedragen van het CET1-kapitaal en ander eigen vermogen netto na de aftrekkingen in overeenstemming met artikelen 36, 56 en 66 VKV?

Antwoord

Voor de naleving van het externe en het interne MREL moeten verwijzingen naar “eigen vermogen” worden geïnterpreteerd overeenkomstig artikel 2, lid 1, punt 38, BRRD I, waarin wordt verwezen naar de in artikel 1, lid 1, punt 118, VKV vermelde definitie, afhankelijk van eventuele bijkomende voorwaarden in de BRRD, zoals die zijn gespecificeerd in artikel 45 septies, lid 2, onder b), punt ii).

In deze context bepaalt punt 118 VKV dat “eigen vermogen” de betekenis heeft van de som van tier 1-kapitaal en tier 2-kapitaal. De bijbehorende VKV-bepalingen betreffende de berekening van tier 1-kapitaal (artikel 25) en tier 2-kapitaal (artikel 71) vermelden op hun beurt duidelijk dat de bedragen worden uitgedrukt na de respectievelijk in artikel 56 en artikel 66 VKV genoemde aftrekkingen.

Bovendien wordt “tier 1-kernkapitaal” in artikel 2, lid 1, punt 68 bis, BRRD gedefinieerd met verwijzing naar artikel 50 VKV, en hierin wordt verduidelijkt dat CET1-kapitaal netto na de in artikel 36 VKV genoemde aftrekkingen wordt berekend.

48. Vraag (artikel 45 septies)

Wat is het verschil tussen lid 3 en lid 4 van artikel 45 septies?

Antwoord

Het onderscheid tussen lid 3 en lid 4 van artikel 45 septies houdt verband met de eigendomsrelatie tussen de dochteronderneming waarvoor kan worden afgezien van het interne MREL en de tussenholding of de uiteindelijke moederonderneming.

Lid 3 heeft betrekking op de mogelijkheid om af te zien van het interne MREL indien de dochteronderneming en de af te wikkelen entiteit in dezelfde lidstaat zijn gevestigd, en voorziet in de voorwaarden om die ontheffing mogelijk te maken.

Lid 4 heeft betrekking op de mogelijkheid om af te zien van het interne MREL indien de dochteronderneming en een tussenholding in dezelfde lidstaat zijn gevestigd, terwijl de uiteindelijke moederonderneming (de af te wikkelen entiteit) in een andere lidstaat is gevestigd. Lid 3 is dus bedoeld voor een directe eigendomsstructuur, terwijl lid 4 bedoeld is voor een zogenoemde “daisychain”-structuur in meer dan één lidstaat.

49. Vraag (artikel 45 septies)

Volgens artikel 45 septies kan de afwikkelingsautoriteit afzien van de toepassing van het interne MREL in twee gevallen:

- wanneer zowel de af te wikkelen entiteit als de dochteronderneming in dezelfde lidstaat is gevestigd (lid 3);
- wanneer zowel de dochteronderneming als haar moederonderneming in dezelfde lidstaat is gevestigd, ook al is de af te wikkelen entiteit niet in diezelfde lidstaat gevestigd, op voorwaarde dat de moederonderneming, onder andere, voldoet aan het gesubconsolideerde interne MREL (lid 4).

Het toekennen van de in artikel 45 septies, lid 5, vastgestelde garanties is in de BRRD alleen uitdrukkelijk bedoeld voor die eerste situatie, namelijk waarin de af te wikkelen entiteit en de dochteronderneming in dezelfde lidstaat zijn gevestigd.

Het is niet duidelijk waarom het, in geval van grensoverschrijdende af te wikkelen groepen, mogelijk is om ontheffingen te verlenen (hetgeen als een “risicovollere” benadering kan worden beschouwd), maar niet mogelijk is om naleving van het interne MREL met behulp van een garantie toe te staan (hetgeen een “minder risicovolle” benadering is).

Kan de afwikkelingsautoriteit van een dochteronderneming toestaan dat aan het vereiste als bedoeld in artikel 45, lid 1, geheel of gedeeltelijk wordt voldaan met een garantie die wordt verstrekt door de moederonderneming volgens de voorwaarden van artikel 45 septies, lid 5, ook al is de af te wikkelen entiteit niet in dezelfde lidstaat als de dochteronderneming gevestigd?

Antwoord

Artikel 45 septies, lid 3, heeft betrekking op ontheffingen van het interne MREL in een situatie van directe eigendom tussen een dochteronderneming en de af te wikkelen entiteit in dezelfde lidstaat, terwijl artikel 45 septies, lid 4, betrekking heeft op ontheffingen van het interne MREL in een situatie waarin de dochteronderneming en haar tussenholding in dezelfde lidstaat zijn gevestigd, maar de af te wikkelen entiteit al dan niet in diezelfde lidstaat is gevestigd.

Wat betreft de mogelijkheid voor de dochteronderneming om geheel of gedeeltelijk te voldoen aan het interne MREL met door zekerheden gedekte garanties (artikel 45 septies, lid 5), vermeldt de bepaling uitdrukkelijk de situatie van directe eigendom tussen een dochteronderneming en de af te wikkelen entiteit in dezelfde lidstaat, maar voorziet deze bepaling niet in een gelijkwaardige bepaling voor de situatie waarin een dochteronderneming en haar tussenholding in dezelfde lidstaat zijn gevestigd.

Het gebruik van door zekerheden gedekte garanties om te voldoen aan het interne MREL moet echter ook in het laatstgenoemde geval mogelijk zijn. Indien een ontheffing kan worden gebruikt tussen een dochteronderneming en haar tussenholding in dezelfde lidstaat, moet evenzo een door zekerheden gedekte garantie mogelijk zijn voor gebruik in soortgelijke omstandigheden, vooral omdat de dochteronderneming hierdoor bij de ontvangst van de relevante middelen beter zou worden beschermd dan met een volledige ontheffing van het MREL.

50. Vraag (artikel 45 septies)

Wat is bij de beoordeling van het criterium voor het toekennen van ontheffingen van interne MREL-vereisten als bedoeld in artikel 45 septies, lid 3, onder b), en artikel 45 septies, lid 4, onder b), BRRD of voor het gebruik van door zekerheden gedekte garanties uit hoofde van artikel 45 septies, lid 5, het MREL-streefniveau ten aanzien waarvan de naleving moet worden beoordeeld tijdens de tot 2024 lopende opbouwfase van het MREL? Moet de naleving worden beoordeeld ten aanzien van het definitieve MREL-streefniveau van 2024 of het tussentijdse streefniveau van 2022?

Mag, tijdens elke overgangperiode die kan zijn vastgesteld, de afwikkelingsautoriteit toestaan dat aan het interne MREL wordt voldaan met garanties indien aan alle andere voorwaarden (andere dan naleving van het externe MREL-streefniveau) is voldaan?

Antwoord

Bij de beoordeling van de naleving van het MREL door de af te wikkelen entiteit of de moederonderneming in artikel 45 sexies en artikel 45, lid 1, zoals respectievelijk is vastgelegd in artikel 45 sexies, lid 3, onder b), en lid 4, onder b), moet rekening worden gehouden met de in artikel 45 quaterdecies vastgestelde overgangperiodes.

Daarom moet de naleving van artikel 45 septies, lid 3, onder b), en lid 4, onder b), voor 2024 worden beoordeeld ten aanzien van het bindende tussentijdse streefniveau dat is bepaald uit hoofde van artikel 45 quaterdecies, lid 1, tweede alinea.

Dat betekent dat een ontheffing van het interne MREL kan worden toegekend aan de dochteronderneming die geen af te wikkelen entiteit is, als de af te wikkelen entiteit of haar moederonderneming op geconsolideerde basis voldoet aan het tussentijdse vereiste en als aan alle andere voorwaarden uit hoofde van artikel 45 septies, lid 3, of lid 4, is voldaan op het moment van het besluit tot ontheffing.

Hetzelfde geldt voor de naleving van de voorwaarde in artikel 45 septies, lid 3, onder b), wanneer wordt beoordeeld of kan worden toegestaan dat volledig of gedeeltelijk aan een interne MREL wordt voldaan met door zekerheden gedekte garanties in overeenstemming met artikel 45 septies, lid 5, eerste alinea.

51. Vraag (artikel 45 septies)

In artikel 45 septies, leden 3 en 4, worden een aantal voorwaarden opgesomd waaraan moet zijn voldaan om te mogen afzien van de toepassing van artikel 45 septies. Uit de tekst van de richtlijn blijkt evenwel niet duidelijk of cumulatief dan wel afzonderlijk aan deze voorwaarden moet worden voldaan.

Zijn de in artikel 45 septies, leden 3 en 4, genoemde voorwaarden cumulatief, of volstaat het om aan een van de genoemde voorwaarden te voldoen om te mogen afzien van de toepassing van artikel 45 septies op een dochteronderneming die geen af te wikkelen entiteit is?

Antwoord

Om een bevredigende mate van voorzichtigheid en waarborgen te garanderen wanneer een ontheffing voor het interne MREL wordt toegekend of wanneer het gebruik van door zekerheden gedekte garanties wordt toegelaten, moet cumulatief worden voldaan aan de in artikel 45 septies, leden 3, 4 en 5, genoemde voorwaarden.

52. Vraag (artikel 45 septies)

Kunt u verklaren wat de motivering is voor de in artikel 45 septies, lid 5, vastgestelde voorwaarden voor het gebruik van door zekerheden gedekte garanties om te voldoen aan het interne MREL?

Antwoord

In artikel 45 septies, lid 5, krijgt de afwikkelingsautoriteit van een dochteronderneming de bevoegdheid om toe te staan dat geheel of gedeeltelijk aan het interne MREL wordt voldaan met een door de respectieve af te wikkelen entiteit geboden garantie wanneer de af te wikkelen entiteit en de dochteronderneming in dezelfde lidstaat zijn gevestigd, deel uitmaken van dezelfde af te wikkelen groep, en wanneer de af te wikkelen entiteit voldoet aan haar externe MREL (zie ook het antwoord op vraag 49 voor gevallen waarin een dochteronderneming en haar tussenholding in dezelfde lidstaat zijn gevestigd).

In artikel 45 septies, lid 5, worden een aantal voorwaarden vermeld waaraan garanties moeten voldoen om te waarborgen dat zulke garanties doeltreffend kunnen zijn om verliezen van de dochteronderneming te absorberen en haar te herkapitaliseren wanneer zij worden geactiveerd, ongeacht of de af te wikkelen entiteit zelf op dat moment in afwikkeling is. Deze voorwaarden bepalen dat:

- de garantie moet worden verstrekt voor een bedrag dat gelijk is aan het bedrag van het interne MREL dat zij vervangt (letter a));
- de garantie voor ten minste 50 % van haar bedrag moet worden gedekt door zekerheden (letter c));
- de garantie afhankelijk is van zowel discretionaire activering (d.w.z. de vaststelling dat de dochteronderneming niet langer levensvatbaar is — punt van niet-levensvatbaarheid) als automatische activering (d.w.z. het onvermogen om haar schulden of andere verplichtingen te betalen op het moment dat deze opeisbaar worden), indien dat eerder is (letter b));
- alleen als financiële zekerheid verschaft activa als bedoeld in Richtlijn 2002/47/EG van het Europees Parlement en de Raad⁽¹⁵⁾ worden geaccepteerd, d.w.z. financiëlezekerheidsovereenkomsten die leiden tot overdracht van eigendom/gerechtigdheid of financiëlezekerheidsovereenkomsten die leiden tot vestiging van een zakelijk zekerheidsrecht (onderpand). Dit waarborgt een betere bescherming voor de houder van de zekerheden, aangezien deze zekerheden volgens de voorwaarden van die richtlijn kunnen worden afgedwongen, ook indien de af te wikkelen entiteit insolvent is of wordt afgewikkeld (letter c));
- de zekerheid van hoge kwaliteit moet zijn (onbezwaard, onderworpen aan “haircuts”) (letter d) en letter e));
- de zekerheid een effectieve looptijd moet hebben die aan dezelfde looptijdvoorwaarde voldoet als in aanmerking komende passiva (letter f)); en
- er geen belemmeringen mogen zijn voor de overdracht van de zekerheid, ook niet indien ten aanzien van de af te wikkelen entiteit afwikkelingsmaatregelen worden genomen (letter g)).

53. Vraag (artikelen 45 septies en 45 octies)

Is het correct om ervan uit te gaan dat het begrip “onmiddellijke”, zoals vermeld in artikel 45 septies, lid 3, onder c) en lid 4, onder c), en artikel 45 octies, onder f), niet alleen van toepassing is op de overdracht van eigen vermogen, maar ook op de terugbetaling van passiva door de af te wikkelen entiteit aan de dochteronderneming.

Antwoord

De voorwaarde voor het toekennen van een ontheffing voor het interne MREL als bedoeld in artikel 45 septies, lid 3, onder c) en lid 5, onder c), en artikel 45 octies, onder f), zorgt ervoor dat er geen huidige of te voorzien (praktische of wettelijke) belemmeringen zijn voor de onmiddellijke overdracht van eigen vermogen aan de dochteronderneming en voor de onmiddellijke terugbetaling van haar passiva door de af te wikkelen entiteit of de tussenholding.

(e) Procedure voor het bepalen van het MREL**54. Vraag (artikel 45 nonies)**

In artikel 45 nonies, lid 1, staat dat de afwikkelingsautoriteit van de af te wikkelen entiteit, de afwikkelingsautoriteit op groepsniveau indien deze verschilt van de eerstgenoemde, en de afwikkelingsautoriteiten die verantwoordelijk zijn voor de dochterondernemingen van een af te wikkelen groep waarop het in artikel 45 septies bedoelde vereiste op individuele basis van toepassing is, alles zullen doen wat in hun vermogen ligt om tot een gezamenlijk besluit te komen. Zou het voor grensoverschrijdende groepen passend zijn om in de nationale omzettingswet een bepaling op te nemen waardoor de nationale afwikkelingsautoriteit de mogelijkheid krijgt om samen te werken met alle relevante autoriteiten?

⁽¹⁵⁾ Richtlijn 2002/47/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 juni 2002 betreffende financiëlezekerheidsovereenkomsten (PB L 168 van 27.6.2002, blz. 43).

Antwoord

In artikel 88, lid 5, tweede alinea, wordt al bepaald dat de leden die deelnemen aan het afwikkelingscollege nauw moeten samenwerken. Deze verplichting geldt voor alle in artikel 88, lid 1, genoemde taken, met inbegrip van de bepaling van het MREL (onder letter i) van die bepaling).

Een bepaling die nationale afwikkelingsautoriteiten de mogelijkheid biedt om samen te werken met andere relevante autoriteiten zou dan ook niet in strijd zijn met de bestaande BRRD-voorschriften.

55. Vraag (artikel 45 nonies)

In artikel 45 nonies, lid 2, BRRD wordt verwezen naar artikel 12 VKV. Door de bij Verordening (EU) 2019/876 ingevoerde wijzigingen van de VKV is dat artikel 12 evenwel geschrapt.

Kunt u bevestigen dat in de plaats daarvan artikel 45 nonies, lid 2, BRRD zou moeten verwijzen naar artikel 12 bis VKV?

Antwoord

De verwijzing naar artikel 12 VKV in artikel 45 nonies, lid 2 BRRD moet worden geïnterpreteerd als een verwijzing naar artikel 12 bis VKV.

56. Vraag (artikel 45 nonies)

De leden 4 en 5 van artikel 45 nonies zijn van toepassing op de besluiten van de afwikkelingsautoriteiten indien er een meningsverschil is met betrekking tot, respectievelijk, het geconsolideerde MREL voor de af te wikkelen groep (extern MREL) en het individuele MREL van de entiteiten in de af te wikkelen groep (intern MREL).

Is artikel 45 nonies, lid 6, hier van toepassing als er geen gezamenlijk besluit is genomen betreffende de bovengenoemde vereisten?

Antwoord

Artikel 45 nonies, lid 6, handelt over de situatie waarin tussen de afwikkelingsautoriteiten sprake is van een meningsverschil met betrekking tot het niveau van het geconsolideerde vereiste voor de af te wikkelen groep en de vereisten voor dochterondernemingen die geen af te wikkelen entiteiten zijn. In dit geval nemen de afwikkelingsautoriteiten van de dochterondernemingen een besluit over het niveau van het MREL dat op individuele basis op de dochterondernemingen moet worden toegepast overeenkomstig lid 5 (d.w.z. door terdege rekening te houden met de standpunten van de afwikkelingsautoriteit van de af te wikkelen entiteit). Evenzo neemt de afwikkelingsautoriteit van de af te wikkelen entiteit een besluit over het geconsolideerde vereiste voor de af te wikkelen groep overeenkomstig de in lid 4 genoemde stappen.

(f) Overgangsregelingen en regelingen na afwikkeling

57. Vraag (artikel 45 quaterdecies)

Overeenkomstig artikel 45 quaterdecies, lid 8, mogen de afwikkelingsautoriteiten de overgangperiode of geplande MREL-streefniveaus later herzien. Heeft deze bepaling alleen betrekking op de geplande MREL-streefniveaus uit hoofde van artikel 45 quaterdecies, lid 6, of kan ook de in artikel 45 quaterdecies, lid 1, genoemde initieel bepaalde overgangperiode later worden herzien?

Antwoord

De afwikkelingsautoriteiten kunnen de in artikel 45 quaterdecies, lid 1, genoemde initieel bepaalde overgangperiode herzien, en dus niet alleen het in artikel 45 quaterdecies, lid 6, genoemde geplande MREL.

De uitdrukking "Onder voorbehoud van lid 1" aan het begin van artikel 45 quaterdecies, lid 8, werd vermeld om te waarborgen dat de afwikkelingsautoriteit bij de herziening van de overgangperiode voldoet aan de in dat lid vastgestelde regels en criteria.

58. Vraag (artikel 45 quaterdecies)

Kan het in artikel 45 quaterdecies, lid 1, tweede alinea, bepaalde tussentijdse streefniveau worden verlengd indien de afwikkelingsautoriteiten een overgangperiode vaststellen die krachtens de derde alinea van die bepaling na 1 januari 2024 verstrijkt?

Antwoord

Het in artikel 45 quaterdecies, lid 1, tweede alinea, vastgestelde tussentijdse streefniveau moet door de entiteiten op 1 januari 2022 zijn behaald en kan niet worden verlengd door de afwikkelingsautoriteit. De in artikel 45 quaterdecies, lid 1, derde alinea, vastgelegde mogelijkheid om een overgangperiode vast te stellen die na 1 januari 2024 verstrijkt, is alleen van toepassing op het definitieve MREL.

Er moet evenwel worden opgemerkt dat het tussentijdse streefniveau in de regel moet zorgen voor een lineaire opbouw van eigen vermogen en in aanmerking komende passiva naar het MREL toe. De verlenging van de overgangperiode voor het definitieve MREL na 1 januari 2024 heeft dan ook gevolgen voor het door de afwikkelingsautoriteiten in te stellen tussentijdse streefniveau, aangezien dit tot een lager tussentijds streefniveau leidt dan hetgeen zou zijn vastgesteld indien de overgangperiode op 1 januari 2024 verstrijkt.

59. Vraag (artikel 45 quaterdecies)

In artikel 45 quaterdecies, lid 1, tweede alinea, staat: “Die tussentijdse streefniveaus zorgen in de regel voor een lineaire opbouw van eigen vermogen en in aanmerking komende passiva naar het vereiste toe.”

Bevestigt u dat in die bepaling het begrip “vereiste” niet alleen betrekking heeft op het algemene kwantitatieve vereiste, maar ook op achterstelling?

Antwoord

Overeenkomstig artikel 45 quaterdecies, lid 1, tweede alinea, eerste zin, hebben de door de afwikkelingsautoriteit te bepalen tussentijdse streefniveaus betrekking op de vereisten in artikel 45 sexies of artikel 45 septies (extern of intern MREL) en op de vereisten die voortvloeien uit de toepassing van artikel 45 ter, lid 4, lid 5 of lid 7 (achterstelling), naargelang het geval.

Het vereiste dat afwikkelingsautoriteiten voor een lineaire opbouw moeten zorgen, is van toepassing op alle tussentijdse streefniveaus die door de afwikkelingsautoriteit moeten worden vastgesteld. Het tussentijdse streefniveau met betrekking tot de algemene kalibratie van het MREL moet dan ook een lineaire opbouw verzekeren naar het door de afwikkelingsautoriteit vastgestelde definitieve externe of interne MREL toe. Evenzo moet voor achterstelling het achtergestelde tussentijdse streefniveau worden bepaald met het oog op het door de afwikkelingsautoriteit vastgestelde definitieve streefniveau voor achterstelling. Er moet ook rekening worden gehouden met het TLAC-minimumvereiste en het minimumniveau van de vereisten als bedoeld in artikel 45 quater, lid 5 of 6, waaraan uiterlijk 1 januari 2022 moet zijn voldaan, aangezien het tussentijdse streefniveau niet kan worden vastgesteld op een lager bedrag dan die minimumvereisten (het tussentijdse streefniveau zou op basis van de regel met betrekking tot de lineaire opbouw wel kunnen worden vastgesteld op een bedrag dat hoger is dan die minimumvereisten).

H. VRAGEN IN VERBAND MET DE CONTRACTUELE ERKENNING VAN DE BAIL-IN**60. Vraag (artikel 55)**

Artikel 55, lid 1, eerste alinea, bepaalt dat passiva die niet zijn uitgesloten van het toepassingsgebied van de bail-in en die vallen onder het recht van een derde land, een contractuele bepaling moeten bevatten waarin de tegenpartij erkent dat het passivum onderworpen kan zijn aan afschrijvings- en omzettingsbevoegdheden van afwikkelingsautoriteiten in de EU en ermee instemt om aan dergelijke bevoegdheden te zijn gebonden.

Artikel 55, lid 1, tweede alinea, geeft de afwikkelingsautoriteit bovendien de bevoegdheid om een ontheffing van dit vereiste toe te kennen voor entiteiten waarvan de MREL-vereisten gelijk zijn aan het verliesabsorptiebedrag, op voorwaarde dat de relevante passiva niet worden meegerekend met het oog op het behalen van de MREL-vereisten.

Moet de keuze van de afwikkelingsautoriteit in artikel 55, lid 1, tweede alinea, per geval worden toegepast of in het algemeen voor alle entiteiten die aan de relevante criteria voldoen?

Antwoord

De in artikel 55, lid 1, tweede alinea, genoemde beoordeling moet per geval worden uitgevoerd. Deze bepaling biedt afwikkelingsautoriteiten de keuze (“kunnen besluiten”) om de ontheffing toe te passen op entiteiten die tot de hierin vermelde relevante categorie behoren.

De ontheffing kan bovendien uitsluitend worden verleend indien de instelling met haar resterende passiva kan voldoen aan haar MREL. Dit element moet worden gecontroleerd voordat de ontheffing wordt verleend, en die verificatie lijkt alleen per geval te kunnen worden uitgevoerd.

61. Vraag (artikel 55)

Heeft de in artikel 55, lid 1, onder d), genoemde datum betrekking op Richtlijn (EU) 2019/879 of op BRRD I?

Antwoord

Artikel 55, lid 1, onder d), heeft betrekking op BRRD I, waarin artikel 55 reeds was opgenomen, aangezien veeleer wordt verwezen naar de omzetting van de afdeling van de BRRD waarin dit artikel is opgenomen, dan naar de omzetting van het artikel zelf. Het nieuwe artikel 55 dat bij Richtlijn (EU) 2019/879 is ingevoerd, vervangt het vorige artikel 55 door een nieuwe versie van deze bepaling, maar vervangt niet de volledige afdeling waar artikel 55 deel van uitmaakt.

62. Vraag (artikel 55)

Hoe moet het begrip “categorie” in artikel 55, lid 2, vijfde alinea, worden geïnterpreteerd? Verwijst het naar de insolventierangorde van de passiva of naar de betreffende soort financiële instrumenten?

Moet de verwijzing naar “categorie” in artikel 45 ter, lid 5, bovendien op dezelfde manier worden geïnterpreteerd als in artikel 55, lid 2?

Antwoord

Het woord “categorie” in artikel 55, lid 2, vijfde alinea, verwijst naar de insolventierangorde van de passiva. Deze interpretatie strookt met de betekenis en het gebruik van het woord in andere BRRD-bepalingen (bv. artikel 34, lid 1, onder f), betreffende het NCWO-beginsel). De verwijzing naar “categorie” in artikel 45 ter, lid 5, moet dan ook dienovereenkomstig worden geïnterpreteerd.

63. Vraag (artikel 55)

Artikel 55, lid 2, vijfde alinea, bepaalt dat, wanneer de afwikkelingsautoriteit tijdens haar beoordeling van de afwikkelbaarheid of op een ander tijdstip vaststelt dat binnen een categorie verplichtingen het bedrag aan passiva waarvoor ontheffing wegens onuitvoerbaarheid wordt gebruikt, samen met de passiva die zijn uitgesloten of die waarschijnlijk zullen worden uitgesloten van bail-in overeenkomstig artikel 44, leden 2 en 3, meer bedraagt dan 10 % van die categorie, zij onmiddellijk moet bepalen welke gevolgen dit feit heeft voor de afwikkelbaarheid van die entiteit. In die bepaling wordt evenwel niet verwezen naar passiva waarvoor de instelling geen contractuele bepaling heeft opgenomen (d.w.z. dat de instelling de verplichting krachtens artikel 55, lid 1, niet nakomt) wanneer wordt beoordeeld of de drempel van 10 % is overschreden.

Zou het juist zijn om de BRRD zodanig om te zetten dat de passiva waarvoor de instelling geen contractuele bepaling heeft opgenomen, niet worden meegerekend voor de drempel van 10 %?

Antwoord

De in artikel 55, lid 2, vijfde alinea, gebruikte formulering beperkt zich tot passiva waarvoor de afwikkelingsautoriteit heeft toegestaan dat er wegens de onuitvoerbaarheid geen contractuele bepaling wordt opgenomen, samen met de passiva die zijn uitgesloten of die waarschijnlijk zullen worden uitgesloten van bail-in overeenkomstig artikel 44, leden 2 en 3. De specifieke verplichting om de gevolgen voor de afwikkelbaarheid op basis van deze alinea te beoordelen, kan bijgevolg zodanig worden omgezet dat enkel naar deze passiva wordt verwezen.

De BRRD belet de lidstaten evenwel niet om de bepaling breder om te zetten en ook passiva op te nemen waarvoor de bank de bepaling niet heeft opgenomen. Deze benadering strookt met de doelstellingen van de afwikkeling en de BRRD, aangezien het toezicht op de afwikkelbaarheid van de instelling hierdoor wordt vergroot.

Bovendien doet de verplichting in deze bepaling geen afbreuk aan de algemene verplichting van de afwikkelingsautoriteit om de afwikkelbaarheid van de instelling krachtens artikel 17 te waarborgen. In het kader van de algemene beoordeling van de afwikkelbaarheid moet de afwikkelingsautoriteit ook rekening houden met de gevolgen van passiva waarvoor geen contractuele bepaling is opgenomen omdat de instelling of de entiteit er niet in geslaagd is te voldoen aan de in artikel 55, lid 1, vermelde verplichting.

64. Vraag (artikel 55)

Onder welke voorwaarden kan een afwikkelingsautoriteit bepalen dat zij niet akkoord gaat met de beoordeling van onuitvoerbaarheid door een onderneming? Er kunnen problemen ontstaan wanneer een contract is aangegaan en de afwikkelingsautoriteit vervolgens bepaalt dat een contractuele bepaling als bedoeld in artikel 55, lid 1, moet worden ingevoegd.

Bovendien, indien een entiteit tot de conclusie komt dat de ingevoegde contractuele bepaling onuitvoerbaar is en de afwikkelingsautoriteit van die beoordeling in kennis stelt krachtens artikel 55, lid 2, eerste alinea, wanneer kan die entiteit dan het betrokken contract aangaan?

Antwoord

De criteria voor de beoordeling van de onuitvoerbaarheid worden gespecificeerd in een gedelegeerde verordening waarin technische reguleringsnormen zijn uiteengezet die momenteel door de EBA worden ontwikkeld, overeenkomstig de in artikel 55, lid 6, vastgestelde bevoegdheid.

Wat betreft het moment waarop het contract kan worden gesloten, is het zo dat de instelling het contract niet kan aangaan voordat zij de afwikkelingsautoriteit in kennis heeft gesteld. Zij kan het contract evenwel sluiten zonder te wachten op het antwoord van de afwikkelingsautoriteit op de vraag of er een voorwaarde voor onuitvoerbaarheid bestaat, aangezien in artikel 55, lid 2, tweede alinea, is vastgesteld dat de verplichting om de contractuele bepaling op te nemen wordt opgeschort zodra de afwikkelingsautoriteit de kennisgeving heeft ontvangen.

65. Vraag (artikel 55)

Hoe moet de uitdrukking “binnen een redelijke termijn” in artikel 55, lid 2, worden geïnterpreteerd?

Is met name de verwijzing naar “redelijke termijn” in de eerste alinea van die bepaling van toepassing op de entiteit (die de door de afwikkelingsautoriteit gevraagde informatie binnen die termijn moet verstrekken) of op de afwikkelingsautoriteit (die de informatie binnen die termijn moet opvragen)?

Antwoord

De “redelijke termijn” geldt voor de afwikkelingsautoriteit die de nodige informatie moet opvragen (in artikel 55, lid 2, eerste alinea) en voor de invoeging van de bepaling (in de derde alinea van datzelfde lid).

Artikel 55, lid 2, eerste alinea, biedt de mogelijkheid om op nationaal niveau te bepalen wat de redelijke termijn is waarin de afwikkelingsautoriteit de nodige informatie moet opvragen bij de entiteit. Het is in elk geval raadzaam die termijn te definiëren in samenhang met de uiterste termijn die uit hoofde van artikel 55, lid 2, derde alinea, wordt vastgelegd met betrekking tot het verzoek om invoeging van de bepaling. Dit element wordt uiteengezet in een gedelegeerde verordening op basis van een technische reguleringsnorm die door de EBA wordt ontwikkeld overeenkomstig het mandaat in artikel 55, lid 6.

66. Vraag (artikelen 55 en 59)

In artikel 55, lid 2, vijfde alinea, wordt met “bij de uitoefening van afschrijvings- en omzettingsbevoegdheden op in aanmerking komende passiva” verwezen naar artikel 73. In artikel 73 worden waarborgen voor aandeelhouders vastgesteld in geval van “gedeeltelijke overdrachten” en “toepassing van het instrument van bail-in”.

Moet dit zo worden geïnterpreteerd dat de waarborgen in artikel 73 ook van toepassing zijn wanneer in aanmerking komende passiva “onafhankelijk van afwikkelingsmaatregelen” worden afgeschreven en omgezet uit hoofde van artikel 59, lid 1, onder a), en lid 1 bis?

Antwoord

Artikel 73 is alleen van toepassing op het instrument van bail-in, een van de mogelijke toepassingen “van de bevoegdheden voor het afschrijven of omzetten van de passiva van een instelling in afwikkeling”.

Het in artikel 73, alinea 1, onder b), vastgelegde beginsel — dat verband houdt met de toepassing van het NCWO-beginsel — geldt ook wanneer de afschrijving of omzetting onafhankelijk van afwikkelingsmaatregelen gebeurt krachtens artikel 59, lid 1, onder a). Met name artikel 59, lid 1, derde alinea, bepaalt het volgende: “Nadat de bevoegdheid tot afschrijving of omzetting van relevante kapitaalinstrumenten en in aanmerking komende passiva onafhankelijk van afwikkelingsmaatregelen is uitgeoefend, wordt de in artikel 74 bedoelde waardering uitgevoerd, en is artikel 75 van toepassing.” Artikel 74 en artikel 75 brengen allebei de toepassing van het NCWO-beginsel met zich.

I. VRAGEN IN VERBAND MET DE AFSCHRIJVING OF OMZETTING VAN KAPITAALINSTRUMENTEN EN IN AANMERKING KOMENDE PASSIVA**67. Vraag (artikel 59)**

Wat zijn de in artikel 59, lid 1 ter genoemde “uitzonderlijke omstandigheden” waardoor van het afwikkelingsplan kan worden afgeweken?

Antwoord

In overweging 54 en artikel 87, onder j), BRRD I wordt verduidelijkt dat de afwikkelingsautoriteiten bij het nemen van afwikkelingsmaatregelen, gevolg moeten geven aan de in de afwikkelingsplannen vastgelegde maatregelen, tenzij zij, rekening houdend met de omstandigheden van een concrete zaak, van oordeel zijn dat de afwikkelingsdoelstellingen op doeltreffender wijze kunnen worden verwezenlijkt door maatregelen waarin in de afwikkelingsplannen niet is voorzien. De in artikel 59, lid 1 ter, genoemde "uitzonderlijke omstandigheden" moeten dan ook in het licht van overweging 54 en artikel 87, onder j), worden beschouwd. Dit is zowel relevant in zaken waar uitsluitend met betrekking tot een dochteronderneming maatregelen moeten worden genomen als in zaken waar een groepsafwikkelingsregeling nodig is, zoals wordt verduidelijkt in artikel 91, lid 6, onder a).

68. Vraag (artikel 59)

Met de wijzigingen aan artikel 59 BRRD kunnen ook in aanmerking komende passiva op het punt van niet-levensvatbaarheid worden afgeschreven of omgezet als zij voldoen aan de in artikel 45 septies, lid 2, BRRD genoemde voorwaarden, met uitzondering van de voorwaarde met betrekking tot de resterende looptijd van de passiva als bedoeld in artikel 72 quater, lid 1, VKV.

Geldt de bevoegdheid voor het afschrijven of omzetten van deze instrumenten alleen in situaties waarin de uitgevende dochteronderneming van de af te wikkelen entiteit deel uitmaakt van dezelfde af te wikkelen groep als de af te wikkelen entiteit in kwestie? Of kan die bevoegdheid ook worden uitgeoefend in situaties waarin de dochteronderneming zelf een af te wikkelen entiteit is en dus geen deel uitmaakt van dezelfde af te wikkelen groep als de moederonderneming, en waarin de dochteronderneming — zonder onderworpen te zijn aan een intern MREL — instrumenten aanhoudt die voldoen aan de vereisten voor het interne MREL?

Antwoord

De bevoegdheid om in aanmerking komende passiva op het punt van niet-levensvatbaarheid af te schrijven of om te zetten zoals in artikel 59, lid 1 bis, BRRD is uiteengezet, kan alleen worden uitgeoefend met betrekking tot entiteiten die zelf geen af te wikkelen entiteiten zijn.

Dit blijkt duidelijk uit artikel 59, lid 1 bis, BRRD zelf, waarin staat dat aan de voorwaarden van artikel 45 septies, lid 2, onder a), moet zijn voldaan, met uitzondering van de voorwaarde met betrekking tot de resterende looptijd van de passiva. Artikel 45 septies is alleen van toepassing op entiteiten die zelf geen af te wikkelen entiteiten zijn.

In de inleidende zin van artikel 45 septies, lid 2, BRRD wordt immers verduidelijkt dat de erin opgenomen bepalingen van toepassing zijn op de in artikel 45 septies, lid 1, BRRD genoemde entiteiten. In de laatstgenoemde bepaling is het toepassingsgebied van het interne MREL uiteengezet en wordt verduidelijkt dat het interne MREL niet van toepassing is op af te wikkelen entiteiten.

De in aanmerking komende passiva van dochterondernemingen die af te wikkelen entiteiten zijn, kunnen derhalve alleen worden afgeschreven of omgezet in afwikkeling met behulp van het instrument van bail-in en niet op het punt van niet-levensvatbaarheid.

J. VRAGEN MET BETREKKING TOT DE CONTRACTUELE ERKENNING VAN BEVOEGDHEDEN IN VERBAND MET DE OPSCHORTING VAN DE AFWIKKELING**69. Vraag (artikel 71 bis)**

In artikel 71 bis, lid 2, wordt de lidstaten de mogelijkheid geboden om te eisen dat EU-moederondernemingen ervoor zorgen dat hun dochterondernemingen in derde landen in bepaalde financiële contracten bepalingen opnemen die uitsluiten dat de uitoefening van afwikkelingsbevoegdheden een geldige reden vormt voor de beëindiging van die contracten of voor andere afdwingingsmaatregelen met betrekking tot die contracten. Dat vereiste kan gelden ten aanzien van dochterondernemingen in derde landen die kredietinstellingen zijn, beleggingsondernemingen zijn (of die beleggingsondernemingen zouden zijn indien ze een hoofdkantoor in de relevante lidstaat zouden hebben) of die financiële instellingen zijn.

Indien de lidstaten een beroep doen op deze mogelijkheid, kunnen zij er dan voor kiezen om het vereiste in artikel 71 bis, lid 2, eerste alinea, uitsluitend toe te passen op een of twee van de vermelde categorieën van entiteiten (bv. alleen dochterondernemingen in derde landen die kredietinstellingen zijn)?

Antwoord

Artikel 71 bis, lid 2, kan worden omgezet door te eisen dat de erin genoemde bepaling wordt ingevoegd voor slechts een bepaald aantal categorieën van de entiteiten die onder a) tot en met c) van de tweede alinea worden genoemd, op voorwaarde dat dit niet in strijd is met andere BRRD-bepalingen.

K. VRAGEN MET BETREKKING TOT ANDERE BRRD-BEPALINGEN**70. Vraag (artikel 33)**

Moet in artikel 33, lid 4, niet worden verwezen naar lid 2 van datzelfde artikel in plaats van naar lid 3? Artikel 33, lid 2, bepaalt dat een afwikkelingsmaatregel ten aanzien van een in artikel 1, lid 1, onder c) of d), bedoelde entiteit indien die entiteit aan de in artikel 32, lid 1, gestelde voorwaarden voldoet. De bepaling in lid 4 vormt een uitzondering op deze regel.

Antwoord

De formulering “Onder voorbehoud van lid 3” in artikel 33, lid 4, houdt in dat, voor zover van toepassing, aan de voorwaarden van artikel 33, lid 3, moet zijn voldaan in het kader van de toepassing van artikel 33, lid 4.

Meer bepaald, indien de dochterondernemingen van een gemengde holding direct of indirect in handen zijn van een financiële tussenholding en aan de in artikel 33, lid 4, onder b) en c), vastgelegde voorwaarden voldoen, geldt de in voorwaarde a) van die bepaling genoemde entiteit als de financiële holding en niet als de gemengde holding. Bijgevolg is “Onder voorbehoud van lid 3” een noodzakelijke verduidelijking aangezien beide soorten holdings onder artikel 1, lid 1, onder c) en d), vallen.

71. Vraag (artikel 36)

Moet in artikel 36, lid 11, onder a), het begrip “kapitaalinstrumenten” worden vervangen door “kapitaalinstrumenten en in aanmerking komende passiva”?

Antwoord

In artikel 36, lid 11, onder a), is geen verwijzing naar “in aanmerking komende passiva” nodig, aangezien die bepaling betrekking heeft op de mogelijkheid om de waarde van de vorderingen te verhogen, maar pas na de toepassing van het instrument van bail-in en niet na de toepassing van de afschrijvings- of omzettingsbevoegdheden volgens artikel 59.

In elk geval is na een definitieve waardering een opwaardering van de instrumenten die overeenkomstig de artikelen 59 tot en met 62 zijn afgeschreven mogelijk volgens artikel 46, lid 3, en artikel 60, lid 2, onder a).

72. Vraag (artikel 47)

Artikel 47 voorziet in de regels betreffende de behandeling van aandeelhouders in het kader van bail-in, afschrijving of omzetting van kapitaalinstrumenten. In Richtlijn (EU) 2019/879 werden de afschrijvings- en omzettingsbevoegdheden van artikel 59 uitgebreid zodat ook bepaalde in aanmerking komende passiva eronder vallen. Waarom werd deze wijziging niet weerspiegeld in artikel 47?

Antwoord

Artikel 47 is van toepassing op “aandeelhouders en houders van andere eigendomsinstrumenten” in het kader van de toepassing van het instrument van bail-in of de uitoefening van afschrijvings- en omzettingsbevoegdheden overeenkomstig artikel 59.

In Richtlijn (EU) 2019/879 werd het toepassingsgebied van de afschrijvings- en omzettingsbevoegdheden uitgebreid zodat ook houders van bepaalde in aanmerking komende passiva eronder vallen. Aangezien die houders op basis van de definities in artikel 2, lid 1, punten 61 en 62, BRRD I evenwel niet kunnen worden beschouwd als “aandeelhouders en houders van andere eigendomsinstrumenten”, is het niet nodig het toepassingsgebied van artikel 47 aan te passen.

Evenzo ondervinden houders van relevante kapitaalinstrumenten (die al binnen het toepassingsgebied van artikel 59 BRRD I vallen) geen gevolgen van de bepalingen in artikel 47, aangezien ook zij op basis van de bovengenoemde definities geen “aandeelhouders en houders van andere eigendomsinstrumenten” zijn.

Wat betreft de verwijzing in artikel 47, lid 1, onder b), punt i), naar het doen verwateren van aandelenpakketten als gevolg van de omzetting van relevante kapitaalinstrumenten krachtens de in artikel 59, lid 2, genoemde bevoegdheid, moeten hieronder ook de omzetting van in aanmerking komende passiva overeenkomstig artikel 59 worden verstaan. In feite wordt in artikel 60, lid 1, betreffende de volgorde waarin de afschrijving en omzetting van relevante kapitaalinstrumenten en in aanmerking komende passiva wordt uitgevoerd, onder a) verwezen naar de noodzaak om een of meer maatregelen als bedoeld in artikel 47, lid 1, te nemen wanneer CET1-instrumenten worden verlaagd voordat andere soorten instrumenten worden aangepast.

73. Vraag (artikel 108)

Artikel 108, tweede alinea, onder c), BRRD vereist dat de desbetreffende contractuele documentatie en, in voorkomend geval, het prospectus met betrekking tot de uitgifte ervan uitdrukkelijk de lagere rangorde op grond van dit lid vermelden. Moeten de nationale omzettingsmaatregelen die uitvoering geven aan artikel 108, lid 2, onder c), in het nationaal recht uitgevers verplichten om in hun documentatie te verwijzen naar die nationale omzettingsmaatregel of naar artikel 108, lid 2, BRRD?

Antwoord

De contractuele verwijzing naar de lagere rangorde van de passiva als vereist in artikel 108, lid 2, onder c), moet worden uitgevoerd met betrekking tot de nationale maatregelen waarin artikel 108, lid 2, is omgezet in de lidstaat van de uitgever van schuldinstrumenten. Een aanvullende verwijzing in de contractuele bepaling naar artikel 108, lid 2, BRRD is daar echter niet mee in strijd.

74. Vraag (algemeen)

Heeft het begrip “entiteit”, wanneer het niet samen met het begrip “instelling” wordt gebruikt (d.w.z. in de uitdrukking “instelling of entiteit als bedoeld in artikel 1, lid 1, onder b), c) en d)”) betrekking op de in artikel 1, lid 1, onder a), genoemde instellingen, naast de onder b) tot en met d), genoemde entiteiten van die bepaling?

Heeft daarnaast het begrip “entiteit” in artikel 16 bis, lid 1, betrekking op een instelling of een financiële holding die op geconsolideerde basis moet voldoen aan de prudentiële vereisten?

Antwoord

De specifieke betekenis van het begrip “entiteit” hangt af van de bepalingen waarin het wordt gebruikt en van wie er onderworpen is aan de onderliggende verplichtingen in die bepalingen of de erin vermelde bepalingen. Er moet rekening worden gehouden met het toepassingsgebied van de BRRD als bedoeld in artikel 1, lid 1. Het begrip kan betrekking hebben op alle of een deel van de in artikel 1, lid 1, onder a) tot en met d), genoemde entiteiten, met inbegrip van de onder a), genoemde instellingen.

In artikel 16 bis is de verwijzing naar het woord “entiteit” bedoeld om alle in artikel 1, lid 1, onder a) tot en met d), genoemde entiteiten te omvatten die krachtens artikel 45 moeten voldoen aan het CBR en het MREL, ongeacht of dat op individuele of geconsolideerde basis gebeurt (d.w.z. extern en intern MREL).

L. VRAGEN MET BETREKKING TOT DE GAMV**75. Vraag (artikel 3, GAMV)**

De definitie van “af te wikkelen entiteit” in artikel 3, lid 1, punt 24 bis, GAMV heeft uitsluitend betrekking op de GAR en niet op de nationale afwikkelingsautoriteiten. Deze definitie wordt in verscheidene artikelen van de GAMV gebruikt (bv. de artikelen 12 duodecies, 16, 21 en 27). Kunnen de GAMV-bepalingen die de uitdrukking “af te wikkelen entiteit” bevatten, worden toegepast op af te wikkelen entiteiten en op in artikel 7, lid 3, genoemde groepen die buiten de directe bevoegdheid van de GAR vallen?

Antwoord

Artikel 3, punt 24 bis, GAMV (de bepaling waarin artikel 2, punt 83 bis, BRRD wordt weerspiegeld) voorziet de GAR niet van de bevoegdheid om een entiteit aan te merken als een af te wikkelen entiteit. Dit is veeleer een gevolg van het desbetreffende afwikkelingsplan waarin afwikkelingsmaatregelen met betrekking tot die entiteit zijn bepaald.

Volgens artikel 9, lid 1, GAMV moeten nationale afwikkelingsautoriteiten overeenkomstig artikel 8, leden 5 tot en met 13, GAMV afwikkelingsplannen opstellen en vaststellen voor de in artikel 7, lid 3, GAMV genoemde entiteiten. De verplichting dat het afwikkelingsplan moet voorzien in afwikkelingsmaatregelen die in geval van falen kunnen worden toegepast, is opgenomen in artikel 8, lid 6, GAMV. Daarnaast wordt het vereiste om voor elke groep de af te wikkelen entiteiten en de af te wikkelen groepen te vermelden, bepaald in artikel 8, lid 10, tweede alinea, GAMV.

76. Vraag (artikel 10 bis, GAMV)

Overeenkomstig artikel 10 bis, lid 1, GAMV heeft de GAR, indien een entiteit zich in een situatie bevindt waarin zij wel voldoet aan het CBR, maar niet aan haar externe of interne MREL wanneer dat wordt berekend op basis van de TREA, de bevoegdheid een entiteit te verbieden om meer dan het M-MDA uit te keren. Heeft de bevoegdheid van de GAR krachtens die bepaling betrekking op alle entiteiten die onder de GAMV vallen, of alleen op die waarvoor de GAR rechtstreeks verantwoordelijk is overeenkomstig artikel 7, lid 2, lid 4, onder b), en lid 5, GAMV?

Hoe moet de GAR bovendien de bevoegdheden in artikel 10 bis GAMV uitoefenen? Kunnen met name de nationale afwikkelingsautoriteiten in dat geval ook de instructies van de GAR uitvoeren overeenkomstig artikel 29 GAMV?

Antwoord

Volgens de in artikel 7 GAMV vastgelegde taakverdeling kan de GAR de door artikel 10 bis GAMV toegekende bevoegdheden alleen uitoefenen voor entiteiten die onder haar directe bevoegdheid vallen (d.w.z. de in artikel 7, lid 2, GAMV bedoelde entiteiten en groepen en de in artikel 7, lid 4, onder b), en lid 5, GAMV bedoelde entiteiten en groepen indien aan de voorwaarden voor de toepassing van die leden is voldaan). Voor de overige in artikel 7, lid 3, genoemde entiteiten moet de relevante nationale afwikkelingsautoriteit de bevoegdheden met betrekking tot het beperken van uitkeringen uitoefenen.

In artikel 10 bis GAMV wordt niet expliciet aangegeven aan wie het besluit van de GAR om uitkeringen boven het M-MDA te verbieden, moet worden gericht. Niettemin hangt dit besluit nauw samen met de toepassing van het MREL, aangezien de in artikel 10 bis GAMV genoemde bevoegdheid een van de maatregelen is om inbreuken op het MREL aan te pakken krachtens artikel 12 undecies, lid 1, onder b), GAMV. Het houdt ook nauw verband met het wegnemen van materiële belemmeringen voor de afwikkelbaarheid, aangezien artikel 10, lid 9, tweede alinea, GAMV betrekking heeft op de situatie waarin een instelling voldoet aan het CBR en haar eigenvermogensvereisten, maar niet aan het CBR en het MREL, en dit mogelijk kan leiden tot een materiële belemmering voor de afwikkelbaarheid. In beide gevallen zijn de besluiten van de GAR gericht aan de nationale afwikkelingsautoriteiten, die deze moeten uitvoeren overeenkomstig artikel 29 GAMV — zie artikel 12, lid 5, en artikel 10, leden 10 tot en met 12, GAMV.

Naar analogie met die bepalingen en in het licht van de motivering die aan de interacties tussen de GAR en de nationale afwikkelingsautoriteiten ten grondslag ligt, moet artikel 10 bis GAMV worden geïnterpreteerd in de zin dat de erin opgenomen besluiten van de GAR aan de relevante nationale afwikkelingsautoriteiten moeten worden gericht, die deze overeenkomstig artikel 29 GAMV moeten uitvoeren.

77. Vraag (artikel 10 bis, GAMV)

De GAR kan, wanneer een entiteit zich in een situatie bevindt waarin zij niet voldoet aan het CBR in combinatie met haar MREL-vereisten, die entiteit op grond van artikel 10 bis GAMV verbieden om meer dan het M-MDA uit te keren met behulp van een van de daarin vermelde maatregelen.

Artikel 10 bis GAMV heeft evenwel alleen betrekking op de GAR en niet op de nationale afwikkelingsautoriteiten. Bovendien is artikel 10 bis GAMV niet opgenomen in artikel 7, lid 3, derde alinea, GAMV. Kunnen nationale afwikkelingsautoriteiten maatregelen nemen op basis van artikel 10 bis GAMV in verband met entiteiten en groepen als bedoeld in artikel 7, lid 3 GAMV?

Antwoord

Gezien de in artikel 7 GAMV vastgelegde taakverdeling kan de GAR de door artikel 10 bis GAMV toegekende bevoegdheden alleen uitoefenen voor entiteiten die onder zijn directe bevoegdheid vallen (d.w.z. de in artikel 7, lid 2, GAMV genoemde entiteiten en groepen en de in artikel 7, lid 4, onder b), en lid 5, GAMV genoemde entiteiten en groepen indien aan de voorwaarden voor de toepassing van die leden is voldaan) (zie ook het antwoord op vraag 80). Ondanks het feit dat artikel 10 bis GAMV niet is opgenomen in de lijst met bepalingen van artikel 7, lid 3, vierde alinea, GAMV, mogen nationale afwikkelingsautoriteiten nog steeds bepaalde uitkeringen verbieden krachtens de nationale omzetting van artikel 16 bis BRRD.

Hoewel artikel 10 bis GAMV niet is opgenomen in de lijst met bepalingen in artikel 7, lid 3, vierde alinea, GAMV, moet worden opgemerkt dat er naar dit artikel wordt verwezen in andere bepalingen die krachtens artikel 7, lid 3, GAMV expliciet van toepassing zijn op nationale afwikkelingsautoriteiten:

- in artikel 10, lid 9, tweede alinea, punt i), GAMV zijn de omstandigheden opgenomen die in artikel 10 bis, lid 1, GAMV worden beschreven als situaties die aanleiding geven tot een materiële belemmering voor de afwikkelbaarheid;
- in artikel 12 undecies, lid 1, onder b), GAMV worden de in artikel 10 bis GAMV genoemde bevoegdheden opgesomd als een van de maatregelen die moeten worden gebruikt om een inbreuk op het MREL aan te pakken.

78. Vraag (artikel 12 duodecies, GAMV)

In overeenstemming met artikel 12 duodecies, lid 1, GAMV, moet de GAR tussentijdse streefniveaus bepalen voor de vereisten in artikel 12 septies of artikel 12 octies GAMV, of voor vereisten die voortvloeien uit de toepassing van artikel 12 quater, lid 4, 5 of 7, GAMV, naargelang het geval, waaraan in artikel 12, leden 1 en 3, GAMV genoemde entiteiten uiterlijk 1 januari 2022 moeten voldoen.

Moet deze bepaling zo worden geïnterpreteerd dat de GAR de tussentijdse streefniveaus ook moet bepalen voor de in artikel 7, lid 3, GAMV genoemde entiteiten waarvoor de nationale afwikkelingsautoriteiten het MREL bepalen (d.w.z. de in artikel 12, lid 3, GAMV genoemde entiteiten)?

Antwoord

Voor de in artikel 12, lid 3, GAMV genoemde entiteiten, moeten de in artikel 12 duodecies, lid 1, tweede alinea, GAMV genoemde tussentijdse streefniveaus worden bepaald door de nationale afwikkelingsautoriteit in het licht van de in artikel 7, lid 3, GAMV uiteengezette taakverdeling.

79. Vraag (artikel 18, GAMV)

Krachtens artikel 18, lid 1 bis, GAMV, kan de GAR een afwikkelingsregeling vaststellen met betrekking tot een centraal orgaan en alle daarbij blijvend aangesloten kredietinstellingen die deel uitmaken van dezelfde af te wikkelen groep wanneer die af te wikkelen groep in haar geheel voldoet aan de in artikel 18, lid 1, eerste alinea, GAMV vastgestelde voorwaarden.

Artikel 18, lid 1 bis, GAMV heeft evenwel alleen betrekking op de GAR en niet op de nationale afwikkelingsautoriteit. Bovendien is artikel 18, lid 1 bis GAMV niet opgenomen in artikel 7, lid 3, vierde alinea, GAMV. Hebben nationale afwikkelingsautoriteiten op grond van de GAMV de bevoegdheid om een afwikkelingsregeling vast te stellen met betrekking tot een centraal orgaan en de daarbij blijvend aangesloten kredietinstellingen die deel uitmaken van dezelfde af te wikkelen groep?

Antwoord

In artikel 7, lid 3, vierde alinea, GAMV wordt niet verwezen naar artikel 18, lid 1 bis, GAMV met betrekking tot de toepassing van afwikkelingsmaatregelen in verband met een centraal orgaan en alle daarbij blijvend aangesloten kredietinstellingen die deel uitmaken van dezelfde af te wikkelen groep.

Niettemin hebben de nationale afwikkelingsautoriteiten nog steeds de bevoegdheid om een afwikkelingsmaatregel te nemen uit hoofde van de in artikel 18, lid 1 bis, GAMV genoemde voorwaarden, aangezien artikel 7, lid 3, onder e), GAMV vereist dat de nationale afwikkelingsautoriteiten afwikkelingsbesluiten moeten nemen en afwikkelingsinstrumenten moeten toepassen volgens de desbetreffende procedures en waarborgen met betrekking tot de entiteiten en groepen die onder hun directe bevoegdheid vallen. Artikel 18, lid 1 bis, GAMV kan worden beschouwd als een specificering van de in artikel 18, lid 1, GAMV uiteengezette voorwaarden.

Bovendien zou de nationale bepaling die artikel 32 bis BRRD omzet ook van toepassing zijn, aangezien deze niet in strijd is met de GAMV.

80. Vraag (artikel 33, GAMV)

Waarom wordt artikel 33, lid 3, BRRD niet weerspiegeld in de GAMV en welke gevolgen kan dit hebben?

Antwoord

Dit was reeds het geval bij GAMV I en BRRD I.

Volgens artikel 33, lid 3, BRRD moeten, wanneer de dochterinstellingen van een gemengde holding in handen zijn van een financiële tussenholding, niet ten aanzien van de gemengde holding, maar ten aanzien van de financiële tussenholding afwikkelingsmaatregelen gericht op de afwikkeling van de groep worden genomen. Dit artikel werd gewijzigd bij Richtlijn (EU) 2019/879, maar alleen om toe te voegen dat de financiële tussenholding tijdens de planningfase van de afwikkeling moet worden aangemerkt als een af te wikkelen entiteit.

Gemengde holdings zijn opgenomen in het toepassingsgebied van de BRRD krachtens de verwijzing ernaar in artikel 1, lid 1, onder c), BRRD I. In artikel 2 GAMV wordt evenwel niet verwezen naar gemengde holdings. Dit betekent dat zij niet binnen het toepassingsgebied van de GAMV vallen. Het was bijgevolg niet nodig om artikel 33, lid 3, BRRD te weerspiegelen in de GAMV. Op te merken valt dat artikel 17, lid 5, onder k), BRRD, waarin afwikkelingsautoriteiten de mogelijkheid krijgen om gemengde holdings te vragen een afzonderlijke financiële holding op te zetten om materiële belemmeringen voor de afwikkelbaarheid aan te pakken of weg te nemen, evenmin werd weerspiegeld in artikel 10, lid 11, GAMV.

81. Vraag (artikel 45 ter)

Kunt u verklaren wat in het licht van het antwoord op vraag 34 van de mededeling van de Commissie van 29 september 2020 wordt bedoeld met “entiteiten die onder het toepassingsgebied van de GAMV vallen”?

Voorts, indien lidstaten de in artikel 45 ter, lid 8, laatste alinea, BRRD genoemde mogelijkheid benutten door het percentage op meer dan 30 % vast te stellen, is dat percentage dan van toepassing op de in artikel 7, lid 3, GAMV genoemde entiteiten die onder de directe bevoegdheid van de nationale afwikkelingsautoriteiten vallen?

Antwoord

De entiteiten die onder het toepassingsgebied van de GAMV vallen, zijn de in artikel 2 GAMV genoemde entiteiten. Om te beoordelen welke entiteiten onder het toepassingsgebied van de GAMV vallen, is de taakverdeling tussen de GAR en de nationale afwikkelingsautoriteiten in artikel 7 GAMV niet relevant.

Indien een deelnemende lidstaat de in artikel 45 ter, lid 8, vierde alinea, BRRD geboden mogelijkheid benut en het percentage verhoogt tot meer dan 30 %, is zo'n verhoging alleen van toepassing op entiteiten die vallen buiten het toepassingsgebied van de GAMV zoals dat is bepaald in artikel 2 GAMV. Dit is een gevolg van het feit dat de GAMV van toepassing is op alle entiteiten binnen haar toepassingsgebied, ongeacht hoe de taken tussen de GAR en de nationale afwikkelingsautoriteiten zijn verdeeld. Wanneer een nationale afwikkelingsautoriteit haar taken uitvoert met betrekking tot een in artikel 7, lid 3, GAMV genoemde entiteit, moet zij de regels van de GAMV toepassen door gebruik te maken van de bevoegdheden die zijn toegekend op grond van de nationale voorschriften die de BRRD hebben omgezet. Dit blijkt duidelijk uit artikel 7 GAMV, met name uit artikel 7, lid 3, onder d) eerste alinea en onder d) vierde alinea.

De GAMV beoogde, naast de toekenning van een gecentraliseerde afwikkelingsbevoegdheid aan de GAR, immers ook de regels en beginselen van de BRRD aan te passen aan de specifieke kenmerken van het GAM en te waarborgen dat de GAR en de nationale afwikkelingsautoriteiten dezelfde materiële voorschriften toepassen wanneer zij besluiten in het kader van de GAMV vaststellen. Deze benadering is uiteengezet in de overwegingen 18, 21 en 23, en met name in overweging 28 GAMV waarvan de laatste zin als volgt luidt: “Onder bepaalde omstandigheden dienen de nationale afwikkelingsautoriteiten hun taken uit te voeren op basis van en overeenkomstig deze verordening, onder gebruikmaking van de bevoegdheden die hun door en overeenkomstig de nationale wetgeving tot omzetting van Richtlijn 2014/59/EU zijn verleend, voor zover deze niet indruisen tegen deze verordening.” Deze benadering vloeit eveneens voort uit artikel 1, eerste alinea, GAMV, waarin is vermeld dat “eenvormige regels en een eenvormige procedure” worden vastgesteld voor de afwikkeling van de entiteiten binnen het toepassingsgebied van de GAMV.

Indien de GAMV en de nationale voorschriften die de BRRD omzetten van elkaar verschillen, moet de GAMV derhalve voorrang krijgen met betrekking tot entiteiten die binnen haar toepassingsgebied vallen als bedoeld in artikel 2 GAMV.

Besluit om geen bezwaar aan te tekenen tegen een aangemelde concentratie
(Zaak M.9787 — Česká Spořitelna/Československá Obchodní Banka/Komerční Banka/JV)

(Voor de EER relevante tekst)

(2020/C 417/03)

Op 6 augustus 2020 heeft de Commissie besloten zich niet te verzetten tegen bovenvermelde aangemelde concentratie en deze verenigbaar met de interne markt te verklaren. Dit besluit is gebaseerd op artikel 6, lid 1, onder b), van Verordening (EG) nr. 139/2004 van de Raad ⁽¹⁾. De volledige tekst van het besluit is slechts beschikbaar in het Engels en zal openbaar worden gemaakt na verwijdering van eventuele bedrijfsgeheimen. De tekst is beschikbaar:

- op de website Concurrentie van de Commissie, afdeling Fusies (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Deze website biedt verschillende hulpmiddelen om individuele concentratiebesluiten op te zoeken, onder meer op: naam van de onderneming, nummer van de zaak, datum en sector,
- in elektronische vorm op de EUR-Lex-website (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=nl>) onder document nr. 32020M9787. EUR-Lex biedt onlinetoegang tot de communautaire wetgeving.

⁽¹⁾ PB L 24 van 29.1.2004, blz. 1.

IV

(Informatie)

INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN
INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

EUROPESE COMMISSIE

Wisselkoersen van de euro ⁽¹⁾

1 december 2020

(2020/C 417/04)

1 euro =

	Munteenheid	Koers		Munteenheid	Koers
USD	US-dollar	1,1968	CAD	Canadese dollar	1,5522
JPY	Japanse yen	124,92	HKD	Hongkongse dollar	9,2774
DKK	Deense kroon	7,4441	NZD	Nieuw-Zeelandse dollar	1,7010
GBP	Pond sterling	0,89798	SGD	Singaporese dollar	1,6048
SEK	Zweedse kroon	10,2135	KRW	Zuid-Koreaanse won	1 326,72
CHF	Zwitserse frank	1,0836	ZAR	Zuid-Afrikaanse rand	18,3311
ISK	IJslandse kroon	158,20	CNY	Chinese yuan renminbi	7,8639
NOK	Noorse kroon	10,6028	HRK	Kroatische kuna	7,5515
BGN	Bulgaarse lev	1,9558	IDR	Indonesische roepia	16 981,99
CZK	Tsjechische koruna	26,235	MYR	Maleisische ringgit	4,8835
HUF	Hongaarse forint	357,20	PHP	Filipijnse peso	57,598
PLN	Poolse zloty	4,4788	RUB	Russische roebel	90,7837
RON	Roemeense leu	4,8710	THB	Thaise baht	36,215
TRY	Turkse lira	9,4122	BRL	Braziliaanse real	6,3573
AUD	Australische dollar	1,6274	MXN	Mexicaanse peso	24,0465
			INR	Indiase roepie	88,1535

⁽¹⁾ Bron: door de Europese Centrale Bank gepubliceerde referentiekosten.

Nieuwe nationale zijde van voor circulatie bestemde euromuntstukken

(2020/C 417/05)

Nationale zijde van de nieuwe, voor circulatie bestemde herdenkingsmunt van twee euro die door Griekenland wordt uitgegeven

Voor circulatie bestemde euromunten hebben in de gehele eurozone de status van wettig betaalmiddel. Om zowel degenen die beroepsmatig met euromunten omgaan als het grote publiek op de hoogte te houden, publiceert de Commissie alle nieuwe ontwerpen van euromunten ⁽¹⁾. Volgens de conclusies van de Raad van 10 februari 2009 ⁽²⁾ is het de lidstaten van de eurozone en de landen die met de Europese Unie een monetaire overeenkomst hebben gesloten volgens welke zij euromuntstukken mogen uitgeven, toegestaan voor circulatie bestemde euroherdenkingsmunten uit te geven, mits aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan, met name dat alleen het muntstuk van twee euro wordt gebruikt. Deze munten hebben dezelfde technische kenmerken als gewone voor circulatie bestemde munten van twee euro, maar hebben aan de nationale zijde een speciale herdenkingsafbeelding met een grote nationale of Europese symbolwaarde.

Land van uitgifte: Griekenland

Onderwerp van de herdenkingsmunt: 2 500 jaar sinds de slag bij Thermopylae

Beschrijving van het ontwerp: het ontwerp toont een oud-Griekse helm. Langs de binnenkant staat in het Grieks “2500 JAAR SINDS DE SLAG BIJ THERMOPYLAE” en “HELLEENSE REPUBLIEK”. Op de achtergrond bevindt zich ook het jaar van uitgifte “2020” en een palmet (het muntmerk van de Griekse munt). Rechts onder de helm is het monogram van de kunstenaar (George Stamatopoulos) zichtbaar. Hoewel de slag bij Thermopylae op een nederlaag voor de Grieken uitdraaide, blijft het gevecht een tijdloos symbool voor heldhaftig verzet.

Op de buitenste ring van de munt staan de twaalf sterren van de Europese vlag afgebeeld.

Oplage: 750 000

Datum van uitgifte: januari 2020

⁽¹⁾ Voor een overzicht van alle nationale zijden die in 2002 zijn uitgegeven, zie PB C 373 van 28.12.2001, blz. 1.

⁽²⁾ Zie de conclusies van de Raad Economische en Financiële Zaken van 10 februari 2009 en de Aanbeveling van de Commissie van 19 december 2008 betreffende gemeenschappelijke richtsnoeren voor de nationale zijde en de uitgifte van voor circulatie bestemde euromuntstukken (PB L 9 van 14.1.2009, blz. 52).

Nieuwe nationale zijde van voor circulatie bestemde euromuntstukken

(2020/C 417/06)

Nationale zijde van de nieuwe, voor circulatie bestemde herdenkingsmunt van twee euro die door Griekenland wordt uitgegeven

Voor circulatie bestemde euromunten hebben in de gehele eurozone de status van wettig betaalmiddel. Om zowel degenen die beroepsmatig met euromunten omgaan als het grote publiek op de hoogte te houden, publiceert de Commissie alle nieuwe ontwerpen van euromunten ⁽¹⁾. Volgens de conclusies van de Raad van 10 februari 2009 ⁽²⁾ is het de lidstaten van de eurozone en de landen die met de Europese Unie een monetaire overeenkomst hebben gesloten volgens welke zij euromuntstukken mogen uitgeven, toegestaan voor circulatie bestemde euroherdenkingsmunten uit te geven, mits aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan, met name dat alleen het muntstuk van twee euro wordt gebruikt. Deze munten hebben dezelfde technische kenmerken als gewone voor circulatie bestemde munten van twee euro, maar hebben aan de nationale zijde een speciale herdenkingsafbeelding met een grote nationale of Europese symbolwaarde.

Land van uitgifte: Griekenland

Onderwerp van de herdenkingsmunt: 100 jaar sinds de vereniging van Thracië met Griekenland

Beschrijving van het ontwerp: het ontwerp is een replica van een oude munt uit de Thracische stad Abdera, waarop een griffioen wordt afgebeeld. Langs de binnenkant staat in het Grieks "100 JAAR SINDE DE VERENIGING VAN THRACIË MET GRIEKENLAND" en "HELLEENSE REPUBLIEK", alsmede het jaar van uitgifte "2020" en een palmet (het muntmerk van de Griekse munt). Links is ook het monogram van de ontwerper (George Stamatopoulos) zichtbaar. De regio Thracië, gelegen in het uiterste noordoosten van het land, werd na het einde van de Eerste Wereldoorlog met Griekenland verenigd.

Op de buitenste ring van de munt staan de twaalf sterren van de Europese vlag afgebeeld.

Oplage: 750 000

Datum van uitgifte: mei 2020

⁽¹⁾ Voor een overzicht van alle nationale zijden die in 2002 zijn uitgegeven, zie PB C 373 van 28.12.2001, blz. 1.

⁽²⁾ Zie de conclusies van de Raad Economische en Financiële Zaken van 10 februari 2009 en de Aanbeveling van de Commissie van 19 december 2008 betreffende gemeenschappelijke richtsnoeren voor de nationale zijde en de uitgifte van voor circulatie bestemde euromuntstukken (PB L 9 van 14.1.2009, blz. 52).

V

(Bekendmakingen)

PROCEDURES IN VERBAND MET DE UITVOERING VAN HET
GEMEENSCHAPPELIJK MEDEDINGINGSBELEID

EUROPESE COMMISSIE

Voorafgaande aanmelding van een concentratie

(Zaak M.10069 — HDI Assicurazioni/Amissima Assicurazioni)

Voor de vereenvoudigde procedure in aanmerking komende zaak

(Voor de EER relevante tekst)

(2020/C 417/07)

1. Op 24 november 2020 heeft de Commissie een aanmelding van een voorgenomen concentratie in de zin van artikel 4 van Verordening (EG) nr. 139/2004 van de Raad ⁽¹⁾ ontvangen.

Deze aanmelding betreft de volgende ondernemingen:

- HDI Assicurazioni S.p.A. (“HDI”, Italië), die onder zeggenschap staat van Talanx Group (“Talanx”, Duitsland);
- Amissima Assicurazioni S.p.A. (“Amissima”, Italië).

HDI verkrijgt zeggenschap in de zin van artikel 3, lid 1, onder b), van de concentratieverordening over het geheel van Amissima.

De concentratie komt tot stand door de verwerving van aandelen.

2. De activiteiten van de betrokken ondernemingen zijn:

- HDI: aanbieder en verdeler van levens- en schadeverzekeringsproducten in Italië;
- Talanx: aanbieder en verdeler van levens- en herverzekeringsproducten over de hele wereld;
- Amissima: aanbieder en verdeler van schadeverzekeringsproducten in Italië.

3. Op grond van een voorlopig onderzoek is de Commissie van oordeel dat de aangemelde transactie binnen het toepassingsgebied van de concentratieverordening kan vallen. Ten aanzien van dit punt wordt de definitieve beslissing echter aangehouden.

Er zij op gewezen dat deze zaak in aanmerking komt voor de vereenvoudigde procedure zoals uiteengezet in de mededeling van de Commissie betreffende een vereenvoudigde procedure voor de behandeling van bepaalde concentraties krachtens Verordening (EG) nr. 139/2004 van de Raad ⁽²⁾.

4. De Commissie verzoekt belanghebbenden haar hun eventuele opmerkingen over de voorgenomen concentratie kenbaar te maken.

Deze opmerkingen moeten de Commissie uiterlijk tien dagen na de datum van deze bekendmaking hebben bereikt. De volgende referentie moet altijd worden vermeld:

M.10069 — HDI Assicurazioni/Amissima Assicurazioni

⁽¹⁾ PB L 24 van 29.1.2004, blz. 1 (“de concentratieverordening”).

⁽²⁾ PB C 366 van 14.12.2013, blz. 5.

Opmerkingen kunnen per e-mail, per fax of per post aan de Commissie worden toegezonden. Gelieve de onderstaande contactgegevens te gebruiken:

Email: **COMP-MERGER-REGISTRY**@ec.europa.eu

Fax +32 22964301

Postadres:

Europese Commissie
Directoraat-generaal Concurrentie
Griffie voor concentraties
1049 Brussel
BELGIË

Voorafgaande aanmelding van een concentratie
(Zaak M.9977 — EPGC/Metro)
Voor de vereenvoudigde procedure in aanmerking komende zaak

(Voor de EER relevante tekst)

(2020/C 417/08)

1. Op 23 november 2020 heeft de Commissie een aanmelding van een voorgenomen concentratie in de zin van artikel 4 van Verordening (EG) nr. 139/2004 van de Raad ⁽¹⁾ ontvangen.

Deze aanmelding betreft de volgende ondernemingen:

- EP Global Commerce a.s. (“EPGC”, Tsjechië), die onder zeggenschap staat van de heer Daniel Křetínský (Tsjechië);
- Metro AG (“Metro”, Duitsland).

EPGC verkrijgt uitsluitende zeggenschap in de zin van artikel 3, lid 1, onder b), van de concentratieverordening over het geheel van Metro.

De concentratie komt tot stand door een openbaar bod dat op 13 september 2020 is bekendgemaakt.

2. De activiteiten van de betrokken ondernemingen zijn:

- EPGC: acquisition vehicle die momenteel een belang zonder zeggenschap heeft in Metro. EPGC staat onder zeggenschap van de heer Daniel Křetínský, die belangen heeft in ondernemingen die actief zijn in de sectoren energie, nutsvoorzieningen, media en e-commerce;
- Metro: groothandel in dagelijkse consumptiegoederen.

3. Op grond van een voorlopig onderzoek is de Commissie van oordeel dat de aangemelde transactie binnen het toepassingsgebied van de concentratieverordening kan vallen. Ten aanzien van dit punt wordt de definitieve beslissing echter aangehouden.

Er zij op gewezen dat deze zaak in aanmerking komt voor de vereenvoudigde procedure zoals uiteengezet in de mededeling van de Commissie betreffende een vereenvoudigde procedure voor de behandeling van bepaalde concentraties krachtens Verordening (EG) nr. 139/2004 van de Raad ⁽²⁾.

4. De Commissie verzoekt belanghebbenden haar hun eventuele opmerkingen over de voorgenomen concentratie kenbaar te maken.

Deze opmerkingen moeten de Commissie uiterlijk tien dagen na de datum van deze bekendmaking hebben bereikt. De volgende referentie moet altijd worden vermeld:

M.9977 — EPGC/Metro

Opmerkingen kunnen per e-mail, per fax of per post aan de Commissie worden toegezonden. Gelieve de onderstaande contactgegevens te gebruiken:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Fax +32 22964301

Postadres:

Europese Commissie
Directoraat-generaal Concurrentie
Griffie voor concentraties
1049 Brussel
BELGIË

⁽¹⁾ PB L 24 van 29.1.2004, blz. 1 (“de concentratieverordening”).

⁽²⁾ PB C 366 van 14.12.2013, blz. 5.

Voorafgaande aanmelding van een concentratie
(Zaak M.9981 — Bain Capital/Ahlstrom-Munksjö)

(Voor de EER relevante tekst)

(2020/C 417/09)

1. Op 25 november 2020 heeft de Commissie een aanmelding van een voorgenomen concentratie in de zin van artikel 4 van Verordening (EG) nr. 139/2004 van de Raad ⁽¹⁾ ontvangen.

Deze aanmelding betreft de volgende ondernemingen:

- Bain Capital Investors L.L.C. (“Bain Capital”, Verenigde Staten);
- Ahlstrom-Munksjö Oyj (“Ahlstrom-Munksjö”, Finland).

Bain Capital verkrijgt uitsluitende zeggenschap in de zin van artikel 3, lid 1, onder b), van de concentratieverordening over het geheel van Ahlstrom-Munksjö. De concentratie komt tot stand door de verwerving van aandelen.

2. De activiteiten van de betrokken ondernemingen zijn:

- Bain Capital: private-equitybeleggingsonderneming die investeert in ondernemingen in een aantal industrieën, met name IT, gezondheidszorg, detailhandel en consumentenproducten, communicatie, financiën en maakindustrie;
- Ahlstrom-Munksjö: wereldwijde producent en leverancier van vezelmaterialen. Haar aanbod omvat filtermaterialen, beschermstroken, verwerkingsmaterialen voor levensmiddelen en dranken, decorpapier, achterzijden van schuurmateriaal en tape, elektrotechnisch basispapier, glasvezelmaterialen, medische vezelmaterialen en oplossingen voor diagnostiek, alsook een breed scala speciaal papier voor industrieel en consumptiegebruik.

3. Op grond van een voorlopig onderzoek is de Commissie van oordeel dat de aangemelde transactie binnen het toepassingsgebied van de concentratieverordening kan vallen. Ten aanzien van dit punt wordt de definitieve beslissing echter aangehouden.

4. De Commissie verzoekt belanghebbenden haar hun eventuele opmerkingen over de voorgenomen concentratie kenbaar te maken.

Deze opmerkingen moeten de Commissie uiterlijk tien dagen na de datum van deze bekendmaking hebben bereikt. De volgende referentie moet altijd worden vermeld:

M.9981 — Bain Capital/Ahlstrom-Munksjö

Opmerkingen kunnen per e-mail, per fax of per post aan de Commissie worden toegezonden. Gelieve de onderstaande contactgegevens te gebruiken:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Fax +32 22964301

Postadres:

Europese Commissie
Directoraat-generaal Concurrentie
Griffie voor concentraties
1049 Brussel
BELGIË

⁽¹⁾ PB L 24 van 29.1.2004, blz. 1 (“de concentratieverordening”).

ANDERE HANDELINGEN

EUROPESE COMMISSIE

Bekendmaking van een aanvraag overeenkomstig artikel 17, lid 6, van Verordening (EG) nr. 110/2008 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de definitie, de aanduiding, de presentatie, de etikettering en de bescherming van geografische aanduidingen van gedistilleerde dranken en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1576/89 van de Raad

(2020/C 417/10)

Deze bekendmaking verleent het recht om op grond van artikel 27 van Verordening (EU) 2019/787 van het Europees Parlement en de Raad bezwaar aan te tekenen tegen de aanvraag ⁽¹⁾.

BELANGRIJKSTE SPECIFICATIES VAN HET TECHNISCH DOSSIER

“VASI VADKÖRTE PÁLINKA”

Dossiernummer: PGI-HU-02408 — 22.12.2017**1. Te registreren geografische aanduiding**

“Vasi vadkörte pálinka”

2. Categorie gedistilleerde drank

Vruchten-eau-de-vie (categorie 9 van bijlage II bij Verordening (EG) nr. 110/2008)

3. Beschrijving van de gedistilleerde drank**3.1. Fysische, chemische en/of organoleptische kenmerken**

Chemische en fysische kenmerken:

Cyaanwaterstofgehalte: maximaal 5 g/hl alcohol van 100 % vol

Kopergehalte: maximaal 9 mg/l eindproduct

Organoleptische kenmerken:

Helder, kleurloos.

Het aroma wordt gekenmerkt door een discrete, zurige geur, met uitgesproken noten van peer, citrus en kruiden.

De smaak is droog, licht fris en kruidig, met milde noten van honing en rook en een scherpe afdrank; ook een aroma van citrus, dat licht zurig en rustiek is, is mogelijk.

Tijdens het rusten krijgt het product de kenmerkende smaak en het aroma van het gebruikte fruit.

3.2. Specifieke kenmerken (in vergelijking met gedistilleerde dranken van dezelfde categorie)

De organoleptische kenmerken van de “Vasi vadkörte pálinka” maken de drank uniek: de frisse, kenmerkende, licht zure citrussmaak, de noten van kruiden en honing en een textuur die eerder rustiek dan soepel is dankzij de wilde peer die wordt gebruikt bij het maischen van “Vasi vadkörte pálinka”.

⁽¹⁾ PB L 130 van 17.5.2019, blz. 1.

“Vasi vadkörte pálinka” wordt gemaakt van het fruit van inheemse, door de staat erkende perenvariëteiten die worden geteeld op het grondgebied van de in punt 4 vermelde provincies. De peren die worden gebruikt voor de “Vasi vadkörte pálinka”, zijn ten minste 75 % wilde peren; de rest (maximaal 25 %) zijn inheemse, door de staat erkende perenvariëteiten (Bosc kobak, Conference, Clapp kedveltje, Hardenpont téli vajkörte, Tüskés körte, Sózó körte). De uitgesproken zuurigheid en de frisheid van de “Vasi vadkörte pálinka” ontstaan dankzij het lage suikergehalte en het zuur van de moeilijk te oogsten wilde peren, die ten minste 75 % van de maisch uitmaken.

4. Betrokken geografisch gebied

“Vasi vadkörte pálinka” wordt geproduceerd binnen de administratieve grenzen van de provincies Vas en Zala. Het maischen, fermenteren, distilleren en rusten mag alleen plaatsvinden in de commerciële pálinkadistilleerderijen in dit geografische gebied.

5. Methode voor het verkrijgen van de gedistilleerde drank

De belangrijkste productiefasen van de pálinka zijn als volgt:

- a) Selectie en goedkeuring van het fruit
- b) Maischen en fermenteren
- c) Distilleren
- d) Rusten en opslaan van de pálinka
- e) Productie, behandelen en mengen van de pálinka

a. *Selectie en goedkeuring van het fruit*

Wat de variëteiten betreft, moet ten minste 75 % van de goedgekeurde peren wilde peren zijn (de gewone wilde peer *Pyruspyraster* subsp. *pyraster*); de rest van de peren, maximaal 25 %, moet bestaan uit inheemse, erkende perenvariëteiten.

De inheemse, door de staat erkende perenvariëteiten zijn Bosc kobak, Conference, Clapp kedveltje, Hardenpont téli vajkörte, Tüskés körte en Sózó körte.

De pálinka wordt gemaakt van naar behoren gerijpt fruit, d.w.z. fruit met een drogestofgehalte van ten minste 14 ref. % van goede of uitstekende kwaliteit. De kwantitatieve goedkeuring van het fruit vindt plaats op basis van het gewicht. Tijdens de goedkeuring wordt de kwaliteit van het fruit geëvalueerd aan de hand van steekproeven. De organoleptische evaluatie (rijpheid — van rijp tot overrijp — gezond, schoon, vrij van onzuiverheden — zand, bladeren, takken, stenen, metaal of ander materiaal — en van schimmel of rot, enz.) en de controle van het drogestofgehalte vormen de basis van de kwaliteitscontrole en goedkeuring (suikergehalte en pH-meting). Het fruit moet ook vergezeld gaan van documenten waaruit de oorsprong ervan blijkt. De leverancier moet de oorsprong van het fruit, evenals de naleving van de herroepingstermijn, vermelden.

b. *Maischen en fermenteren*

Maischen:

Het unieke kenmerk bij het maischen van de “Vasi vadkörte pálinka” is het suikergehalte, dat dankzij het lage suikergehalte van de voor de productie gebruikte wilde peren 3 tot 5 % bedraagt.

Fermenteren:

Tijdens het fermenteren moet de temperatuur tussen de 16 en 23 °C blijven en moet er een optimale pH-waarde van 2,8 tot 3,2 worden behaald. De optimale duur van de fermentatie, die afhankelijk is van de kwaliteitskenmerken van de gebruikte peren, is tien dagen.

De gefermenteerde maisch moet zo snel mogelijk worden gedistilleerd, of de basisomstandigheden voor de juiste opslag moeten worden gewaarborgd totdat de distillatie kan beginnen (de temperatuur moet zo laag mogelijk zijn (0 tot 10 °C), er moeten waterafdichtingen worden gebruikt en de vaten moeten tot de rand gevuld zijn).

c. *Distilleren*

De “Vasi vadkörte pálinka” kan in één fase worden bereid aan de hand van een distilleerkolommensysteem of een traditioneel discontinu-distillatiesysteem. Het alcoholgehalte van het gedistilleerde product is 55-85 volumepercent.

d. *Rusten en opslaan van de pálinka*

Na het zuiveren moet de pálinka rusten in roestvrijstalen vaten en in onverdunde staat worden opgeslagen.

e. *Productie, behandeling en mengen van de pálinka*

De pálinka moet worden afgekoeld tot een temperatuur tussen -5 en -3 °C. Vervolgens moeten andere onzuiverheden eruit worden gefilterd met een gelaagd filter. Na het filteren wordt de pálinka opgeslagen totdat deze is opgewarmd tot 18-20 °C. De pálinka mag alleen zo worden gemengd dat ten minste 75 % van de gemaischte suiker die als grondstof voor het product wordt gebruikt, afkomstig is van wilde peren en maximaal 25 % hiervan van de andere hierboven genoemde perenvariëteiten.

Voordat de pálinka wordt gebotteld, moet het alcoholgehalte tot een voor consumptie geschikt percentage worden aangepast door er drinkwater aan toe te voegen. Daarbij moet rekening worden gehouden met de geldende tolerantie voor het gebottelde product ($\pm 0,3$ volumepercent).

6. **Verband met het geografische milieu of de geografische oorsprong**

6.1. *Voor het verband relevante bijzonderheden over het geografische gebied of de oorsprong*

De wilde peer — in de volksmond ook wel veldpeer genoemd — is een perensoort die groeit in de provincies Vas en Zala. De soort groeit voornamelijk in natuurlijke bosgebieden.

Het westelijke deel van de provincies Vas en Zala ligt aan de voet van de Alpen en het landschap wordt van west naar oost steeds heuvelachtiger. Het grootste deel van het gebied is door bossen bedekt. De bodems zijn hier voornamelijk bruin, van het soort chernozem, met een gemiddelde consistentie, en zijn licht zuur. Door hun ligging behoren deze provincies tot de natste regio's van Hongarije: de Alpokalja (Neder-Alpen), hoewel de jaarlijkse neerslag van west naar oost minder wordt. Het klimaat van deze provincies is enigszins gevarieerd: het vlakke oosten van de regio is droger en continentaler dan het westen ervan, terwijl de temperatuur rond de grote beboste gebieden van de regio weer lager is dan die in gebieden zonder bossen. De wilde peren groeien in het zacht glooiende landschap van de uitlopers van de Alpen en aangrenzende gebieden, waar jaarlijks 600 tot 800 mm neerslag valt. Tijdens de rijpingsperiode in september en oktober valt er echter weinig regen. Het gebied krijgt erg veel zon: 1 700 tot 1 800 uur per jaar. Dankzij de nabijheid van de Alpen is het gebied iets koeler dan de aangrenzende provincies.

De wilde peer gedijt het best in zuidgerichte, droge en zonnige gebieden waar het water niet wordt vastgehouden en het tijdens de rijpingsperiode warm is. Deze gebieden hebben een compactere bruine chernozembodem en bossen met een lagere kroonbedekking. Met de juiste bodem en het juiste microklimaat, zoals die van het geografische gebied, kunnen wilde-perenbomen decennia- of zelfs eeuwenlang overleven. De van jaar tot jaar uiteenlopende weersomstandigheden kunnen gevolgen hebben voor de oogst.

6.2. *Specifieke aan het geografische gebied toe te schrijven kenmerken van de gedistilleerde drank*

Het verband tussen de “Vasi vadkörte pálinka” en het geografische gebied berust op de kwaliteit en de reputatie van het product.

De “Vasi vadkörte pálinka” dankt zijn unieke organoleptische kenmerken aan het feit dat ten minste 75 % van de wilde peren die worden gebruikt voor het maischen, afkomstig zijn uit de provincies Vas en Zala.

Deze wilde peren rijpen goed dankzij het grote aantal zonuren en het neerslagpatroon. Het oogsten van de wilde peren vereist vaardigheden: de rijpheid kan worden bepaald aan de hand van de kleur en het betasten van de peren. Het doel is zo veel mogelijk volledig rijpe peren te oogsten.

De bruine, licht zure chernozembodems en het relatief koele klimaat van het gebied zorgen voor het hogere zuurgehalte van de wilde peren, dat tot uiting komt in de smaak van het distillaat: het distillaat krijgt hierdoor een frisse en citrusachtige smaak en een zekere zurigheid.

Omdat de wilde peer een veel lager suikergehalte heeft dan ander fruit, zijn er meer wilde peren nodig om een pálinka te produceren dan bij gewone perenpálinka's. Het grote aandeel wild fruit dat wordt gebruikt om de “Vasi vadkörte pálinka” te produceren, komt tot uiting in de smaak van de drank. De wilde peer zorgt niet alleen voor de kenmerkende zurigheid van de “Vasi vadkörte pálinka”, maar ook voor zijn scherpe, eerder rustieke dan soepele textuur en de noten van kruiden en honing.

Omdat de “Vasi vadkörte pálinka” dankzij het grote aandeel wilde peren een licht zure smaak heeft, is er veel vaardigheid nodig om te bepalen wanneer het distillaat moet worden gescheiden van het hoofdistillaat, zodat er in het distillaat geen smaken terecht komen die de smaak ervan kunnen bederven.

De reputatie van de “Vasi vadkörte pálinka” wordt bevestigd door de volgende prijzen die het product heeft gewonnen:

- gouden medaille bij het tweede Vas County Open Pálinka and Spirit Contest in 2011;
- zilveren medaille bij het vierde Vas County Open Pálinka and Spirit Contest in 2013;
- zilveren medaille bij het zesde Vas County Open Pálinka and Spirit Contest in 2015;
- gouden medaille bij het Vas County Pome-Fruit Pálinka and Spirit Contest in 2015;
- zilveren medaille bij het zevende Vas County Open Pálinka and Spirit Contest in 2016;
- bronzen medaille bij het Vas County Pome-Fruit Pálinka and Spirit Contest in 2017.

De “Vasi vadkörte pálinka” neemt sinds 2006 deel aan verschillende grootschalige nationale presentaties en proeverijen. Deze evenementen waren onder andere het jaarlijkse Gyula Pálinka Festival, het Budapest Pálinka Festival, het Békéscsaba Beer and Pork Knuckle Festival, het Szombathely Savária Carnival, het Sopron Gastronomy Festival (Ízutazás) en, in Boedapest, de internationale beurzen Sirha, FeHoVa en OMÉK, de nationale landbouw- en levensmiddelenbeurs.

7. EU- of nationale/regionale bepalingen

- Wet IX van 1997 inzake de bescherming van handelsmerken en geografische aanduidingen
- Wet LXXIII van 2008 inzake pálinka, druivendrafpálinka en de nationale pálinkaraad
- Overheidsdecreet nr. 158/2009 van 30 juli 2009 tot vaststelling van de gedetailleerde regels voor de bescherming van de geografische aanduidingen van landbouwproducten en levensmiddelen en inzake de controle van de producten
- Overheidsdecreet nr. 22/2012 van 29 februari 2012 inzake het nationale bureau voor de veiligheid van de voedselketen
- Decreet nr. 49/2013 van 29 april 2013 van de minister van Plattelandsontwikkeling inzake de grenswaarden voor bepaalde verontreinigende stoffen en schadelijke materialen van natuurlijke oorsprong in levensmiddelen en de vereisten voor bepaalde materialen en voorwerpen die in contact komen met levensmiddelen

8. Gegevens van de aanvrager

8.1. Lidstaat, derde land of rechtspersoon/natuurlijk persoon

Naam: Birkás Pálinka Kft.

8.2. Volledig adres (straatnaam, huisnummer, gemeente/stad en postcode, land)

Adres: Győrvár, 9821 Győrvár, Hrsz. 435, 9821 HONGARIJE

E-mail: birkas@birkaspalinka.hu

Tel.: +36 302563066

9. Aanvullingen op de geografische aanduiding

—

10. Bijzondere etiketteringsvoorschriften

Naast de in de wetgeving gespecificeerde elementen bevat de benaming ook het volgende:

- “földrajzi árujelző” [geografische aanduiding] (gescheiden van de benaming)
 - De naam “Vasi vadkörte pálinka” moet worden vermeld op de etiketten op de voor- en achterkant.
-

ISSN 1977-0995 (elektronische uitgave)
ISSN 1725-2474 (papieren uitgave)

Bureau voor publicaties
van de Europese Unie
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL